

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΑ'

Δευτέρα 27 Νοεμβρίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 27 Νοεμβρίου 2006 ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Έκτορα Νασιώκα, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Μωσαϊκών – Πλακάδων και Συναφών Επαγγελματιών διαμαρτύρεται για την αύξηση των ενσήμων που απαιτούνται για τη θεώρηση του βιβλιαρίου ασθενείας τους.

2) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η οικογένεια Ειρήνης Μαυρογιαννίδου και Ευθυμίου Σενικίδη ζητούν την επιστροφή ακινήτου τους.

3) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Κάππα Κρυσταλία, παρασκευάστρια του νοσοκομείου «ΝΙΜΙΤΣ», ζητεί τη μετάταξή της στο Νομαρχιακό Νοσοκομείο Γιαννιτσών.

4) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι εργαζόμενοι στο πρόγραμμα «Μονάδες Κοινωνικής Μέριμνας» του Νομού Πέλλας ζητούν ενημέρωση επί εργασιακού τους ζητήματος.

5) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μιχαηλίδης Γρηγόριος ζητεί την ικανοποίηση ασφαλιστικού του αιτήματος.

6) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιορδανίδης Κυριάκος ζητεί πληροφορίες για την Εγνατία οδό.

7) Η Βουλευτής Πέλλης κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Έδεσσας ζητεί ενημέρωση για το θέμα της ανέγερσης του νέου Δικαστικού Μεγάρου Έδεσσας.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Έδεσσας ζητεί ενημέρωση για το θέμα της ανέγερσης του νέου Δικαστικού Μεγάρου Έδεσσας.

9) Η Βουλευτής Τρικάλων κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών και Εμπόρων Τρικάλων διαμαρτύρεται για το ενδεχόμενο επιβολής φόρου επιτηδεύματος.

10) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η ΔΕ του Τμήματος του Υπουργείου Πολιτισμού της Ε.Μ.Δ.Υ.Δ.Α.Σ. Αττικής ζητεί την επανεξέταση της μεταφοράς της υπηρεσίας αυτής στις «καπναποθήκες Κεράνης» στο Ρέντη.

11) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργατοϋπαλλήλων Εμφιαλωμένων Ποτών ζητεί την καθιέρωση του 35ώρου κ.λπ..

12) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εκπρόσωποι κτηνοτροφικών Συλλόγων και Συνεταιρισμών από όλη τη Χώρα ζητούν την αύξηση της τιμής του αιγοπρόβειου γάλακτος.

13) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Προστασίας Καταναλωτών καταγγέλλει τραπεζικές ενέργειες αθέμιτου ανταγωνισμού.

14) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Προστασίας και Αρωγής Παιδιών με Εγκεφαλικές Κακώσεις και Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες ζητεί την έκτακτη επιχορήγηση του Κέντρου Ημερήσιας Φροντίδας Ατόμων με Νοητική Υστέρηση.

15) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων στα Ελληνικά Πετρέλαια διαμαρτύρεται για τις διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού στην Εταιρεία Ελληνικά Πετρέλαια Α.Ε.

16) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος διαμαρτύρεται για τις διαδικασίες πρόσληψης προσωπικού στην εταιρεία Ελληνικά Πετρέλαια Α.Ε..

17) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Μωσαϊκών – Πλακάδων και Συναφών Επαγγελματιών «Ο ΕΡΜΗΣ» διαμαρτύρεται για την αύξηση των ενσήμων που απαιτούνται για τη θεώρηση του βιβλιαρίου ασθενείας.

18) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Π.Ο.Ε.Δ.Η.Ν. ζητεί τη χορήγηση ασθενοφόρων οχημάτων για την εξυπηρέτηση των ασθενών του Νομού Ηλείας.

19) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αποφοίτων Ωδείων και Μουσικών Δημόσιας Εκπαίδευσης ζητεί να τηρηθούν διαφανείς διαδικασίες στις προσλήψεις καθηγητών παραδοσιακών οργάνων.

20) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρέων Πωγωνιανής ζητεί χρηματοδότηση και την κάλυψη των κενών οργανικών του θέσεων.

21) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Ταξί και Αγοραίων Νομού Κυκλάδων ζητεί τη συνέχιση της χρηματοδότησης και παραμείνουν οι έδρες των Ταξί και Αγοραίων όπως έχουν.

22) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων ζητεί τη συνέχιση της χρηματοδότησης και λειτουργίας των προνοιακών δομών.

23) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων ζητεί την επέκταση των δρομολογίων του ηλεκτρικού σιδηροδρόμου και του μετρώ σε συνδυασμό με τις ώρες άφιξης των πλοίων.

24) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αιγινίου ζητεί την έκτακτη οικονομική ενίσχυση του Δήμου του.

25) Οι Βουλευτές Λαρίσης και Μαγνησίας κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ αντίστοιχα κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Οικογένειας Θεραπευτικού Προγράμματος «ΕΞΟΔΟΣ» ζητεί τη χρηματοδότηση των πολιτιστικών δραστηριοτήτων του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 318/13-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2589/13-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και αναφοράς, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει την αρμοδιότητα για την αποκατάσταση ζημιών σε κτήρια από θεομηνίες (πυρκαγιές, πλημμύρες, κατολισθήσεις) σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.2576/98.

2. Όπως προκύπτει από τα σχετικά στοιχεία και έγγραφα της Περιφέρειας Κρήτης και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ηρακλείου, πρόκειται για καταστροφή και κατολίσθηση σε τμήμα κατασκευαζόμενης οδού και υπάρχουσας επαρχιακής, με κίνδυνο περαιτέρω μετακινήσεων στον παρακείμενο οικισμό του Δ.Δ. Λιγόρτυνου.

3. Για να γίνει η οριοθέτηση του τμήματος του οικισμού, του οποίου τα κτίσματα υπέστησαν ζημιές και στη συνέχεια να προ-

ωθηθεί η διαδικασία χορήγησης δανείων επισκευής και ανακατασκευής, θα πρέπει να υπάρξει τελική πρόταση μελέτης των ειδικών τεχνικών επιστημόνων, για την απαιτούμενη αντιμετώπιση του συμβάντος σε σχέση με τον επηρεασμό του στον οικισμό και ιδιαίτερα για την ασφάλεια του εδάφους επί του οποίου βρίσκονται τα βλαβέντα κτίρια και για τη δυνατότητα ασφαλούς επισκευής και ανακατασκευής. Για τις ανωτέρω μελέτες αρμόδιοι είναι η Περιφέρεια Κρήτης και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ηρακλείου.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

2. Στην με αριθμό 683/3-10-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μίμη Ανδρουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2557/13-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Σύμφωνα με την ΚΥΑ Γ5/29480/2304/2001 (Β'614) συγκροτούνται με αποφάσεις των οικείων Νομαρχών, Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου που διενεργούν Οδικούς Ελέγχους για τη νομιμότητα της κυκλοφορίας, της ασφάλειας, τη νομιμότητα διενέργειας μεταφοράς, τον τεχνικό έλεγχο οδών και οχημάτων καθώς και μεταφοράς επικίνδυνων εμπορευμάτων σύμφωνα με τις διατάξεις ΑDR, που προβλέπονται από το ΠΔ 256/99 (Α' 209) σε εναρμόνιση με την οδηγία 95/50/ΕΚ.

2. Έχει εγκριθεί με απόφασή μας (ΔΜΕΟ/ε/ο/292/15.3.05) η μελέτη για τη Διαμόρφωση Τύπων Σταθμών Ελέγχου Επαγγελματικών Οχημάτων και Επικίνδυνων Εμπορευμάτων.

Επίσης έχει ενταχθεί στο πρόγραμμα χρηματοδότησης η «Μελέτη διαμόρφωσης ειδικών χώρων και εξοπλισμού, ελέγχου-στάθμευσης οχημάτων μεταφοράς επικίνδυνων φορτίων» και βρίσκεται στο στάδιο σύνταξης των τευχών δημοπράτησης. Στα τεύχη δημοπράτησης όλων των αυτοκινητοδρόμων (υφιστάμενων και νέων) που αποτελούν το βασικό οδικό δίκτυο έχει καθοριστεί η υποχρέωση συνεργασίας των Αναδόχων (κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης) με το Δημόσιο για χρησιμοποίηση και κατασκευή κατάλληλων χώρων για την πραγματοποίηση του ελέγχου από τις αρμόδιες Υπηρεσίες.

3. Ήδη προωθείται διαδικασία επιλογής των θέσεων των Σταθμών αυτών, ώστε να γίνεται έλεγχος στο δείγμα του 2% των οχημάτων επαγγελματικής χρήσης, προκειμένου να γίνει χωροθέτηση και απαλλοτρίωση των χώρων αυτών και να ολοκληρωθεί η εφαρμογή της σχετικής οδηγίας 2000/30/ΕΚ και προτάσσοντας την κατασκευή του και σε όσα τμήματα πρόκειται να μετατραπούν σε αυτοκινητόδρομους.

4. Η Εγνατία Οδός Α.Ε. έχει εγκαταστήσει σε θέσεις του αυτοκινητόδρομου ειδικά συστήματα μέτρησης βάρους οχημάτων εν κινήσει (WIM-Weigh in Motion) που ενσωματώνονται στο οδόστρωμα και συνδέονται σε κεντρική μονάδα καταγραφής δεδομένων. Τα συλλεγόμενα δεδομένα αξιοποιούνται για τη διαστασιολόγηση των νέων οδοστρωμάτων στο κυκλοφοριακό μοντέλο της οδού.

5. Η Εγνατία Οδός Α. Ε. θα συμπεριλάβει στον υπό διαμόρφωση προϋπολογισμό του έτους 2007 την εκπόνηση μελέτης με αντικείμενο τον καθορισμό της στρατηγικής για θέματα κυκλοφοριακής διαχείρισης και ελέγχου των οχημάτων μεταφοράς επικίνδυνων φορτίων και υπέρβαρων οχημάτων. Επίσης, στο αντικείμενο της μελέτης θα περιλαμβάνεται και η χωροθέτηση των απαιτούμενων παρόδιων σταθμών ελέγχου που θα χρησιμοποιούνται από τα αρμόδια Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

3. Στις με αριθμό 349 και 350/18-10-06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Άγγελου Τζέκη και Γεωργίου Χουρμουζιάδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2591/13-11-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η

ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών ερωτήσεων και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.2576/98 είναι αρμόδιο αποκλειστικά για την αποκατάσταση ζημιών σε κτίρια μετά από θεομηνίες (πλημμύρες, πυρκαγιές, κατολισθήσεις). Στην προκειμένη περίπτωση από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ έχει υπογραφεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) για την οριοθέτηση περιοχών των Νομών Θεσσαλονίκης και Χαλκιδικής από τις πλημμύρες του Οκτωβρίου 2006.

2. Από το εγκεκριμένο πρόγραμμα αντιπλημμυρικών έργων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΣΑΕ 072/1) που υλοποιείται από τις Περιφερειακές και Νομαρχιακές Υπηρεσίες της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, την τελευταία δεκαετία έχουν διατεθεί και εκτελεστεί αντιπλημμυρικά έργα (ποταμών-χειμάρρων) αξίας 12.516.695 ευρώ στην Κεντρική και Δυτική Μακεδονία.

3. Για τα υπόλοιπα θέματα στα οποία αναφέρεσθε στις Ερωτήσεις σας, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνεργαζόμενα Υπουργεία.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στις με αριθμό 343 και 344/18.10.06 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 63/1.11.06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσε ο Βουλευτής Κ. Β. Κεγκέρογλου για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Με την Κοινή Υπουργική Απόφαση 303894/11-08-06, θεσπίζονται οι αναγκαίες ρυθμίσεις για τη λειτουργία του συστήματος παροχής συμβουλών στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του Καν.(ΕΚ) 1782/2003, καθώς και του άρθρου 8 του νόμου 3399 /2005 (ΦΕΚ Α 255).

Το σύστημα γεωργικών συμβουλών θα υποβοηθήσει την άσκηση της γεωργικής δραστηριότητας στη χώρα, θα φέρνει τους επιστήμονες και τους γεωργούς σε στενότερη συνεργασία και θα προάγει την αειφορική άσκηση της γεωργίας αλλά και την επιχειρηματικότητα των ιδίων των γεωργών.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στη σχετική απόφαση, οι συμβουλές θα παρέχονται από ιδιώτες και από ΑΣΟ, διότι, σύμφωνα με τους Καν. (ΕΚ) 1782/03 και 1257/99, η παροχή συμβουλών είναι υπηρεσία που παρέχεται προς τον γεωργό και επιδοτείται σε ποσοστό 80%. Θεωρήθηκε, λοιπόν, ότι η επιλογή να ενταχθούν ιδιώτες ήταν μονόδρομος, διότι οι δημόσιοι φορείς δεν θα μπορούσαν να επιδοτηθούν για τις υπηρεσίες τους έστω και εμμέσως και άρα δεν θα ήταν δυνατό να αξιοποιηθεί το σχετικό κονδύλιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης. Επιπρόσθετα, με τη ρύθμιση αυτή, το μέτρο λαμβάνει ιδιαίτερο αναπτυξιακό χαρακτήρα.

Το δημόσιο, με τους λειτουργούς του, εμπλέκεται στον έλεγχο και την εποπτεία του συστήματος, στην επιβολή κυρώσεων και στο συντονισμό των εμπλεκόμενων στο σύστημα για την ορθότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή του.

Επιπρόσθετα αναφέρονται τα εξής:

* Οι αγρότες θα μπορούν να απευθύνονται σε πιστοποιημένους ιδιώτες γεωτεχνικούς ή ατομικές επιχειρήσεις ή ΝΠΙΔ ή συνεταιριστικές οργανώσεις με τις ίδιες προϋποθέσεις.

* Η συμμετοχή των συνεταιριστικών οργανώσεων δεν περιορίζεται, αντίθετα, εξασφαλίζεται η συμμετοχή τους στο σύστημα.

* Οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις εξαιρούνται από την παροχή συμβουλών διότι εμπλέκονται στον έλεγχο της πολλαπλής συμμόρφωσης αλλά και στον έλεγχο των συμβούλων και, συνεπώς, ο διπλός ρόλος θα ήταν ασυμβίβαστος.

* Υπεύθυνος φορέας για την εκπαίδευση και πιστοποίηση των συμβούλων ορίζεται το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΓΕΩΤΕΕ), το οποίο θεσμικά (βάσει του ιδρυτικού του Π.Δ/γμα-

τος) αποτελεί τον σύμβουλο της πολιτείας σε γεωτεχνικά θέματα. Προφανώς δεν θα ήταν δυνατό να υπάρξει διαφορετικός οργανισμός επιμόρφωσης και πιστοποίησης για τους πτυχιούχους Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Τ.Ε.), οι οποίοι συμμετέχουν στο σύστημα και δύνανται να ενταχθούν ως συνεργάτες των γεωργικών συμβούλων.

* Οι επιστημονικές ειδικότητες που μετέχουν στο σύστημα αποτελούν κατά τεκμήριο τις σχετικότερες ειδικότητες με το αντικείμενο των συμβούλων.

* Κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να γίνει μέτοχος σε εταιρία για να μετέχει στο σύστημα. Η προϋπόθεση του 51 % για το εταιρικό κεφάλαιο υπάρχει για να διασφαλισθεί η επιστημονική πληρότητα του συστήματος και για να μην εισέλθουν στο σύστημα εταιρείες με αντικείμενο εργασίας άλλο από το επιθυμητό. Δεν υποχρεώνεται κανείς να ιδρύσει ή να μετέχει σε εταιρεία για να παρέχει συμβουλές. Μια εταιρία με δύο μετόχους θα μπορεί να προσλάβει όσους συμβούλους επιθυμεί ως υπαλλήλους ή συνεργάτες.

* Το σύστημα, όπως έχει διαμορφωθεί, όχι μόνο δεν στέλνει πτυχιούχους στην ανεργία, αλλά δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας ιδιωτικού τομέα και νέες ευκαιρίες επιχειρηματικότητας.

* Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα εποπτεύει την ορθή λειτουργία του συστήματος μέσα από την Επιτροπή Ελέγχου και Επιβολής Κυρώσεων, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

* Η ΠΑΣΕΓΕΣ έχει ήδη εκφράσει τη σύμφωνη γνώμη της επί της απόφασης.

Β. Τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα εγκρίνονται στη χώρα μας, μετά από αυστηρό έλεγχο, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π. Δ/γματος 115/1997 (ΦΕΚ 104 Α) και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην έγκρισή τους που αναγράφονται στην ετικέτα τους. Κανονισμός της Ε.Ε. προβλέπει την τήρηση βιβλίων από τους αγρότες, στα οποία θα καταγράφονται τα στοιχεία που αφορούν τη χρήση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων σε κάθε καλλιέργειά τους. Στο διαδίκτυο και στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων καταχωρούνται όλα τα εγκεκριμένα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, οι καλλιέργειες και οι δόσεις στις οποίες είναι εγκεκριμένα καθώς και οι οδηγίες χρήσης τους.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σε συνεργασία με τους εμπλεκόμενους φορείς, εξετάζει το θέμα της συνταγογράφησης των γεωργικών φαρμάκων χωρίς ακόμα να έχει καταλήξει στον τρόπο με τον οποίο αυτή θα ασκείται.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

5. Στην με αριθμό 302/12.10.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/25779/2002/31-10-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 302/12-10-2006 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Λεβέντη Αθανάσιο, σχετικά με τη λειτουργία της Τοπικής Μονάδας Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, σύμφωνα με όσα μας πληροφόρησε η διοίκηση του Ιδρύματος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Χορήγησης συνταγολογίων από -τη Τοπική Μονάδα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, στο Κέντρο Υγείας Ελευσίνας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ.1 του Κανονισμού Φαρμακευτικής Περιθάλψης (Κ.Φ.Π.) ΙΚΑ-ΕΤΑΜ «Αι συνταγές του Ιδρύματος, ίνα είναι έγκυρες δέον όπως εκδίδονται επί ειδικού εντύπου, αποκλειστικώς και μόνον υπό των αρμοδίων δια την παροχήν περιθάλψεως εις ησφαλισμένους του Ιδρύματος, Ιατρών...».

Αρμόδιοι για τη έκδοση συνταγών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι οι γιατροί του Ιδρύματος, με μοναδικές εξαιρέσεις, σύμφωνα με το ίδιο άρθρο παρ. 1 και 9, τους γιατρούς των ΚΑΠΗ και αυτούς των Κέντρων Υγείας και των Περιφερειακών Ιατρείων.

Οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση συνταγολογίων στα Κέντρα Υγείας και Περιφερειακά Ιατρεία, έχουν καθορισθεί με

τα υπ' αριθμ. Γ55/141/22-12-94 & Γ55/327/9-10-00 έγγραφα ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στα οποία προβλέπεται ότι επιτρέπεται έκδοση συνταγών του Ιδρύματος από Κέντρα Υγείας & Περιφερειακά Ιατρεία μόνο στις περιοχές που δεν λειτουργούν Ιατρεία ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή δεν υπάρχουν ορισμένες ειδικότητες ή δεν επαρκούν οι γιατροί του Ιδρύματος.

Η Τοπική Μονάδα Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, διαθέτει ιατρεία πλήρως εξοπλισμένα στα οποία συνταγογραφούνται ιατροί από όλες τις ειδικότητες.

Το Κέντρο Υγείας Ελευσίνας, έχει μόνο παθολόγους ή γενικούς γιατρούς και λειτουργεί σε κοντινή απόσταση (200 μέτρα) από τη Μονάδα του Ιδρύματος, οπότε σε καμία περίπτωση δε μπορεί να θεωρηθεί απομακρυσμένο.

Ακόμη σημειώνεται ότι λειτουργούν παραρτήματα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην ευρύτερη περιοχή, δηλαδή στην Άνω Ελευσίνα, Μάνδρα και Εργατικές Κατοικίες και ιατροί του

Ιδρύματος επισκέπτονται τα Κ.Α.Π.Η., όπου γίνεται συνταγογράφηση στους συνταξιούχους χρονίως πάσχοντες.

Η απόφαση διακοπής χορήγησης συνταγολογίων, ελήφθη μετά από έλεγχο της συνταγογραφίας των γιατρών του Κέντρου Υγείας Ελευσίνας από αρμόδια όργανα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όπου διαπιστώθηκε πλήθος παρατυπιών στην έκδοση των συνταγών, οι οποίες οδηγούν σε κατασπατάληση των πόρων του Ιδρύματος και έθεταν σε κίνδυνο την υγεία των ασφαλισμένων, δεδομένου ότι η συνταγογράφηση δε γινόταν από ιατρούς της ανάλογης ειδικότητας.

Συνεπώς, η διακοπή της χορήγησης συνταγολογίων ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ήταν επιβεβλημένη και δεν προκάλεσε προβλήματα στην εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων της περιοχής.

Άλλωστε στις περιοχές που υπάρχει πραγματικό πρόβλημα λόγω της μεγάλης απόστασης, (π.χ. Περιφερειακό Ιατρείο Βιλίων, η Διεύθυνση της Μονάδας Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, χορηγεί συνταγολογία του Ιδρύματος για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων.

2. Μέτρα για τη βελτίωση της εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην περιοχή της Ελευσίνας.

Στην Τοπική Μονάδα Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στην Ελευσίνα, υπηρετούν (48) ιατροί όλων των βασικών ειδικοτήτων από τους πενήντα τρεις (53) προβλεπόμενους (παθολόγος, καρδιολόγος, πνευμονολόγος, γυναικολόγος, δερματολόγος, παιδίατρος, νευρολόγος, ψυχίατρος κ.λ.π.), και λειτουργεί βιοπαθολογικό και ακτινοδιαγνωστικό εργαστήριο.

Σε εφαρμογή δε των διατάξεων του άρθρου 27 του ν. 3232/2004 και του άρθρου 10 του ν. 3302/2004, προκηρύχθηκε η κάλυψη θέσεων με σύμβαση μίσθωσης έργου είκοσι τεσσάρων (24) μηνών για έναν (1) ακτινολόγο, ένα (1) μικροβιολόγο, ένα (1) πνευμονολόγο-φυμιατολόγο, ένα (1) οδοντίατρο, ένα (1) παιδίατρο και ένα (1) χειρουργό.

Υπηρετούν επίσης είκοσι επτά (27) υγειονομικοί υπάλληλοι διαφόρων ειδικοτήτων από τους πενήντα έναν (51) προβλεπόμενους, καθώς και τέσσερις (4) υγειονομικοί υπάλληλοι με τα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (stage) του Ο.Α.Ε.Δ.

Στην Τοπική Μονάδα Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Ελευσίνας, ανήκουν και τα ιατρεία του Ιδρύματος στη Μάνδρα, καθώς οι ασφαλισμένοι της περιοχής της Μαγούλας εξυπηρετούνται από την Τοπική Μονάδα Υγείας της Ελευσίνας και ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (ΣΑΒ) που λειτουργεί καθ' όλο το 24ωρο. Ακόμη, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του, το Ίδρυμα προέβη και στη δημιουργία νέας Τοπικής Μονάδας Υγείας στον Ασπρόπυργο, η οποία λειτουργεί από 1-6-2006 με ιατρούς βασικών ειδικοτήτων, αιμοληπτήριο και συνεχώς εξοπλίζεται ανάλογα με τις ανάγκες που προκύπτουν.

Υπηρετούν ακόμη τέσσερις (4) νοσηλεύτριες από τις πέντε (5) που προβλέπονται, καθώς και δύο (2) νοσηλεύτριες με τα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (stage) του Ο.Α.Ε.Δ.

Σημειώνεται επίσης ότι με την ΔΙΠΠ/ΦΕΙΚΡ.7/389/0ικ.18587/26-9-2006, απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,

εγκρίθηκε η πρόσληψη υγειονομικού προσωπικού στο ΙΚΑ-

ΕΤΑΜ χιλίων επτακοσίων πέντε (1705) θέσεων διαφόρων ειδικοτήτων. Εν συνεχεία, εκδόθηκαν οι προκηρύξεις 3Κ/2006/4-7-2006, 4Κ/2006/4-7-2006 και 5Κ/2006/4-7-2006, οι οποίες είναι σε εξέλιξη και μόλις ολοκληρωθούν οι σχετικές διαδικασίες, θα καλυφθούν άμεσα οι κενές οργανικές θέσεις των Μονάδων Υγείας του -ΕΤΑΜ Ελευσίνας και Ασπρόπυργου.

Όσον αφορά τον εξοπλισμό των ιατρείων της Τοπικής Μονάδας του Ιδρύματος στην Ελευσίνα, επισημαίνεται ότι είναι πλήρως εξοπλισμένα και δεν εκκρεμούν αιτήματα προμήθειας ιατροτεχνολογικού εξοπλισμού.

Όμως το Ίδρυμα, στα πλαίσια της συνεχούς αναβάθμισης των παρεχόμενων υπηρεσιών του και μετά από τη συνεχή αξιολόγηση των σχετικών στοιχείων, έχει ήδη προγραμματίσει την αντικατάσταση μηχανημάτων της μονάδας με άλλα σύγχρονης τεχνολογίας.

Τέλος, στα πλαίσια της εύρυθμης λειτουργίας των Υγειονομικών Υπηρεσιών του Ιδρύματος και για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του, από τη Διοίκηση του Ιδρύματος, εξετάζονται όλα τα μέτρα που συμβάλλουν σε αυτό το σκοπό.

Ο Υπουργός

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ»

6. Στις με αριθμό 181/5.10.06 και 213/6.10.06 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Εμμανουήλ Στρατάκη και Εμμανουήλ Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 29/27.10.0606 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις παραπάνω ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μ. Στρατάκης, και Μ. Φραγκιαδουλάκης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχει συγκροτηθεί ομάδα σχεδιασμού και κατάρτισης του προγράμματος αλιείας που περιλαμβάνει το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αλιείας (Ε.Σ.Σ.Α.) και το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2007 - 2013 που αφορά το Δ' ΚΠΣ.

Στο πλαίσιο κατάρτισης του Ε.Σ.Σ.Α. έχει συνταχθεί η πρόταση της ομάδας η οποία έχει δημοσιοποιηθεί στην Κέρκυρα τον Ιούλιο 2006 κατά τις εργασίες της Επιτροπής Παρακολούθησης ενώ έχουν κληθεί οι κοινωνικοί εταίροι να προβάλουν παρατηρήσεις και να καταθέσουν απόψεις επί του σχεδίου. Μεταξύ των απόψεων εκ μέρους των εμπλεκόμενων του τομέα αλιείας, είναι και αυτές της Πανελληνίας Ένωσης Πλοιοκτητών Μέσης Αλιείας (Π.Ε.Π.Μ.Α) με εύστοχες παρατηρήσεις, ειδικά για τον τομέα της βελτίωσης της ποιότητας και της ταυτότητας του ελληνικού ψαριού, προτείνοντας ενέργειες που θα επιτρέπουν την εγκατάσταση με χρηματοδοτική ενίσχυση εξοπλισμού επί των σκαφών για πρώτη (ελαφριά) μεταποίηση και τυποποίηση αλιευτικών προϊόντων επί του σκάφους.

Η ομάδα σχεδιασμού του προγράμματος έχει λάβει υπόψη τις πιο πάνω παρατηρήσεις της Π.Ε.Π.Μ.Α. (όπως και αρκετές άλλες που κατατέθηκαν) οι οποίες θα ενσωματωθούν στο Ε.Σ.Σ.Α. ώστε να γνωστοποιηθούν για περαιτέρω διαβούλευση στην επόμενη έκδοση του Ε.Σ.Σ.Α.

Συμπληρωματικά των ανωτέρω, σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 3133/23-10-06 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 291/11.10.06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήσης δόθηκε με το υπ' αριθμ. 51/3.11.06 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ρ. Ζήση, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας

πληροφορούμε τα εξής:

Κατά την τελευταία πενταετία στο Νομό Μαγνησίας έχουν δαπανηθεί 1.507.980 ευρώ για υδρονομικά τεχνικά κυρίως έργα στην ορεινή ζώνη.

Αναλυτικά κατ' έτος αυτά έχουν ως εξής:

.2001:	246.928 ευρώ
.2002:	0 ευρώ
.2003:	547.626 ευρώ
.2004:	629.904 ευρώ
.2005:	83.522 ευρώ

Οι απαιτούμενες αντιπλημμυρικές επεμβάσεις θα πραγματοποιηθούν αφού προηγηθεί η σύνταξη, και έγκριση των σχετικών μελετών και κατόπιν εκτίμησης της τοπικής Δασικής Αρχής, η οποία υπάγεται στην Περιφέρεια Θεσσαλίας. Η χρηματοδότηση της εκτέλεσης των έργων μπορεί να γίνει με ένταξη στην τέταρτη προγραμματική περίοδο 2007 - 2013 (Δ' ΚΠΣ).

Για τα λοιπά θέματα, σας διαβιβάζουμε συνημμένα τα με αριθμ. πρωτ. 3182/27-10-06 και 20109/20-10-06 έγγραφα του Ειδικού Γραμματέα του Γ' ΚΠΣ και του Προέδρου του ΕΛΓΑ αντίστοιχα.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

8. Στην με αριθμό 445/24.10.06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ηλία Καλλιώρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ1/Α/22170/15.11.06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ηλίας Καλλιώρας σχετικά με την παροχή φυσικού αερίου στην πόλη της Στυλίδας σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Με βάση το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, η προοπτική διείσδυσης του φυσικού αερίου στην κατανάλωση (οικιακή, μικρή βιομηχανία, εμπορικές χρήσεις) συνδέεται άμεσα με τη διανομή αερίου μέσω Εταιρειών Παροχής Αερίου (ΕΠΑ), στις οποίες συμμετέχουν ιδιώτες επενδυτές (με ποσοστό 49%). Οι ΕΠΑ έχουν την αρμοδιότητα ανάπτυξης και λειτουργίας των δικτύων στην περιοχή ευθύνης τους.

2. Μετά την δραστηριοποίηση των ΕΠΑ στις περιοχές της

Αττικής, Θεσσαλονίκης, Θεσσαλίας και στο πλαίσιο του σχεδιασμού επέκτασης του φυσικού αερίου στον τομέα της διανομής, η Δημόσια Επιχείρηση Αερίου Α.Ε. (ΔΕΠΑ) έχει προγραμματίσει την ίδρυση νέας ΕΠΑ στην περιοχή της Στερεάς Ελλάδας (καθώς και στις περιοχές της Κ. Μακεδονίας, Ανατ. Μακεδονίας και Θράκης). Για το σκοπό αυτό σε εξέλιξη βρίσκεται η προετοιμασία διεθνούς διαγωνισμού για την προσέλκυση ιδιωτικού επενδυτικού ενδιαφέροντος. Η εκτίμηση είναι ότι, εντός του 2007 οι νέες ΕΠΑ θα έχουν συσταθεί και θα λειτουργούν.

3. Η ΔΕΠΑ στο πλαίσιο του σχεδιασμού της έχει ήδη προγραμματίσει και υλοποιεί την κατασκευή βασικής υποδομής δικτύων 40 περίπου χλμ (μέσης και χαμηλής πίεσης), στην ευρύτερη περιοχή της Λαμίας συμπεριλαμβανομένης και της βιομηχανικής περιοχής, τόσο για την τροφοδοσία βιομηχανικών πελατών της νέας ΕΠΑ, όσο και για οικιακή χρήση. Η υποδομή αυτή πρόκειται να αποτελέσει και την εισφορά σε είδος της ΔΕΠΑ στη νέα εταιρεία. Η ΕΠΑ Στερεάς Ελλάδας, η οποία θα συσταθεί θα αναλάβει τον προγραμματισμό και την ανάπτυξη των δικτύων για -την κάλυψη των Καταναλωτών της ευρύτερης περιοχής, στα γεωγραφικά όρια της οποίας εντάσσεται και η πόλη της Στυλίδας.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΠΑΝΤΖΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 28 Νοεμβρίου 2006.

Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 446/24-10-2006 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση λειτουργίας του μηχανήματος ακτινοθεραπείας στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου (Πα.Γ.Ν.Η.).

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ- ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 570/27-10-2006 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων αποτροπής του υπερδανεισμού των ασθενέστερων οικονομικά νοικοκυριών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 83/20-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ενίσχυση των πληγέντων από την έντονη κακοκαιρία κατοίκων της περιοχής του Δήμου Μεσσαπίων Ευβοίας, την αποκατάσταση των ζημιών κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτή.

Η δεύτερη με αριθμό 99/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με την μετατροπή της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης της Κέρκυρας σε μαρίνα για πολυτελή σκάφη κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Θα συζητηθεί τώρα η τρίτη με αριθμό 95/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης, σχετικά με τα επεισόδια στην πορεία του Πολυτεχνείου σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η επέτειος του Πολυτεχνείου σημαδεύτηκε και πάλι από επεισόδια, ξυλοδαρμούς και ρίψη χημικών, τόσο στην Αθήνα όσο και στη Θεσσαλονίκη, στα οποία πρωταγωνίστησαν για άλλη μια φορά αστυνομικοί με πολιτική περιβολή.

Τα θλιβερά όσο ακατανόητα γεγονότα στο κτήριο της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής, αλλά και στη Θεσσαλονίκη, με πρωταγωνιστές αστυνομικούς με πολιτικά, μας θυμίζουν σκοτεινές εποχές που είναι ακόμα νωπές στη μνήμη μας.

Επειδή κάθε χρόνο παρακολουθούμε το ίδιο θέατρο του παραλόγου, με αστυνομικούς που παίζουν τους πολίτες και με πολίτες που παίζουν τους αστυνομικούς,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός

Οι αστυνομικοί με πολιτική περιβολή, οι οποίοι έδρασαν σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη τη 17^η Νοεμβρίου, βρίσκονταν σε διατεταγμένη υπηρεσία και από ποιους;

Ποιο ακριβώς ήταν το έργο τους και πώς ελέγχεται η νομιμότητα και τα όρια της δράσης τους;».

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, με άνεση χρόνου.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήταν καιρός -έπρεπε- να ακουστεί η ψύχραιμη, νηφάλια και ακριβείας νομική και φυσικά πολιτική φωνή του συναδέλφου του Συνασπισμού, του κ. Φωτίου Κουβέλη, ώστε να μου δώσει την ευκαιρία να δώσω λόγο και στη Βουλή επί του θέματος των επεισοδίων ή του επεισοδίου, όπως θα διευκρινίσω, αυτού του τραγικού, δραματικού επεισοδίου - περιστατικού της Θεσσαλονίκης.

Η δομή της σκέψης στην ερώτηση του κ. Κουβέλη έχει πολλά σοβαρά στοιχεία. Μιλά για την περίπτωση ενός δευτερεύοντος επεισοδίου προ της Γ.Α.Δ.Α., κατά το οποίο εμφανίστην ένας πολίτης, ένας «τύπος» -θα έλεγα εγώ, στην καθομιλουμένη- ο οποίος, άμα τη θέα δύο προσαγομένων, παρεμβαίνει και λέει: «Τι θέλετε εδώ; Τα είδαμε όλα. Φύγετε, φύγετε εσείς».

Επρόκειτο περί ενός αυτοσχέδιου απελευθερωτού. Δεν ξέρουμε, θα μάθουμε στο δρόμο τι ακριβώς παρίστανε και τι ρόλο έπαιζε. Δεν ήταν αστυνομικός. Αυτό διευκρινίστηκε από την πρώτη στιγμή. Αυτός ο ίδιος κρατείται. Δεν ξέρουμε τι ρόλο παίζει, αν ήταν αυτόκλητος και έτσι εξέλαβε το ρόλο του και τη δράση του εκείνη τη στιγμή. Οι προσαγόμενοι προσήχθησαν και ακολούθησαν το δρόμο τους. Έτσι το επεισόδιο της Γ.Α.Δ.Α. έκλεισε εν τω γεννάσθαι του.

Το επεισόδιο της Θεσσαλονίκης ήταν δραματικό, αποτρόπαιο. Το καταδίκασα και συνοδεύτηκε από μερικά στοιχεία, τα οποία εκθέτουν το συντάξαντα την ανακοίνωση της Θεσσαλονίκης. Δεν μπορεί κανείς να προσυπογράψει εκείνη την αναφορά ή εκείνο το δελτίο τύπου, για την ακρίβεια, το οποίο απέρριψα,

που μιλούσε για ζαρντινιέρα και για μηχανάκι, όταν το πανελ-λινό είδε το φρικαλέο επεισόδιο της μπουινιάς και της κλω-τσιάς από έναν δραστήριο και με υπερβάλλοντα ζήλο και εκτός κανονισμών, εκτός οδηγιών ενεργούντα αστυνομικό -αρχιφύ-λακας δε τον βαθμόν.

Εκμεταλλεύομαι τη στιγμή, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνά-δελφοι, να σημειώσω ότι έτσι είναι του κύκλου τα γυρίσματα: 17 Νοεμβρίου 2006, η Αστυνομία υπό την πολιτική μου διεύθυνση-ηγεσία πέτυχε τον πιο ειρηνικό, τον πιο ομαλό, ακώλυτο εορτα-σμό του Πολυτεχνείου στα τριάντα τρία χρόνια. Έτσι είναι του κύκλου τα γυρίσματα.

Από το επεισόδιο της Θεσσαλονίκης η επιτυχία εξανεμίστηκε. Παραμένει βέβαια, αλλά εγώ σας ζητώ, κύριοι συνάδελφοι, να συμφωνήσετε μαζί μου σε μία γραμμή. Ο πολιτικός προϊστάμε-νος, ο έχων την τιμή να σας ομιλεί, δεν χαρίζεται σε κανέναν, δεν δίστασε ούτε στιγμή να επιβάλει τα δέοντα, όπως οι κανο-νισμοί και το πειθαρχικό δίκαιο ορίζουν. Δηλαδή, μόλις έλαβα την επίσημη αναφορά στις δύο μέρες -Τετάρτη πρωί- για τα γενόμενα, αμέσως επέβαλα τις διοικητικές ενδιάμεσες, με το Αρχηγείο βεβαίως, κυρώσεις, ήτοι:

Θέση εις διαθεσιμότητα τριών, του δράστη και των άμεσων συνεργών που τον κρατούσαν στη σύλληψη.

Ύστερα, άμεση μετακίνηση από την Ασφάλεια όλων των εμπλεκομένων, τριών αξιωματικών και τριών άλλων αστυφυλά-κων σε άλλες υπηρεσίες.

Ειδικότερα, θέλω να σημειώσω ότι είμαι από εκείνους που αναλαμβάνουν τις πολιτικές ευθύνες. Θα επιφυλαχθώ σ' αυτό στη δευτερολογία μου, για να ακούσω και το συνάδελφο, αλλά σας λέω επί του συγκεκριμένου ερωτήματος «τι ήταν αυτοί και εάν ήταν εν διατεταγμένη υπηρεσία;» ότι ήταν εν διατεταγμένη υπηρεσία μεν, στην ομάδα συλλήψεων, αλλά όχι με νομιμοποί-ηση οποιασδήποτε μορφής βίας.

Ήσαν εν διατεταγμένη υπηρεσία, αλλά όχι γι' αυτή την υπη-ρεσία που, από υπερβάλλοντα ζήλο ή υπό τις συνθήκες που έδρασαν, έπραξαν. Όχι σε τέτοια διατεταγμένη υπηρεσία.

Με απησχόλησε -και καταλήγω- κύριε Κουβέλη, όχι τώρα, σε άλλα επεισόδια φέτος, κατά τη διάρκεια της θητείας μου η εκδοχή της συλλήψεως από υπαλλήλους της Ασφάλειας, με πολιτικά. Δεν μου άρεσε. Ήθελα να διασφαλιστεί.

Μου λένε όλοι οι υπηρεσιακοί και επιχειρησιακοί αξιωματικοί ότι χρειάζονται τα πολιτικά για τη σύλληψη -το μελετώ- γιατί κερδίζουν μία φάση κρίσιμη, όχι της διείσδυσης. Η διείσδυση είναι άλλη ιστορία, που θέλει άνεση χρόνου και είναι σε προγε-νέστερα στάδια. Αλλά για τα επεισόδια εγώ δεν θέλω συλλή-ψεις από φέροντες πολιτικά. Όμως είναι αναγκαίο, γιατί όταν φοράς το τζόκεϊ και τη φόρμα του αστυνόμου, ο κακοποιός, εκείνος που δεν είναι απλός παραβάτης αλλά σπάει βιτρίνες, πετάει μολότοφ κερδίζει μια πολύτιμη, κρίσιμη στιγμή, φάση θα έλεγα. Γι' αυτό ακόμη το μελετώ. Δεν έχουμε καταλήξει.

Θέλω να μοιράσουμε τις ποσότητες -εάν μου επιτρέπεται η έκφραση- να είναι περισσότεροι οι ένστολοι με φόρμες στις ομάδες συλλήψεων και όχι με πολιτικά ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Η άνεση χρόνου τελείωσε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Σας ευχαριστώ. Αυτά στην πρωτολογία. Θα επανέλθω για τα συμπληρωματικά στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η βήναυση κακοποίησης του σπουδαστή στη Θεσσαλονίκη από κουκουλοφόρους αστυ-νομικούς και μάλιστα υπό την απαθή παρακολούθηση ενστόλων αστυνομικών της τέλεσης της εγκληματικής πράξης εγείρει ένα ζήτημα και αυτό το ζήτημα είναι η δημοκρατική συμπεριφορά των αστυνομικών.

Δεν είναι μόνον αυτό το περιστατικό. Αυτό το περιστατικό πράγματι κατεγράφη με ένα δραματικό τρόπο, αλλά υπάρχουν και άλλα περιστατικά τα οποία επιτρέπουν αναμφισβήτητα τη διαπίστωση ότι υπάρχουν αστυνομικοί οι οποίοι αντιλαμβάνο-νται τη δράση τους και τη συμπεριφορά τους να μην υπόκειται σε συγκεκριμένους κανόνες και να μην υπόκειται και σε συγκεκρι-

κριμένες οδηγίες νομιμότητας.

Βεβαίως τόσο η θέση σε διαθεσιμότητα, όσο και η μετακίνηση και η ένορκη διοικητική εξέταση, αλλά και η δημόσια συνώμη της Κυβέρνησης, αποτελούσαν και αποτελούν οφειλόμενες πράξεις. Τι θα γίνει όμως με το μεγαλύτερο ζήτημα, με το καίριο πολιτικό –στην ευρύτητά του ο όρος– ζήτημα της συμπεριφοράς των αστυνομικών. Βρισκόμαστε μπροστά σε φαινόμενα που διαμορφώνουν υποχρέωση και σε σας, αλλά συνολικότερα και στη διοικητική δομή του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και της Ελληνικής Αστυνομίας, να είναι καθημερινή η διαπαιδαγώγηση και η εμφύσηση δημοκρατικών αξιών στο μυαλό κάποιων αστυνομικών.

Εγώ θα ήμουν ο τελευταίος που θα γενίκευα, δεν γενικεύω, αλλά υπάρχουν συγκεκριμένες εστίες μέσα στην Αστυνομία που πότε εκφράζονται παράνομα, με αυτή την ένταση που σημειώθηκε στη Θεσσαλονίκη, άλλες φορές με λιγότερη ένταση και σε άλλες περιπτώσεις και με εγκληματικές πράξεις. Είδαμε όλοι, τα απαθή βλήματα των ενστόλων αστυνομικών, οι οποίοι παρακολουθούσαν λιντσαριζόμενο τον σπουδαστή: αυτοί είναι συνεργοί, κύριε Υπουργέ. Είναι συνεργοί δια της απαθείας τους.

Κατά συνέπεια, η δημοκρατική υποχρέωση της Κυβέρνησης, αλλά και της δομής της Ελληνικής Αστυνομίας είναι να αντιμετωπιστούν αυτοί οι φασίζοντες, αυτοί οι οποίοι ενεργούν με έναν αντιδημοκρατικό τρόπο, αυτοί που εν τέλει προσβάλλουν και την Αστυνομία και την κοινωνία, αυτοί που αντιλαμβάνονται ότι μπορούν να λειτουργούν υπεράνω της κοινωνίας και όχι ως συμμέτοχοι αυτής της κοινωνίας.

Και θα σας ζητήσω, ομολογουμένως με ένταση, να εγκαταλειφθεί ο υπερτροφικός πολιτικός λόγος που, πολλές φορές έμμεσα, στηρίζει τέτοιες φασίζουσες και αντιδημοκρατικές συμπεριφορές. Και σας ζητώ να επιταχυνθεί η διαδικασία της ενόρκου διοικητικής εξετάσεως και ο συνολικός πειθαρχικός έλεγχος των συγκεκριμένων αστυνομικών για να αντιληφθούν κάποιοι ότι αυτή η πολιτεία δεν μπορεί να χαρίζεται, ότι αυτή η πολιτεία μπορεί να θέλει αποτελεσματική Αστυνομία, αλλά Αστυνομία η οποία θα λειτουργεί με κανόνες νομιμότητας και με απόλυτο, κύριε Πρόεδρε, σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Βύρων Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, αποδέχομαι όλη την εισήγηση του κ. Κουβέλη, όπως τη διετύπωσε και το εννοώ. Αποδέχομαι δηλαδή την αναγκαιότητα να επιβληθεί με μεγαλύτερη ενάργεια η δημοκρατική νομιμότητα στα σώματα ασφαλείας, στη δράση των αστυνομικών.

Αποδέχομαι την επιτάχυνση της Ε.Δ.Ε.. Αποδέχομαι τις παρατηρήσεις για τον τρόπο με τον οποίο μερικοί νομίζουν ότι δικαιούνται να δράσουν: εκτός κανονισμών, εκτός οδηγιών, εκτός σχεδίου.

Φυσικά θέλω να σημειώσω απευθυνόμενος κυρίως στο διανοητή Κουβέλη, το έχω ανάγκη αυτό το εξής: Πιστεύετε ειλικρινά ότι η ρητορική η δική μου ενεδόρνησε τους θρασείς για επίδειξη θρασύτητας; Πιστεύετε ειλικρινά ότι μπορώ εγώ να ενθαρρύνω εμμέσως ή πλαγίως ή καθ' οιονδήποτε τρόπο εκείνον να κλωτσήσει ή τον άλλον να φέρεται στο εκράν της τηλεόρασεως με αναιδεια και με κακούς τρόπους; Πιστεύετε ότι το ιστορικό, για μένα τον ιστορικό του praetor urbanus, τους ενεδόρνησε σε ασυδοσία;

Γιατί διαμαρτύρομαι έντονα; Όχι σε σας φυσικά. Αλλά διαμαρτύρομαι προς εκείνους οι οποίοι θέλουν να με λογοκρίνουν με λοβοτομή στη σκέψη ή με λογοκρισία στις λέξεις. Όχι εσείς. Είναι σοβαρό σύμπτωμα για όλους μας.

Δεν έχουν ακούσει για την ελευθερία της εκφράσεως; Ή θα μιλούν συνέχεια λιοδιριστικά για μένα, θαρρείς και είμαι νεοεσάκτος στην πολιτική και στο δημόσιο βίο αυτού του τόπου;

Έτσι, σας λέγω ότι αντιμετώπισα από την πρώτη στιγμή που πήγα εκεί ένα πρόβλημα να τους ανατάξω. Ήταν «του κλότσου και του μπάτσου». Ήθελαν να ζουν εν περιθωρίω. Και τους θύμισα Σύνταγμα, κανονισμούς, δημοκρατική νομιμότητα και να είναι εν δικαίω σε αυτό που πράττουν υπό τους όρους του

νόμου και των κανονισμών. Να το νοιώθουν το δίκιο τους και να μη μου κάνουν οιονεί λευκή απεργία τοις πράγμασι.

Πράγματι, λοιπόν, τους είπα ότι κατάγεστε από το βαθύ πλαίσιο της δημοκρατικής νομιμότητας. Πρώτη διάκριση εγένετο με το praetor urbanus, αστυνομία στη Ρώμη, την αρχαία Ρώμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Δεν το κάνετε πιο λιανά αυτό;

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Είναι ο προϊστάμενος για τη φύλαξη της πόλεως. Πρώτη φορά εγένετο στη Ρώμη, γιατί η αρχαία Αθήνα και η Σπάρτη και οι άλλες πολιτείες πριν από το 200 π.Χ., είχαν το σύστημα της μικτής φρουράς: στρατιώτες, αστυνόμοι και φρουροί του Δήμου κ.ο.κ..

Ύστερα τους είπα, σας εμπιστεύομαι. Έχετε δει κανέναν Υπουργό να λείπει στους υφισταμένους του ότι «δεν σας εμπιστεύομαι»; Και φυσικά το είπα για ανάταξη του ηθικού. Τους είπα την ίδια στιγμή ότι δεν θέλω καμιά παρασπονδία, πουθενά.

Εγώ είμαι εκείνος που μίλησε για την ασφαλή σύλληψη του Παλαιοκώστα, για παράδειγμα. Δεν βλέπουμε ποτέ τον καταδικασμένο ως θήραμα. Εγώ είμαι εκείνος που το είπα.

Εγώ είπα να γίνει ένας αστυνόμος από το Μολυβδοσκέπαστο της Κόνιτσας μέχρι τη Γαύδο, δυνάμενος να εφαρμόσει το νόμο. Αλλά μόνο το νόμο. Και εγώ είμαι εκείνος ο οποίος διέταξε ένα σύστημα επιθεωρήσεων και έκανα τη μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στην Ακαδημία της Αστυνομίας.

Εκμεταλλεύομαι τη στιγμή όχι για να αμυνθώ, αλλά για να πω ότι δεν είναι απλουστευτικά τα πράγματα.

Και δυο γραμμές επί του επεισοδίου της Θεσσαλονίκης. Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε η Αστυνομία να λειτουργεί σύμφωνα με το Σύνταγμα και τους νόμους.

Όταν, όμως, σπάει η αρχή της αναλογικότητας στο επεισόδιο, όχι στο ποινικό μόνο, αλλά και με μια τηλεοπτική μεγέθυνση και γενίκευση, τότε όλοι οι εν δυνάμει έκνομοι, εν δυνάμει –για ιδεολογία ή δεν ξέρω τι– έτοιμοι και προαποφασισμένοι να σπάσουν, να κάψουν, να λεηλατήσουν, αυτοί ενθαρρύνονται από το ότι βάλαμε συλλήβδην, με γενικότητες, την αστυνομία στη γωνία.

Σας λέω, λοιπόν, ότι οι παράσπονδοι, οι επίορκοι, οι παρανομούντες, οι επιδεικνύοντες υπερβολικό ζήλο, τιμωρούνται, θα τιμωρηθούν. Είναι εκτός λογικής, εκτός δικής μου –της Κυβερνήσεως εννοώ– γραμμής, πολιτικής και εφαρμοσμένης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): ... ουσιαστικά διοικητικής πράξης. Είναι εκτός.

Σας ζητώ να στηρίξουμε την Αστυνομία ως φύλακες της δημοκρατικής νομιμότητας, της έννομης τάξης, της ευνομίας. Σας ζητώ να μη συμβάλλουμε στην ενθάρρυνση εκείνων οι οποίοι θέλουν να σπάσουν, να κάψουν, να λεηλατήσουν για τους δικούς τους λόγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Τέλος, δεν ήσαν κουκουλοφόροι. Ήσαν με αυτή τη στολή του σκούφου. Κουκουλοφόροι – δεσμεύομαι τώρα να σημειώσω– απαγορεύω να εμφανίζονται ή να υπάρχουν στην Αστυνομία. Μπορεί να είναι σε μια ειδική αποστολή, γιατί και αυτό το λένε τα επιχειρησιακά σχέδια, αλλά όχι όταν επιχειρούν να αποκαταστήσουν την τάξη ή να συναντηθούν με εκείνους οι οποίοι θέλουν να κάνουν βιαιοπραγίες. Αυτή είναι η αναφορά μου. Έντιμη.

Ειλικρινώς σας ευχαριστώ, γιατί διατυπώσατε, όπως εισαγωγικά είπα, το νηφάλιο, τον ψύχραιμο, τον ακριβή νομικό και πολιτικό λόγο που σας ανήκει και σας έχω γνωρίσει με αυτόν. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστήστε και το Προεδρείο που σας έδωσε μεγάλη άνεση χρόνου, κάτι πρωτοφανές για τον προεδρεύοντα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 86/20-11-2006 επίκαιρη ερώτηση

του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Κουτσοπούλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση του διογκούμενου κόστους στην παραγωγή των αγροτικών προϊόντων κ.λπ..

Συγκεκριμένα η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Η Κυβέρνηση, με βάση το προεκλογικό της πρόγραμμα, έχει αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις για τη μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων. Αναφέρει μεταξύ άλλων το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας:

«- Μείωση του Φ.Π.Α. από το 18% σε 8% σε όλα τα γεωργικά μηχανήματα, εργαλεία, θερμοκήπια, αρδευτικό και λοιπό εξοπλισμό της γεωργικής εκμετάλλευσης και στα λιπάσματα εκείνα στα οποία σήμερα ισχύει το 18%.

- Εξάντληση των δυνατοτήτων για μείωση της τιμής του πετρελαίου κίνησης και του ηλεκτρικού ρεύματος.

- Ουσιαστική μείωση της τιμής του μαζούτ στα θερμοκήπια ανθοκομίας και λαχανοκομίας και στις λοιπές αγροτικές εγκαταστάσεις για θέρμανση».

Η Κυβέρνηση, όχι μόνο δεν έπραξε τίποτα από όσα υποσχέθηκε για τη μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων, αλλά έπραξε το αντίθετο, δηλαδή η πολιτική της οδήγησε στην αύξηση του κόστους παραγωγής με την αύξηση του Φ.Π.Α. από 18% σε 19%, καθώς και με την ανεξέλεγκτη αύξηση των τιμών των γεωργικών εφοδίων.

Ήδη τη διετία 2004-2005 το κόστος των εισροών στον αγροτικό τομέα αυξήθηκε αθροιστικά πάνω από 12%, με βάση τα στοιχεία της Ε.Σ.Υ.Ε., ενώ ανάλογη ή και μεγαλύτερη αναμένεται και η αύξηση του κόστους εισροών για το 2006.

Η εξέλιξη αυτή έχει αρνητικές συνέπειες για το εισόδημα των παραγωγών αγροτικών προϊόντων, οι οποίοι διαπιστώνουν καθημερινά ότι, αντί η Κυβέρνηση να προστατεύσει το εισόδημά τους με τη μείωση του κόστους, όπως είχε υποσχεθεί, αφού υπέκλειψε την ψήφο τους, τώρα εφαρμόζει μια πολιτική που συρρικνώνει δραματικά το εισόδημά τους.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Τι μέτρα πρόκειται να λάβει, ώστε να αντιμετωπιστεί το συνεχώς διογκούμενο κόστος στην παραγωγή των αγροτικών προϊόντων και να προστατέψει το αγροτικό εισόδημα;»

Θα παρακαλούσα τον κύριο συνάδελφο να είναι λίγο πιο λιτές οι ερωτήσεις του, γιατί είναι έμπειρος.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος στην ερώτησή του, προκειμένου να παρουσιάσει κατακόρυφη αύξηση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων -που πρέπει να πούμε ότι το κόστος συμβάλλει στην ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας- πήρε δύο χρόνια, τα άθροισε και παρουσιάζει αθροιστικά το δείκτη των εισροών και όχι το κόστος των εισροών, όπως αναφέρεται. Αν, όμως, έπαιρνε τα στοιχεία του 2004, του 2005, αλλά και τη πρόβλεψη που κάνει η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία για το 2006, στοιχεία που έχουν δοθεί στην EUROSTAT, τότε θα διαπίστωνε ότι έχουμε μία τάση συνεχούς μείωσης του δείκτη των εισροών.

Εισροές είναι οι τιμές που καταβάλλει ο παραγωγός: Το 2004 7,5% σε σχέση με το 2003. Το 2005 5,1% σε σχέση με το 2004. Η πρόβλεψη για το 2006 είναι 3,8% ή και χαμηλότερο.

Βλέπουμε λοιπόν ότι ο δείκτης των εισροών μειώνεται. Έγινε σημαντική προσπάθεια από την Κυβέρνηση έτσι ώστε να μειωθεί το κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων.

Από την άλλη πλευρά, εάν πάρουμε το δείκτη των εκροών, δηλαδή των τιμών του παραγωγού, διαπιστώνεται ότι το 2004 είχαμε - 1,9% σε σχέση με το 2003. Το 2005 πήγαμε στο 3,1% και η πρόβλεψη της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας για τις τιμές του παραγωγού αγροτικών προϊόντων για το 2006 είναι 8,1%. Οι τιμές παραγωγού είναι 8,1%, ενώ στις εισροές υπάρχει μείωση, δηλαδή πάμε στο 3,8%, με τάση περαιτέρω μείωσης.

Όσο δε για το γεωργικό εισόδημα που αναφέρατε, πρέπει να πούμε ότι σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της EUROSTAT, το 2003, που είναι το τελευταίο πλήρες έτος της κυβέρνησης του

ΠΑ.ΣΟ.Κ., το κατά κεφαλήν γεωργικό εισόδημα σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση των 15 αυξήθηκε κατά 3%, ενώ στην Ελλάδα μειώθηκε κατά 7,1%. Αύξηση το 2003 στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά 3%, μείωση στην Ελλάδα κατά 7,1%.

Για το 2005, το πρώτο πλήρες έτος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημειώθηκε μείωση κατά 6,3%, στην Ελλάδα σημειώθηκε μείωση μόλις κατά 1,8%. Θέλω να πω ότι γίνονται σημαντικότερες προσπάθειες σε όλους τους συντελεστές του κόστους παραγωγής και ιδιαίτερα στα φυτοφάρμακα, στα λιπάσματα, στο πολλαπλασιαστικό υλικό, έτσι ώστε να έχουμε σημαντική μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων.

Όμως, πρέπει να πούμε παράλληλα ότι το κόστος δεν διαμορφώνεται μόνο από τις τιμές των φυτοφαρμάκων και των άλλων συντελεστών. Διαμορφώνεται, επίσης και από τις ποσότητες που χρησιμοποιούν οι παραγωγοί και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Πρέπει να πούμε ότι η Κυβέρνηση κάνει συντονισμένες προσπάθειες, έτσι ώστε μέσα από την ολοκληρωμένη διαχείριση, μέσα από τα βιολογικά προϊόντα, μέσα από την προσπάθεια για ενημέρωση των αγροτών -μια συνεχή προσπάθεια- να χρησιμοποιούνται -και χρησιμοποιούνται συνεχώς- λιγότερες ποσότητες και φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων, έτσι ώστε να έχουμε προστασία του παραγωγού, προστασία του περιβάλλοντος και του καταναλωτή και παράλληλα να έχουμε ουσιαστική μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Κουτσοπούλου, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κατέθεσα αυτήν την επίκαιρη ερώτηση, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υφυπουργέ, γιατί αποτελεί κοινή διαπίστωση ότι μειώνεται συνεχώς το αγροτικό εισόδημα, καταρρέει ο αγροτικός τομέας και φτωχαίνει η ύπαιθρος.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε ευθύνη για αυτήν την κατάσταση που οδηγεί σε απογοήτευση και απελπισία τους αγρότες. Η ευθύνη σας δε, είναι πολύ μεγαλύτερη, γιατί άλλα λέγατε προεκλογικά, μέχρι να υπαρπάξετε την ψήφο των αγροτών και άλλα κάνετε τώρα.

Όλοι γνωρίζουν ποια είναι η κατάσταση. Εμείς μιλάμε στη Βουλή με επίσημα στοιχεία και με τεκμηριωμένες απόψεις. Έχω την έκθεση της Π.Α.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ., που μας την κατέθεσε όταν συναντηθήκαμε πριν από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Έχω και τους πίνακες εισροών-εκροών της Στατιστικής Υπηρεσίας. Όλα τα στοιχεία συνηγορούν ότι την περίοδο που κυβερνάτε το κόστος έχει αυξηθεί κατά 16%-17%, μαζί με την τρέχουσα περίοδο και ότι η αύξηση του κόστους οφείλεται κυρίως στα λιπάσματα, που έχουν αυξηθεί κατά 20%, στα εργαλεία και στα εφόδια, που έχουν αυξηθεί κατά 20% επίσης, στα καύσιμα, βεβαίως, και στις ζωοτροφές που έχουν αυξηθεί κατά 13%.

Θέλω να σας θυμίσω -γιατί τα έχετε ξεχάσει- τι λέγατε προεκλογικά. Αυτό είναι το πρόγραμμά σας. Αυτό είναι το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Λέγατε, λοιπόν, ότι θα μειώσετε το Φ.Π.Α., ότι θα εξαντλήσετε τις δυνατότητες για τη μείωση της τιμής του πετρελαίου, ότι θα μειώσετε την τιμή στο μαζούτ για τα θερμοκήπια.

Από αυτά δεν κάνατε τίποτα, αλλά θα έλεγα ότι κάνατε το αντίθετο: Και το Φ.Π.Α. αυξήσατε κατά 1% και το ρεύμα έχει αυξηθεί. Και φυσικά όλοι ξέρουμε τι γίνεται με την αύξηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο. Βεβαίως, οι τιμές παραμένουν καθηλωμένες και έτσι όπως εκτιμά η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, το εισόδημα του αγρότη μειώθηκε κατά 10% την περίοδο που κυβερνάτε.

Όμως, αυτή δεν είναι η μόνη μείωση του εισοδήματος, κύριε Υφυπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η μείωση προέρχεται και από το γεγονός ότι έχουμε μια πτώση της παραγωγής, διότι μειώθηκε η παραγωγή στον καπνό και στο βαμβάκι, ενώ έχουμε πρόβλημα για την επόμενη παραγωγή της βιομηχανικής ντομάτας και οι παραγωγοί είναι σε αβε-

βαιότητα. Επίσης, είχαμε πτώση της ποσότητας του καλαμποκιού και όπως γνωρίζετε, εκεί που είχαμε σχετικά καλή παραγωγή, όπως στα σταφύλια ή στο λάδι, οι τιμές πηγαίνουν προς τα κάτω.

Κύριε Υφυπουργέ, μία ανάλυση του λεγόμενου «καλαθιού της νοικοκυράς», δείχνει ποιους εξυπηρετεί η πολιτική σας. Δείχνει, δηλαδή, ότι εξυπηρετεί τους μεσάζοντες, τους εμπόρους και τους βιομήχανους, διότι οι καταναλωτές πλήρωσαν παραπάνω και οι αγρότες εισέπραξαν πάρα πολύ λιγότερα.

Δεν χρειάζεται κανένας να αναφέρει πάρα πολλά παραδείγματα, παρά μόνο το παράδειγμα στο γάλα, όπου γυρίσαμε στις τιμές προ πενταετίας –από 36 λεπτά έχει πάει στα 32 λεπτά– την ώρα που στο ράφι το γάλα ακριβαίνει. Πού πάνε τα λεφτά; Πάνε σ' αυτούς που σας είπα νωρίτερα.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντάς σας ότι όσον αφορά και τον άλλο συντελεστή που έχει να κάνει με το εισόδημα του αγρότη και είναι οι επιδοτήσεις, και με τον τρόπο που διαχειριστήκατε αυτά που διασφάλισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τους αγρότες μέχρι το 2013, αφαιρείτε εισόδημα από την τσέπη του αγρότη. Πρώτον, το ανταποδοτικό που προβλέπει ο Κανονισμός δεν το έχει δει και δεύτερον, βάλατε παρακρατήσεις πολύ μεγαλύτερες απ' αυτές με τις οποίες θα μπορούσατε να ξεκινήσετε και τους χρεώσατε για τα δικαιώματα. Βεβαίως, τώρα πληροφορούμεθα ότι επειδή έχετε κάνει λάθος, λέει, στον υπολογισμό, θα υπάρχει και μια διορθωτική κράτηση.

Σας τα λέγω αυτά γιατί ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τα ξέρει ο κύριος Υφυπουργός, κύριε Κουτσούκο!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Το ξέρω ότι τα ξέρει, κύριε Πρόεδρε!

Σας τα λέω, λοιπόν, αυτά γιατί δεδομένου ότι κλείνει η κυβερνητική σας θητεία και ο κύκλος σας, να μην αφήσετε πίσω φτώχεια και ερήμωση στην ύπαιθρο.

Και θέλω να σας πω και κάτι άλλο. Πείτε στον κ. Μπασιάκο ότι θα ζητήσουμε στοιχεία για το από πότε έχει να εμφανιστεί στη Βουλή. Δεν πρέπει να κρύβεται μπροστά στα προβλήματα!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Νομίζω ότι ο κύριος Υφυπουργός αντικαθιστά επάξια τον Υπουργό του και έχει δώσει δείγματα άριστης κοινοβουλευτικής συμπεριφοράς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Έχει να εμφανιστεί μερικά χρόνια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πούμε ότι αν αθροίσουμε τις αυξήσεις του κόστους παραγωγής και τα επόμενα δέκα-δεκαπέντε χρόνια που θα είμαστε Κυβέρνηση, μπορεί να φτάσουμε και στο 20%, όπως λέει ο κύριος συνάδελφος.

Όμως, εκείνο που κατέδειξα με τα στοιχεία τα οποία ανέφερα, δείχνει ότι έχουμε μια σαφή μείωση στο δείκτη των εισροών τα χρόνια που κυβερνούμε. Ο δείκτης των εισροών μειώνεται.

Και επειδή αναφέρατε και για τις τιμές, πρέπει να πούμε ότι φέτος έχουμε 8,1% αύξηση στο δείκτη των εκροών.

Και επειδή αναφερθήκατε και σε επιμέρους προϊόν, θα σας απαντήσω. Στον καπνό μειώθηκε, λέει, η παραγωγή –αυτή είναι η πραγματικότητα, λόγω της επιλογής της ολικής αποσύνδεσης στην οποία πρωτοστατήσατε εσείς σαν παράταξη για να ληφθεί αυτή η απόφαση– αλλά το πραγματικό εισόδημα των καπνοπαραγωγών δεν μειώθηκε, αλλά αυξήθηκε.

Όσον αφορά στο βαμβάκι, τη χρονιά που μας πέρασε, την περσινή χρονιά, οι βαμβακοπαραγωγοί είχαν τις μεγαλύτερες εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και απόλαυσαν και τις μεγαλύτερες εμπορικές τιμές.

Όσον αφορά στο ελαιόλαδο, πέρυσι είχαμε τις καλύτερες τιμές των τελευταίων δέκα ετών. Στο γάλα –και στο αιγοπρόβειο και στο αγελαδινό– πέρυσι είχαμε τιμές ρεκόρ, τις μεγαλύτερες τιμές της προηγούμενης δεκαετίας και φέτος, τους πρώτους μήνες μπορεί να υπήρξε μια μείωση, αλλά μετά από πιέσεις που ασκήσαμε, οι τιμές στο γάλα επανακάμπτουν. Και μην μιλάτε για καρτέλ, διότι όπως είπε ο κ. Τζουμάκας, τα καρτέλ δημιουργήθηκαν επί των δικών σας ημερών. Αυτή είναι η πραγματι-

κότητα και αυτή είναι η αλήθεια!

Όσον αφορά στις πατάτες, τις παραλάβαμε με τιμές παραγωγού 8 λεπτά το κιλό και σήμερα έχουν 32,40 λεπτά το κιλό. Μάλιστα, μπορώ να σας αναφέρω μια σειρά από αγροτικά προϊόντα, όπου έχουμε πολύ καλές τιμές –πολύ καλύτερες από τις τιμές που υπήρχαν επί των ημερών της δικής σας κυβέρνησης– όπου συντονισμένες προσπάθειες της Κυβέρνησης της δικής μας είτε με τη χάραξη πολιτικής είτε με την ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης είτε με τον περιορισμό που έγινε μετά από ελέγχους στις εισαγωγές, έδωσαν τη δυνατότητα οι παραγωγοί να απολαύσουν πολύ καλύτερες τιμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Μην λέμε, λοιπόν, ότι καταστρέφονται οι αγρότες, ότι μειώνεται το εισόδημα των αγροτών και όλα αυτά τα πράγματα, διότι οι αγρότες γνωρίζουν πολύ καλά ότι προσπαθούμε, ότι δίνουμε μια μάχη και ότι αντιμετωπίζουμε δυσκολίες λόγω της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Όμως, ξέρουν ότι η Κυβέρνηση κάνει το καλύτερο γι' αυτούς και ότι υπάρχει μια ομαλή προσαρμογή στα νέα δεδομένα.

Όσο για τις επιδοτήσεις, εσείς ήσασταν που λέγατε ότι δεν πρόκειται να πληρωθούν οι επιδοτήσεις και ότι θα περάσει η χρονιά και δεν θα πάρουν ούτε 1 ευρώ επιδότηση. Κι όμως, οι αγρότες ήδη έχουν πληρωθεί το μεγαλύτερο ποσοστό τους –την προκαταβολή– και θα πληρωθούν κανονικά τις επιδοτήσεις και το επιπλέον ποσό που θα δοθεί εντός του 2006 και την εξόφληση που θα δοθεί το 2007.

Κατά συνέπεια τα πήγαμε πολύ καλά. Οργανισμοί οι οποίοι υπολειπούνταν, λειτουργούν άψογα, όπως ο ΟΠΕΚΕΠΕ. Κατά δίκαιο και αντικειμενικό τρόπο υπολογίζονται πλέον οι επιδοτήσεις και δεν δίδονται επιδοτήσεις όπως επί των ημερών της δικής σας κυβέρνησης που δίδονταν και σε αγρότες που δεν εδικαιούντο. Οι αγρότες το γνωρίζουν πολύ καλά. Φαίνεται και από την αντιμετώπιση που έχουμε και μέσα από τα όργανά τους, ΠΑ.ΣΕ.Γ.Ε.Σ., ΣΥ.Δ.Α.Σ.Ε., ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε., αλλά και κατά τις κατ' ιδίαν συναντήσεις που έχουμε μαζί τους. Αναγνωρίζουν τις δυσκολίες. Όμως πιστεύουν ότι η Κυβέρνηση στον αγροτικό τομέα τα πάει πολύ καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Στη συνέχεια θα συζητηθεί η δεύτερη με αριθμό 100/21.11.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού στο Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία».

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Σε κινητοποιήσεις βρίσκονται το τελευταίο διάστημα οι εργαζόμενοι του Νοσοκομείου Παίδων «Αγία Σοφία», αφού οι ελλείψεις σε προσωπικό, προκαλούν πλέον εκρηκτικά προβλήματα.

Με βάση ακόμα και τον απαρχαιωμένο Οργανισμό του 1986 και ενώ από τότε έχουν δημιουργηθεί μια σειρά νέα τμήματα στο νοσοκομείο, σήμερα παραμένουν κενές πεντακόσιες εβδομήντα επτά οργανικές θέσεις όλων των ειδικοτήτων.»

Παρένθεση του Προεδρεύοντος. Κύριε Υπουργέ, γιατί δεν κάνετε προσλήψεις; Όλες οι πτέρυγες σας ζητάνε προσλήψεις και σας δεν κάνετε. Κάντε προσλήψεις να τελειώνουμε.

«Είναι χαρακτηριστικό ότι κάθε νοσηλεύτρια είναι υπεύθυνη για τριάντα-σαράντα παιδιά, ενώ η αναμονή για εξέταση σε κάποια ιατρεία όπως το οφθαλμολογικό και το καρδιολογικό, ξεπερνάει τους πέντε μήνες.

Οι παραπάνω ελλείψεις προκαλούν σοβαρά προβλήματα λειτουργίας στο νοσοκομείο, με αποτέλεσμα την υποβάθμιση των υπηρεσιών που καλείται να προσφέρει και την εντατικοποίηση της δουλειάς για τους εργαζόμενους.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός αν είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης να κάνει τις απαραίτητες προσλήψεις μονίμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων, ώστε το Νοσοκομείο Παίδων «Αγία Σοφία» να λειτουργήσει απρόσκοπτα και χωρίς ελλείψεις.»

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Γιαννόπουλος για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι γεγονός κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι οργανισμοί των νοσοκομείων, οι περισσότεροι, είναι ανεπίκαιροι. Και βέβαια ο Οργανισμός του Νοσοκομείου «Αγία Σοφία» είναι από το 1986. Από τότε ως σήμερα, είκοσι χρόνια δηλαδή, έχουν αναπτυχθεί πάρα πολλά γνωστικά αντικείμενα και θα έπρεπε να έχει γίνει μια ρύθμιση, μια αναμόρφωση των οργανισμών. Τέλος πάντων, ο οργανισμός αυτός έχει έλθει σ' εμάς μελετημένος από τα αρμόδια όργανα και είναι προς έγκριση από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι οι οργανισμοί οι οποίοι πηγαίνουν στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δεν έπεται ότι με το που θα εγκριθούν, αμέσως θα πληρωθούν οι θέσεις οι αναφερόμενες. Απλούστατα δίδεται η δυνατότητα να έχουμε την ευχέρεια να προσλάβουμε και δη στη νοσηλευτική υπηρεσία, άτομα.

Κύριε Κοσίωνη, θα πρέπει να ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δυο κυλιόμενοι πίνακες. Ο ένας είναι σε επίπεδο Τ.Ε. και έχει κάπου εξακόσιες νοσηλεύτριες. Ο άλλος είναι σε επίπεδο Δ.Ε. που έχει γύρω στις εξακόσιες πενήντα νοσηλεύτριες νοσηλεύτριες. Έχουν σταλεί οι προσκλήσεις –για να δείτε το δύσκαμπο της όλης ιστορίας- σύμφωνα με τις προτιμήσεις που έχουν βάλει και θα αρχίσουν να γίνονται οι παραιτήσεις από νοσοκομεία που δεν επιλέγουν. Δεν θέλουν να πάνε στην προτίμηση που είχαν προ διετίας στα Γρεβενά λόγω χάρη διότι άλλαξαν οι συνθήκες τους και θέλουν να πάνε σε μια άλλη προτίμηση. Αυτή η καθυστέρηση είναι ένα μεγάλο πρόβλημα και γι' αυτό φθάσαμε σ' ένα άλλο σημείο μέσω πάλι επικοινωνίας με τον Πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π. τον κ. Βέη, να δοθεί η δυνατότητα της προφορικής επικοινωνίας για να δούμε ακριβώς ποιοι, που, πως θέλουν ώστε να συντηθούν αυτοί οι χρόνοι, οι οποίοι αθροίζονται ξεπερνούν και τον έναν χρόνο.

Όσον αφορά το Νοσοκομείο «Αγία Σοφία» όπου αναφερθήκατε σε διάφορα εξωτερικά ιατρεία, συμφωνούμε ότι έχουν καθυστερήσεις όπως το αλλεργιολογικό, το παιδοκαρδιολογικό, το οφθαλμολογικό ιατρείο. Είναι στο επίπεδο της επανεξέτασης του follow up που γίνεται. Τα περιστατικά που έχουν ανάγκη να εξεταστούν σε επίπεδο κάποιου επείγοντος περιστατικού σε πρώτη επαφή με το γνωστικό αυτό αντικείμενο εξετάζονται άμεσα. Υπάρχει καθυστέρηση στην επανεξέταση, επανεκτίμηση του περιστατικού.

Αυτήν τη στιγμή, έχουν προκηρυχθεί –και ολοκληρώνεται η διαδικασία- χίλιες εννιακόσιες πενήντα θέσεις.

Είναι τριάντα δύο νοσηλεύτριες, νοσηλεύτριες στο επίπεδο Τ.Ε., Δ.Ε., Π.Ε., όπως επίσης και των άλλων διοικητικών υπαλλήλων των άλλων υπηρεσιών περί τα είκοσι άτομα σε επίπεδο μιας θέσης πληροφορικής, δακτυλογράφου κ.λπ. και παράλληλα επίκειται η προκήρυξη των νέων θέσεων για το 2007 που ανέρχεται σε ένα αριθμό γύρω στα πενήντα άτομα, όπου θα δοθεί η δυνατότητα, κατ' αυτόν τον τρόπο, της καλύτερης λειτουργίας του νοσοκομείου και της αποεντατικοποίησης αυτών των υπηρεσιών που δημόσια είμαι υποχρεωμένος να το πω και να τους πω ένα μπράβο γι' αυτές τις υπηρεσίες τις οποίες προσφέρουν στο Νοσοκομείο «Αγία Σοφία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που συμβαίνει με το «Αγία Σοφία» συμβαίνει λίγο πολύ σε όλα τα νοσοκομεία. Βέβαια, υπάρχει μια ιδιαιτερότητα εδώ με το νοσοκομείο «Παίδων» και γιατί είναι «Παίδων» και γιατί καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά –όχι ότι όταν είναι κάποιος ηλικιωμένος έχει μικρότερη σημασία- ότι δημιουργεί και μια οικογενειακή αναταραχή και είναι ένα νοσοκομείο που έχει την ιστορία του. Το τελευταίο χρονικό διάστημα αντιμετωπίζει αυτά τα τεράστια προβλήματα, γιατί δεν είναι μόνον η μη αλλαγή του οργανισμού μέχρι τώρα που λέτε θα δούμε τότε

«θα» –και θα το δούμε αυτό γιατί έχουν μπει και οι συμπράξεις με τον ιδιωτικό τομέα- είναι και η αλλαγή της νοσηρότητας. Και το ξέρετε πάρα πολύ καλά αυτό το πράγμα.

Η δυνατότητα πρόσβασης έχει μειωθεί πάρα πολύ και όταν φθάνουν εκεί παιδιά, μανάδες με τα παιδιά τους, περιμένουν ώρες ολόκληρες για να τις εξετάσει γιατρός, παρά το ότι έχουν κλείσει ραντεβού. Επομένως αυτό το θέμα προσλήψεων προσωπικού άμεσα θα μπορούσε να λειτουργήσει πολύ γρηγορότερα και όχι με αυτόν τον απολογητικό λόγο που λέμε τώρα σ' αυτό το χρονικό διάστημα.

Και υπάρχουν και άλλα πράγματα οικονομικού χαρακτήρα. Εξήντα ρεπό, παραδείγματος χάριν, των εργαζομένων δεν έχουν πληρωθεί. Και όταν κάνουμε τέτοιες επίκαιρες ερωτήσεις, δεν είναι μόνο ότι ασκούμε μια πίεση πολιτική προς το εκάστοτε Υπουργείο ή την εκάστοτε Κυβέρνηση για την επίλυση ενός προβλήματος και με βάση τα πολιτικά χαρακτηριστικά που εμείς δίνουμε σε αυτήν την υπόθεση, είναι για να δουν και οι εργαζόμενοι πώς αντιμετωπίζεται αυτό το χρονικό πρόβλημα και τότε θα αντιμετωπιστεί τελεσίδικα για να μπορεί να λυθεί και το δικό τους το πρόβλημα, αλλά κυρίως, το πρόβλημα αυτών των χρηστών υπηρεσιών υγείας και κυρίως των οικογενειών που έχουν παιδιά, τα οποία ζητούν μια πρόσβαση στο νοσοκομείο «Αγία Σοφία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, οι ερωτήσεις που γίνονται από όλες τις πτέρυγες πιστεύουμε ότι έχουν πάντοτε καλόπιστο χαρακτήρα. Και αυτό, γιατί; Διότι, όλοι –και εσείς και εμείς- θέλουμε να βοηθήσουμε στην ανάπτυξη των ποιοτικών δεικτών των υπηρεσιών υγείας.

Όσον αφορά βέβαια στο συγκεκριμένο θέμα των δύο νοσοκομείων, των δύο «Παίδων», «Αγλαΐα Κυριακού», «Αγία Σοφία», θα πρέπει να έχετε δει τις τελευταίες υποδομές που έχουν γίνει και στο επίπεδο των χειρουργείων και στους χώρους υποδοχής και στα Τ.Ε.Π. και σε τόσα άλλα τμήματα. Ότι υπάρχει υποστελέχωση, σας το είπα, δεν χρειάζεται να επαναλάβω αυτό το θέμα, γίνονται οι προσπάθειες. Πιστεύουμε ότι θα ολοκληρωθεί η διαδικασία αυτών των προσλήψεων –ήδη έχει ολοκληρωθεί το στάδιο της πρόσκλησης- και πιστεύουμε ότι κατ' αυτόν τον τρόπο θα δοθούν δυνατότητες καλύτερης λειτουργίας. Μην ξεχνάμε, όμως, ότι θα πρέπει όλοι να δούμε τις δυνατότητες λειτουργίας των δύο νοσοκομείων –και όχι μόνο των δύο συγκεκριμένων αυτών νοσοκομείων που είναι εν συναφεία και σε άμεση γειτονία- «Αγλαΐα Κυριακού» και «Αγία Σοφία», όπως επίσης θα μπορούσαμε, επί παραδείγματι, στα δύο αυτά νοσοκομεία κατ' οικονομία να λειτουργούμε και με καλύτερους ποιοτικούς δείκτες στο επίπεδο της εστίασης, στο επίπεδο της αποστείρωσης, στο επίπεδο της αποστείρωσης του ιματισμού και του κλιβανισμού, στο επίπεδο των αιμοδοσιών, στο επίπεδο του παθολογικού ανατομείου. Είναι κάποιες υπηρεσίες που θα πρέπει να το καταλάβουν σήμερα πάρα πολλοί εμπλεκόμενοι. Και πρέπει και εμείς μέσα από τη Βουλή να δώσουμε το μήνυμα ότι εν τη ενώσει έχουμε καλύτερες υπηρεσίες. Αυτός ο πολυκατακερματισμός των δυνάμεών μας σε πολλά επίπεδα και σε ίδια γνωστικά αντικείμενα δημιουργεί ένα τεράστιο πρόβλημα.

Ποιο είναι το βασικότερο πρόβλημα; Υποβάθμιση των υπηρεσιών. Περιμένουμε μια ισολογική εξέταση από ένα χειρουργικό παρασκεύασμα που έπρεπε να την πάρουμε σε δυο σε τρεις ημέρες και την παίρνουμε σ' ένα μήνα. Διότι πραγματικά πώς να καλύψουμε με τα δυο εργαστήρια άμεσα. Και δεν είναι μόνο τα δυο νοσοκομεία αυτά που σας ανέφερα: «Αλεξάνδρα», «Αρεταίειο», «Πποκράτειο» και «Ευαγγελισμός» στα οποία είμαστε κοντά, καθώς και Δυτικής Αττικής και «Αττικό Νοσοκομείο» για να μην σας πάω στα νοσοκομεία της περιφέρειας που εκεί βλέπουμε νοσοκομειακούς σχηματισμούς αναπτυγμένους οι οποίοι σε μια απόσταση τριάντα χιλιομέτρων ο ένας σχηματισμός από τον άλλον.

Όλοι μιλάμε, όλοι συζητάμε, κάτι πρέπει να κάνουμε. Να, λοιπόν, που μπορεί να δοθεί η ευκαιρία –και εγώ θα το χαρώ ιδιαί-

τερα- σε μια πρωτοβουλία που μπορούμε να πάρουμε μέσω της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να καταλήξουμε κάπου. Διότι εκεί που θα καταλήξουμε θα είναι έπ' ωφελεία του ελληνικού λαού.

Ας το καταλάβουν, λοιπόν, όλοι ότι η συγχώνευση η οποία μπορεί να δημιουργηθεί σε επίπεδο υπηρεσιών πρώτα και μετά σε επίπεδο ιατρικών – γνωστικών αντικειμένων, θα δημιουργήσει προϋποθέσεις και συνθήκες που οικονομίες κλίμακος θα δώσουν ποιοτικούς αναβαθμισμένους δείκτες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υφυπουργέ.

Η με αριθμό 98/21-11-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέ-

νη προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με το πρόσφατο εργατικό ατύχημα στο διυλιστήριο των ΕΛΠΕ-ΠΕΤΡΟΛΑ, τη στελέχωση της Επιθεώρησης Εργασίας της Ελευσίνας με το αναγκαίο προσωπικό κ.λπ., διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Κατσιγιάννης ζητά άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 4/3/22.9.2006 επερώτηση των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρίων Έκτορα Νασιώκα, Λεωνίδα Γρηγοράκου, Εμμανουήλ Σκουλάκη, Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου, Τόνιας Αντωνίου, Κωνσταντίνου Γείτονα, Παναγιώτη Αντωνιάκου, Μιλτιάδη Βέρρα, Πέτρου Ευθυμίου, Μιχαήλ Καρχιμάκη, Σωκράτη Κοσμίδη, Ελένης Κούρκουλα, Ιωάννη Κουτσούκου, Στυλιανού Ματζαπετάκη, Αθανασίας Μερνεντίτη, Λάμπρου Παπαδήμα, Μιλτιάδη Παπαϊωάννου, Αικατερίνης Περγλέ-Σηφουνάκη, Σουλβάνας Ράπτη, Στέφανου Τζουμάκα, Αθανασίου Τσούρα, Ελπίδας Τσουρή, Εμμανουήλ Φραγκιαδουλάκη, Αναστασίου Χωρέμη και Ευάγγελου Βενιζέλου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το κάπνισμα.

Από το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτριο Ρέππα λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην παρούσα επερώτηση η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

Από το Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Απόστολου Σταύρου, λάβαμε επιστολή με την οποία ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ορίζεται ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στην παρούσα επερώτηση ορίζεται ο συνάδελφος κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

Το λόγο έχει ο πρώτος επερωτών, κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ξαναφέρνουμε στη Βουλή με επερώτηση ένα θέμα δημόσιας υγείας. Πριν λίγο μας φέραμε εδώ και συζητήσαμε ένα ανάλογο θέμα: τα μολυσματικά νοσοκομειακά απόβλητα. Ένα θέμα που επιβαρύνει το περιβάλλον της Ελλάδας και κυρίως της Αθήνας, ένα θέμα, κύριε Υπουργέ, που δυο μήνες μετά την επερώτηση δυστυχώς δεν γίνεται τίποτα.

Φέρνουμε τώρα το κάπνισμα: Τη μάστιγα του αιώνας ή την μέγιστη των επιδημιών κατά τον παγκόσμιο οργανισμό υγείας. Μια καταστρεπτική συνήθεια κυρίως των νέων μας με εξάρτηση των χρηστών με όλα τα επακόλουθα αυτής της εξάρτησης και των ασθενειών που προκαλεί.

Το φέραμε στην Βουλή το θέμα, κύριε Υπουργέ, πολλές φορές με ερωτήσεις. Δεν πήραμε ικανοποιητικές απαντήσεις και τώρα κάνουμε επερώτηση. Και το φέρνουμε για τους δεκάχρονους Ελληνόπαιδες που αρχίζουν τώρα το κάπνισμα. Έχω μελέτη, κύριε Υπουργέ στα χέρια μου την οποία θα καταθέσω σύμφωνα με την οποία η έναρξη του καπνίσματος στην Ελλάδα κατέβηκε από το δώδεκα, δεκατρία ή δεκατέσσερα χρόνια στα δέκα. Πολύ σημαντικό.

Βεβαίως το φέρνουμε για το πολύ υψηλό ποσοστών χρηστών καπνού στην Ελλάδα: πάνω από 45% στους άντρες, 44,3% στις γυναίκες με αυξητική τάση, κύριε Υπουργέ.

Το φέρνουμε για τα παιδιά του λυκείου που δοκιμάζουν από δεκατεσσάρων χρονών, από το γυμνάσιο τα περισσότερα το κάπνισμα, αλλά σταθερά σε ημερήσια βάση και συστηματικά καπνίζουν το 16% των αγοριών και το 14% των κοριτσιών του λυκείου. Και βεβαίως μεγαλώνοντας φτάνουν στα ποσοστά που σας είπα πριν.

Το φέρνουμε το θέμα για όλους αυτούς που εργάζονται ή στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, πολλές φορές, σε δύσκολες συνθήκες και που είναι καπνιστές, που εισπνέουν και επανεισπνέουν τα χιλιάδες πυρολυτικά καρκινογόνα, τα οποία βγαίνουν από τον καπνό. Κάποιοι πρέπει να μιλήσει για την υγεία τους και να τους περιφρουρήσει.

Το φέρνουμε, όμως και γι' αυτούς που δεν καπνίζουν και δουλεύουν μαζί με αυτούς που καπνίζουν και υφίστανται το παθητικό κάπνισμα.

Το φέρνουμε γι' αυτούς που μπαίνουν στο ασανσέρ με καπνιστές, για τα παιδιά που έχουν γονείς, οι οποίοι καπνίζουν στο

σπίτι, για τα παιδιά που μπαίνουν στο αυτοκίνητο και οι γονείς καπνίζουν.

Το φέρνουμε, κύριε Υπουργέ, για τα πάρα πολλά παιδιά που πάσχουν από ασθματοειδή βρογχίτιδα. Επίσημο άσθμα έχει ένα στα δέκα παιδιά στην Ελλάδα. Μία από τις δύο κύριες αιτίες του άσθματος; Το κάπνισμα.

Για όλους αυτούς τους λόγους το φέρνουμε, κύριε Υπουργέ. Και πρέπει όλοι εμείς που είμαστε υπεύθυνοι -αλλά και η πολιτεία- να απαντήσουμε. Δεν μπορούμε να μη μιλάμε. Θα κατηγορηθείτε -και κατηγορείστε αυτήν τη στιγμή- ότι συνομολογείτε την ανυπαρξία σας, το ότι δεν κάνετε τίποτα. Και κάποιοι μπορεί να σκέφτονται το εξής: Αφού υπάρχουν στο χώρο τεράστια οικονομικά συμφέροντα, μήπως τα έχετε βρει και με τα συμφέροντα; Φυσικά, δεν είναι έτσι.

Άρα, είναι ώρα να μιλήσουμε γι' αυτό.

Είναι, τεράστιο θέμα δημόσιας υγείας. Το πρώτο, όπως σας είπα κατά τον Π.Ο.Υ..

Κύριε Υπουργέ, θα αναφέρω δύο κουβέντες για τη δημόσια υγεία, γιατί με την ευκαιρία αυτή θέλω να βάλω μαζί και άλλα θέματα δημόσιας υγείας.

Το ένα είναι ότι η δημόσια υγεία είναι όλα τα μέτρα που πρέπει να πάρει ή παίρνει, η πολιτεία για να περιφρουρήσει την υγεία του συνόλου. Κι αν η υγεία στην Ελλάδα μας είναι καλή, κατά 90% οφείλεται σε θέματα δημόσιας υγείας.

Το σύστημα υγείας, που απευθύνεται στο άτομο και όχι στο σύνολο, βοηθάει κατά το 10% στο ότι έχουμε καλή υγεία στην Ελλάδα. Όλα τα άλλα οφείλονται σε θέματα δημόσιας υγείας, όπως περιβάλλοντος, διατροφής, άσκησης κ.λπ.. Κι, όμως, το σύστημα υγείας χρηματοδοτείται με το 90% του προϋπολογισμού και η δημόσια υγεία με λιγότερο από 10%. Και αν μετρήσουμε την πρόληψη, χρηματοδοτείται μόνο με 1%. Και το 99% από τα χρήματα του Υπουργείου Υγείας πηγαίνουν στο σύστημα υγείας.

Κι εδώ υπάρχει ένα πολύ μεγάλο θέμα, ιδιαίτερα αν κρίνουμε την τροπολογία που έρχεται στο νομοσχέδιο, το λεγόμενο «Το-τουριδ» στο μίνι ασφαλιστικό, όπου δεν κάνετε τίποτα άλλο από το να κάνετε περικοπές και σε αυτό το 1% που πάει στην πρόληψη ή από το να φορτώνουμε ένα κομμάτι της πρόληψης στους ίδιους τους ασφαλισμένους.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, και στη δημόσια υγεία κάνετε πολύ λίγα. Το έχουμε πει άλλες φορές. Στη δημόσια υγεία, όμως, κάνετε πολύ λίγο. Και σε αυτό θα μείνω.

Όσον αφορά το κάπνισμα: Σας είπα πριν ότι το κάπνισμα είναι το μέγιστο θέμα κατά τον Π.Ο.Υ. Είναι το μοναδικό θέμα δημόσιας υγείας για το οποίο κατάφερε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας να φέρει στο ίδιο τραπέζι τα κράτη όλου του κόσμου και να συμφωνήσουν όλα μαζί σε κάποια μέτρα.

Όσον αφορά το ότι χιλιάδες, εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν κάθε χρόνο και στην πατρίδα μας και παντού: Τα στοιχεία του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας λένε ότι τον προηγούμενο αιώνα εκατό εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την υφήλιο έχασαν τη ζωή τους από το κάπνισμα. Αυτόν, όμως, τον αιώνα, αν δεν παρθούν μέτρα για τις επιπτώσεις του καπνίσματος -και όσον αφορά την Ελλάδα, αν συνεχίσουμε να λειτουργούμε όπως λειτουργεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με το κάπνισμα- σε όλη την υφήλιο -αυτό θα συμβεί σε όλο τον κόσμο, ευτυχώς πολλές χώρες παίρνουν μέτρα, μακάρι να έρθει η ώρα να πάρουμε κι εμείς, να τα εφαρμόσετε κύριε Υπουργέ- θα πεθάνουν ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι, δηλαδή, δέκα φορές περισσότεροι από τον προηγούμενο αιώνα.

Για το κάπνισμα, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, βρήκατε ένα έτοιμο πρόγραμμα, το οποίο ξεκινούσε από μακριά, είχε τις ρίζες του στον αιμνηστο το Δοξιάδη, στηρίχθηκε από τον αιμνηστο το Γεννηματά, από πολλούς άλλους ανθρώπους, ανθρώπους των γραμμάτων, των τεχνών, του πολιτισμού, αλλά και της πολιτικής, πήρε σάρκα και οστά και ολοκληρώθηκε, ωρίμασε το 2002, σύμφωνα με το οποίο «δεν μπορεί κανείς και πούθενά να καπνίζει ελεύθερα, εκτός από χώρους όπου επιτρέπεται το κάπνισμα ή σε ελεύθερο χώρο». Δεν μπορεί πρώτον για τον εαυτό του, γιατί είναι καπνιστής. Δεν μπορεί να εισπνέει και να εκπνέει καπνό από τον οποίο βγαίνουν πάρα πολλές καρκινογόνες

ουσίες. Και φυσικά δεν μπορεί να επιβαρύνει άλλους.

Αυτό το πρόγραμμα που ήταν μία συμφωνία πολλών, μία δουλειά πάρα πολλών με υπογραφές, με όλους τους εργαζόμενους, αυτό το πρόγραμμα επεκτάθηκε και στον ιδιωτικό τομέα με σύμφωνη γνώμη του Σ.Ε.Β. και συνυπογραφή της Γ.Σ.Ε.Ε. και του Υπουργείου και όλων των άλλων φορέων, των τραπεζο-υπαλλήλων, των εργαζομένων στον Ο.Τ.Ε., των εργαζομένων στη Δ.Ε.Η., των εκπαιδευτικών, την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ.λπ., αυτό το πρόγραμμα ξεκίνησε να λειτουργεί από το 2002 στο δημόσιο και από το 2003, μετά την υπογραφή και στον ιδιωτικό τομέα. Και χρειαζόταν επιμονή και σημαντική προσπάθεια. Πήγαινε παράλληλα αυτό με τις συζητήσεις που γίνονταν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον ΠΟΥ.

Αφού ως κυβέρνηση τότε καταφέραμε να ξεκαθαρίσουμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι είναι άλλο αντικαπνιστική εκστρατεία και άλλο καπνική πολιτική και αφού διασφαλίστηκαν οι επιδοτήσεις μέχρι το 2013, προχωρήσαμε –γιατί είμαστε και καπνοπαραγωγός χώρα– στην υλοποίηση αυτού του προγράμματος. Βέβαια εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση και να πω ότι θυμάμαι εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα το σημερινό Υπουργό Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης όπως λέγεται τώρα, να καταγγέλλει με επερώτηση την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς του Π.Α.Σ.Ο.Κ. επειδή προσυπέγραψαν και αυτοί στην Ευρώπη τη στήριξη της αντικαπνιστικής εκστρατείας. Και είχε τύχει να πάω τότε το λόγο ως Βουλευτής και του είπα ότι τρίζουν τα κόκαλα του Δοξιάδη γιατί πιστεύοντας ότι στηρίζετε τους καπνοπαραγωγούς στην ουσία καταστρέφετε και αυτούς και τα παιδιά τους. Και σήμερα έχω να πω απ' αυτό το Βήμα ότι εκείνα ήταν κροκοδείλια δάκρυα γιατί η πολιτική του κ. Μπασιδάκου στον καπνό, ιδιαίτερα με την αποσύνδεση του 50% των επιδοτήσεων του καπνού από το 2009-2013, από τον πρώτο πυλώνα στον δεύτερο, στην ουσία το 50% του εισοδήματος των καπνοπαραγωγών που ήταν διασφαλισμένο, το παίρνει πίσω από τους παραγωγούς και κάνει ο ίδιος αντικαπνική πολιτική.

Παραλάβατε, λοιπόν, όλη αυτήν την προσπάθεια κύριε Υπουργέ και δεν την προχωρήσατε. Σταματήσατε τα προγράμματα αγωγής στα σχολεία. Δεν εντάξατε τους φορείς σε αυτή την κοινή προσπάθεια. Ενώ είχαν γίνει χώροι καπνίσματος σε όλα τα Υπουργεία δεν υπάρχουν τώρα, δεν λειτουργούν. Θα σας πω και για το δικό σας Υπουργείο, θα σας μιλήσω και για τα νοσοκομεία. Και τι κάνατε; Ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης δυστυχώς, στις πρώτες του δηλώσεις που είδαν το φως της δημοσιότητας –κάποια στιγμή τις αρνήθηκε εκ των υστέρων αλλά ήταν πρωτοσέλιδο σε πολλές εφημερίδες– είπε ότι θα αλλάξει αυτά τα μέτρα και θα τα κάνει πολύ πιο ελαστικά στο δημόσιο. Αυτό ξέρετε τι σημαίνει; Από τη στιγμή που δεν έρχονται καινούργια μέτρα, αυτό που έμεινε ως απόηχος στην κοινωνία είναι ότι δεν χρειάζεται κανένα μέτρο. Μα είναι δύσκολο να εφαρμοστούν τα μέτρα. Γιατί είναι δύσκολο; Γιατί ο καπνιστής είναι χρήστης, γιατί είναι εξαρτημένο άτομο, γιατί ξέρει ότι δεν πρέπει να το κάνει αλλά το κάνει, γιατί έχει ανάγκη να το κάνει, κύριε Υπουργέ, και σεις το ξέρετε πολύ καλά. Αλλά όταν του λέτε ότι είναι και ελεύθερο, τότε καταλαβαίνουμε ότι αυτό δεν στηρίζεται πουθενά.

Το δεύτερο που κάνατε είναι ότι δεν ενεργοποιήσατε κανέναν διϋπουργικό συντονισμό. Με την αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, δηλαδή με την αλλαγή του νόμου περί δημόσιας διοίκησης του 2003, είχαμε το λεγόμενο νόμο Στεφανή –τον έχω εδώ– ο οποίος δοκιμάστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες και βεβαίως πέτυχε, έφερε άριστα αποτελέσματα.

Με το δικό σας νόμο τι κάνατε; Αυτό που προσπαθούσε να κάνει ο πρώτος νόμος, δηλαδή να πει ότι η δημόσια υγεία δεν είναι θέμα ενός Υπουργείου, είναι των πάντων, αλλά κάποιος πρέπει να αναλάβει το συντονισμό, δηλαδή να αναλάβει ευθύνη και για τα άλλα Υπουργεία για θέματα δημόσιας υγείας, το άλλαξε τελείως ο κ. Κακλαμάνης, δηλαδή το Υπουργείο –αναφερόμαστε πάντα στον πρώην Υπουργό, αλλά η πολιτική είναι του Υπουργείου και της Κυβέρνησης– και το περιόρισε με τον τρόπο που έφτιαξε τα όργανα, ούτως ώστε να περιορίζεται στις αποκλειστικές υποχρεώσεις που έχει ως Υπουργείο για θέματα δημόσιας υγείας. Δεν ήθελε να αναλάβει τη συνολική ευθύνη

της Δημόσιας Υγείας.

Να σας πω και το άλλο; Ούτε αυτόν τον νόμο τον υλοποιήσατε. Καθόλου δεν τον υλοποιήσατε εκτός από μία κεντρική υπηρεσία. Δεν κάνατε κανένα περιφερειακό συμβούλιο δημόσιας υγείας κύριε Υφυπουργέ, δυόμισι χρόνια μετά από τότε. Και φυσικά αφού δεν φτιάχνετε το νόμο για τη δημόσια υγεία, αφού δεν στηρίζεται η δημόσια υγεία, δεν την πιστεύετε τη δημόσια υγεία.

Θα σας πω ότι σήμερα στα νοσοκομεία μας η κατάσταση είναι χειρότερη από ποτέ. Μακάρι να μην είναι τα πράγματα όπως τα περιγράφω. Από προσωπική άποψη το λέω. Καπνίζουν οι πάντες σχεδόν παντού. Το ίδιο γίνεται και στο Υπουργείο Υγείας.

Στη Βουλή των Ελλήνων, κύριε Πρόεδρε, ο πρώην Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης πραγματικά έκανε ένα σημαντικό αγώνα και ένα μεγάλο έργο συνεχίζει και η κυρία Πρόεδρος της Βουλής τώρα. Παρ' όλα αυτά συνεχίζουν στις Επιτροπές να καπνίζουν πάρα πολλοί συνάδελφοι και όχι μόνο.

Υπάρχουν, μεμονωμένα, επεισόδια στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπου καπνίζουν. όχι μόνο δημοσιογράφοι, αλλά και άλλοι. Βεβαίως στους δημόσιους χώρους καπνίζουν, στον ιδιωτικό χώρο δεν προχώρησαν τα πράγματα και άρα ένα σημαντικό πρόγραμμα που το έχουν κάνει και άλλες χώρες του κόσμου, όλες οι ανεπτυγμένες, προχώρησε πάρα πολύ. Θα σας αναφέρω την Ιταλία, τον Καναδά, όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και οι περισσότερες από τις δέκα χώρες που μπηγαν τώρα. Μόνο σε μας δεν προχωράει. Θα προσθέσω και κάτι ακόμα γιατί μιλήσα για τη δημόσια υγεία. Το AIDS αυξήθηκε από χρόνο σε χρόνο κατά 25% αυξήθηκαν τα κρούσματα και για άλλους φυσικά λόγους και για επιδημιολογικούς λόγους. Όσο για τα ναρκωτικά αυξήθηκαν οι λίστες αναμονής υπερδιπλασιάστηκαν. Στη διατροφή δεν έγινε τίποτε. Η Εθνική Επιτροπή Διατροφής που υπήρχε και τα πορίσματα που είχαν βγει, δεν ήρθαν στη Βουλή, ούτε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Δεν πήγαν στα σχολεία δεν πήγαν πουθενά. Τα πράγματα επιδεινώνονται και έχουμε παχύσαρκα Ελληνόπουλα. Ο αλκοολισμός εδώ και αρκετά χρόνια άρχισε να γίνεται πρόβλημα και στη χώρα μας. Δεν ήταν εδώ και κάμποσα χρόνια. Αυξάνεται, δεν μειώνεται και δεν γίνεται τίποτα. Δεν γίνεται τίποτα για την άσκηση, για άλλο τρόπο ζωής και επιδεινώνονται το ένα μετά το άλλο. Όλα επιδεινώνονται αυτά τα χρόνια και δεν υπάρχει ευθύνη; Υπάρχει. Ήταν όλα συμπτωματικά και νομοτελειακά; Όχι.

Κύριε Υφυπουργέ, η Κυβέρνηση –σας εκτιμώ ιδιαίτερα και ξέρω την προσπάθεια που κάνετε για το κάπνισμα και για όλα τα άλλα– δεν κάνει τίποτα συστηματικά ούτε κάνει καμία προσπάθεια που να έχει βάθος χρόνου. Δεν θέλει να θεωρηθεί ότι κάνει αντιλαϊκή πολιτική. Τα μέτρα που παίρνονται δεν είναι καθ' ανάγκη μέτρα καταστολής, είναι κυρίως ενημέρωσης και διαφώτισης και κυρίως είναι σημαντική παρέμβαση να κινητοποιήσουμε πολλούς ανθρώπους, όπως την επιστημονική κοινότητα, διάφορους φορείς, την Εκκλησία. Οι πάντες πρέπει να μιλήσουν ότι δεν μπορεί ο καπνιστής, γιατί τα μέτρα είναι γι' αυτόν, να καπνίζει κάπου και να μένει εκεί. Πρέπει να καπνίζει κάπου αλλού σε ελεύθερο και ανοιχτό χώρο και να δουλεύει κάπου αλλού μέχρι να κόψει το τσιγάρο.

Κύριε Υφυπουργέ, οι δείκτες Δημόσιας Υγείας επιδεινώνονται στη χώρα μας. Η Ελλάδα είναι μοναδικό φαινόμενο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και μιλάω γι' αυτήν των είκοσι πέντε. Μιλάω περισσότερο για το κάπνισμα, γιατί συμβάλλαμε αποφασιστικά όταν είχαμε την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας όταν εκπροσωπώντας τους είκοσι πέντε και τους τρεις υπό διεύθυνση με κοινή θέση παλέψαμε στη Γενεύη και περάσαμε το πλαίσιο σύμβασης για τον καπνό και ήμασταν η πρώτη χώρα που το υπογράψαμε.

Όμως, κύριε Υπουργέ, το πλαίσιο πέρασε, ήρθε στη Βουλή, εγκρίθηκε και έγινε νόμος του κράτους, αλλά δεν προχώρησε τίποτε άλλο. Διαβάζω στις εφημερίδες ένα μικρό κομμάτι θα υλοποιηθεί. Δηλαδή δεν θα επιτραπεί στα μικρά παιδιά να αγοράζουν τσιγάρα. Καλό είναι και αν μέτρο, αλλά ως αποσπασματικό δεν οδηγεί πουθενά, δεν είναι λύση. Με τα σημαντικά και τα επώδυνα τι θα γίνει;

Κύριε Υπουργέ, ξέρω τι συμφέροντα κρύβονται πίσω απ' όλα αυτά. Σε αυτά τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα θέλουμε να αντισταθεί η Κυβέρνηση, η πολιτεία, η Βουλή, η επιστημονική κοινότητα και η ιατρική κοινότητα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, εκφράζοντας για το κάπνισμα μια μεγάλη αγωνία και κρίνουμε πολύ αυστηρά την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν προχωράει ένα από τα σημαντικότερα θέματα. Πριν δυο μήνες, όπως σας είπα, μιλήσαμε για τα νοσοκομειακά απόβλητα και αυτό δεν προχωράει. Αυτά τα θέματα που φέρνουμε μας χαρακτηρίζουν. Κάνουμε υπεύθυνη και αποτελεσματική Αντιπολίτευση. Δυστυχώς, όμως, δεν υπάρχει υπεύθυνη και αποτελεσματική Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο συνάδελφος κ. Γρηγοράκος έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου δίνεται η ευκαιρία να μιλήσω για την επικαιρότητα. Και επειδή, κύριε Υπουργέ, ξέρω ότι είστε άνθρωπος που πάντα λέτε την αλήθεια και προσπαθείτε για το καλύτερο, θα ήθελα να αποτρέψετε τον κ. Τσιτουρίδη στην αυριανή συζήτηση που θα γίνει στη Βουλή για τη μη κατάργηση των προληπτικών εξετάσεων του ελληνικού λαού.

Ο κ. Αβραμόπουλος προχθές είπε ότι θα το δει και ότι θα έλθει ένα διαφορετικό νομοσχέδιο απ' ό,τι είπε πάνω στη επιτροπή.

Ένα άλλο που ήθελα να σας πω, γιατί ασχολείστε συνέχεια με τη δημόσια υγεία και τα κρατικά νοσοκομεία, είναι ότι θέλω μια σαφή απάντηση τι γίνεται στο «Αττικό» με τη λετζονέλα.

Ένα τρίτο, θέλω να μας πείτε σήμερα τι γίνεται με όλες αυτές τις ιστορίες των γιατρών του Ι.Κ.Α. και των δημοσίων νοσοκομείων με τις συνταγές μαιμού, τα μπότοξ, τα ιδιωτικά ιατρεία και όλα αυτά τα συναφή.

Ο κ. Κακλαμάνης, είπε προηγουμένως ο κ. Νασιώκας μιλώντας στην επερώτηση, είχε δηλώσει όταν ήσασταν μαζί Υφυπουργός με τον κ. Κακλαμάνη, όταν ήταν Υπουργός, περί ελαστικοποίησης των μέτρων του καπνίσματος και είχε προκαλέσει σύγχυση στην κοινή γνώμη. Θα ήθελα αυτό να το ακούσουμε σήμερα από εσάς, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα μπαίνοντας στην κύρια ομιλία μου να σας πω μερικά νούμερα –τα είπε βέβαια και ο κ. Νασιώκας προηγουμένως– αλλά από μια διαφορετική πηγή:

Έχουμε πέντε χιλιάδες θανάτους το χρόνο στην Ελλάδα από καρκίνο του πνεύμονα, πεντακόσιες χιλιάδες θανάτους το χρόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σχεδόν δύο εκατομμύρια στις αναπτυσσόμενες χώρες. Θα έχουμε τριακόσια εκατομμύρια την αμέσως επόμενη εικοσιπενταετία, δηλαδή οκτώ φορές μεγαλύτερες απώλειες από τις απώλειες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Το 1987, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο καρκίνος του πνεύμονα έγινε το νούμερο ένα αίτιο θανάτου των αμερικανίδων, ξεπέρασε και αυτόν του καρκίνου του μαστού. Το 90% των καρκίνων του πνεύμονα στους άνδρες οφείλονται στο κάπνισμα. Το έχουμε πει τόσες φορές. Το 10% της βρεφικής ηλικίας οφείλεται στο κάπνισμα της μητέρας. Οι οφειλόμενοι στο κάπνισμα θάνατοι θα ξεπεράσουν σε άθροισμα όλους τους θανάτους από τα πυροβόλα όπλα, από τα ναρκωτικά, τις αυτοκτονίες και το AIDS. Φανταστείτε λοιπόν τι γίνεται με το τσιγάρο!

Επί τη ευκαιρία μου δίνεται τώρα η ευκαιρία να συλλυπηθώ όλους τους συγγενείς των θυμάτων αυτής της αποτρόπαιας πράξης που έγινε χθες στην Αιτωλοακαρνανία για τους πέντε αυτούς νέους ανθρώπους που έχασαν τη ζωή τους.

Επειδή ο χρόνος τρέχει για ένα ομιλητή της Βουλής και θα ήθελα να μπω στην ουσία πολύ πιο σοβαρών πραγμάτων παρά να παραθέτω νούμερα, λέω ορισμένα πράγματα που αφορούν τα παιδιά. Το 40% των νέων στην Ελλάδα είναι καπνιστές και το ποσοστό αυτό αυξάνεται. Ιδιαίτερα βέβαια ανησυχητικό είναι στις νέες γυναίκες, με αποτέλεσμα ο καρκίνος του πνεύμονα στις γυναίκες κυριολεκτικά να θερίζει.

Υπολογίζεται ότι οι παθήσεις που σχετίζονται με το κάπνισμα κοστίζουν στο κράτος των Ηνωμένων Πολιτειών 75.000.000.000

δολάρια ετησίως. Κι έχω να κάνω συγκεκριμένη πρόταση στο τέλος σε σας από εδώ, από το Βήμα της Βουλής. Η Ελλάδα έρχεται στη δεύτερη θέση μετά την Κύπρο και την Ευρωπαϊκή Ένωση σε βαθμό φανατικών καπνιστών και ακολουθεί η Ισπανία. Βέβαια σύμφωνα με την Αμερικανική Αντικαρκινική Εταιρεία το κάπνισμα οφείλεται για περίπου έναν στους πέντε θανάτους συνολικά και για το 1/3 των θανάτων από τον καρκίνο.

Θα ήθελα να αναφέρω συγκεκριμένες καταστάσεις στην Ελλάδα: Τέσσερις στους δέκα καπνίζουν. Ιδιαίτερα ανησυχητικά είναι τα στοιχεία ότι το 40% των Ελλήνων είναι καπνιστές και πιο συγκεκριμένα το 49,9% των ενηλίκων ανδρών και το 30,8% των ενηλίκων γυναικών.

Το 44,3% των νέων καπνίζουν καθημερινά, ενώ το 31,5% των μη καπνιστών δήλωσαν παθητικό κάπνισμα στο σπίτι και το 38% παθητικό κάπνισμα στο χώρο της εργασίας. Ενθαρρυντικό γεγονός είναι σ' αυτήν τη μελέτη ότι δύο στους τρεις δήλωσαν ότι θα ήθελαν να διακόψουν το τσιγάρο.

Μπαίνω σ' ένα ειδικό θέμα, το οποίο πρέπει να μας απασχολήσει, κύριε Υπουργέ, και είναι η μόλυνση του αέρα του σπιτιού από τον καπνό των τσιγάρων και των άλλων καπνιστικών προϊόντων, που είναι η αιτία των αναπνευστικών προβλημάτων και μολύνσεων (ωτίτιδα) και του συνδρόμου του ξαφνικού θανάτου του βρέφους. Εάν καπνίζουν οι γονείς, ας το ακούσουν και ας μάθουν ότι αυτό αποτελεί τον κυριότερο παράγοντα για να καπνίζει και το παιδί τους αργότερα. Για το λόγο αυτό ας φροντίσουν να κληρονομήσουν κάτι άλλο στα παιδιά τους. Ας μην τους κληρονομήσουν αυτήν την κακή συνήθεια που λέγεται κάπνισμα. Τα στοιχεία από το «Θεαγένειο» Θεσσαλονίκης τα οποία έχετε, είναι φοβερά. Μπορεί να μην καπνίζετε, αλλά οκτώ ώρες σ' ένα γραφείο με καπνιστές αντιστοιχούν με πέντε τσιγάρα. Μία ώρα σε αυτοκίνητο με κλειστά τα παράθυρα και οδηγό που καπνίζει, αντιστοιχούν σε τρία τσιγάρα. Δύο ώρες σε μία καφετέρια αντιστοιχούν σε τέσσερα τσιγάρα.

Τα στοιχεία που παραθέτει το Αντικαρκινικό Θεσσαλονίκης, είναι τα εξής: Ένα τσιγάρο αντιστοιχεί σε πεντέμισι λεπτά από τη ζωή μας και όχι μόνο. Δύο ώρες σε χώρο μη καπνιστών ενός εστιατορίου αντιστοιχούν σε ενάμισι τσιγάρα. Είκοσι τέσσερις ώρες στο σπίτι ενός καπνιστή που καταναλώνει ένα πακέτο την ημέρα, σημαίνουν τρία τσιγάρα για τον παθητικό καπνιστή. Τρεις ώρες καθισμένοι πίσω από τον καπνιστή σ' ένα ανοιχτό χώρο, αντιστοιχούν σ' ένα ολόκληρο τσιγάρο.

Δεν είμαστε ρατσιστές, δεν έχουμε τίποτα με αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι απέκτησαν μία κακή συνήθεια. Εγώ προσωπικά θα ήθελα να τους εκφράσω από εδώ μία μεγάλη παράκληση. Να τους σεβαστούμε, αλλά ας σεβαστούν και αυτοί τις επόμενες γενιές. Ας προσπαθήσουν με όλους τους τρόπους να πουν στα παιδιά ή στους διπλανούς τους «Αυτό που κάνουμε εμείς, είναι κάτι κακό που βλάπτει σοβαρά την υγεία μας και να μην το κάνετε εσείς».

Θέλω να πω δύο πράγματα πολύ σημαντικά για τα παιδιά. Το τσιγάρο επιδρά σε όλα τα συστήματα. Όχι μόνο προκαλεί τον καρκίνο, αλλά προκαλεί και χιλιάδες άλλες ασθένειες. Η πιο σοβαρή βέβαια είναι ότι στα νέα ζευγάρια έχουμε πια υπογεννητικότητα από το κάπνισμα, το οποίο βλάπτει σοβαρά και τον άνδρα και τη γυναίκα.

Θα πρέπει να πάρουμε δύσκολες αποφάσεις. Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να το κάνετε με τη σύμφωνη γνώμη, πιστεύω, της απόλυτης πλειοψηφίας της Βουλής. Ξέρουμε ορισμένα πράγματα. Ξέρουμε ότι ο καρκίνος σκοτώνει. Ξέρουμε ότι έχουμε έσοδα από το εμπόριο καπνού. Ξέρουμε ότι οι καπνοβιομηχανίες κάθε μέρα βγάζουν τα καλύτερα σποτ, τα ακριβότερα σποτ για να προσελκύσουν τους έφηβους για να καπνίσουν. Ξέρουμε ότι όποιος εθιστεί στο τσιγάρο θα έχει ένα πρόωρο θάνατο. Έτσι αποδεικνύουν όλες οι επιστημονικές μελέτες, έτσι μιλάνε όλα τα επιστημονικά ιδρύματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Είναι ευκαιρία, λοιπόν, να απαντήσουμε εδώ και να μας απαντήσετε και εσείς, κύριε Υπουργέ, αν μπορείτε, διότι είναι πολύ δύσκολο το ερώτημα, γιατί υφίσταται αυτό το παράδοξο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Και με αυτό κλείνετε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Ενώ ξέρουν, δηλαδή, ότι με μαθηματική ακρίβεια το κάπνισμα οδηγεί σε θάνατο και σε πάρα πολλές ασθένειες και το κόστος της πολιτείας είναι τεράστιο για να θεραπεύσει τις παρενέργειες του καπνού, ο καπνός συνεχίζει τη δουλειά του. Οι καπνοβιομηχανίες συνεχίζουν να κάνουν αυτό που ξέρουν να κάνουν. Οι πολίτες προσπαθούν να κάνουν κάτι. Οι κυβερνήσεις προσπαθούν να αποτρέψουν τα παιδιά από αυτήν την κακή συνήθεια, αλλά τα πράγματα παραμένουν όπως ήταν πρώτα, χωρίς να αλλάζει τίποτα.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε να κάνουμε μία πρόταση και σας λέμε ότι θα είμαστε μαζί σας, εάν εφαρμοστεί ο νόμος τον οποίο είχαμε φέρει εμείς στη Βουλή -τον κάνετε σκληρότερο αυτόν τον νόμο- με παράκληση βέβαια να σεβαστούμε τα δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των συνανθρώπων μας. Αυτή είναι μια δύσκολη κατάσταση, είναι μία δύσκολη υπόθεση, αλλά να ξέρετε ότι θα έχετε και εμάς μαζί σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος κ. Χριστοφιλοπούλου έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, όπως καταλαβαίνετε μόνο από τα όσα παρέθεσαν οι δύο προηγούμενοι συνάδελφοί μου, το θέμα που φέρουμε σήμερα, είναι μείζον. Και είναι μείζον, γιατί σε μια χώρα όπως η Ελλάδα η πρόληψη δεν συνιστά προτεραιότητα. Με τη δε Κυβέρνησή σας φοβούμαι πολύ ότι η πρόληψη είναι γενικώς στα αζήτητα. Επ' αυτού, όμως, θα επανέλθω.

Μία από τις σοβαρότερες απειλές για την υγεία είναι το κάπνισμα. Η πολιτική για το κάπνισμα δεν αφορά στη λήψη μέτρων, τα οποία θα υπάρχουν έτσι γενικώς και αορίστως σαν και αυτά που συγκεκριμένου προγράμματος, κάτι που επεσημάνε και ο κ. Νασιώκας. Η πολιτική οφείλει να καθοδηγεί, να αλλάζει στάσεις και νοοτροπίες, κάτι που είναι πάρα πολύ σύνθετο.

Αρα, αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι το πρόγραμμα αυτό που περιγράψαμε, ένα πρόγραμμα που βασίστηκε, όπως ακούσατε και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, στην κοινωνική συναίνεση, οφείλει όχι απλώς να παρακολουθείται στην εφαρμογή του, όχι απλώς να εφαρμόζεται, αλλά και να συμπληρώνεται από σειρά μέτρων, τα οποία ενθαρρύνουν τους πολίτες να το τηρούν. Διότι δεν φθάνει να τηρείται εν είδει αστυνόμευσης το μη κάπνισμα στους χώρους της Βουλής, για παράδειγμα, όπου αν και γίνονται προσπάθειες, όπως ακούσαμε ούτε εδώ είναι εφικτό, δεν φθάνει να υπάρχουν ταμπέλες ότι δεν καπνίζουμε, αλλά θα πρέπει σιγά-σιγά όλοι εμείς οι πολίτες, οι γονείς, όπως αναφέρθηκε, στα αυτοκίνητα ή στα σπίτια, οι γιατροί και οι νοσηλεύτες στα νοσοκομεία -γιατί πρέπει να το αναφέρω και αυτό που είναι από τα πολύ άσχημα που διαπιστώνει κάποιος- εμείς οι ίδιοι πρέπει να προσπαθούμε να δίνουμε το καλό παράδειγμα. Και για να φθάσει η πολιτική στο να εμπνεύσει τον πολίτη, χρειάζεται σειρά συμπληρωματικών μέτρων και σοβαρότατη επένδυση.

Όμως, κύριε Υπουργέ, πέραν της ιδιαίτερα αποθαρρυντικής δήλωσης του τέως Υπουργού και νυν εκλεγμένου Δημάρχου, του κ. Κακλαμάνη, δεν είδαμε να γίνεται τίποτα στο χώρο της πρόληψης του καπνίσματος και της εφαρμογής αυτού του προγράμματος που, τελικά, δεν εφαρμόζεται, αλλά ούτε και για τη λήψη κάποιων άλλων μέτρων που θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικίνητρα. Βεβαίως, θα μου επιτρέψετε και εμένα να αναρωτηθώ το εξής: Πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό από μία Κυβέρνηση, της οποίας φαίνεται ότι τελευταία προτεραιότητα είναι η δημόσια υγεία; Και φαίνεται ότι είναι τελευταία της προτεραιότητας από δύο πράγματα. Το πρώτο το ζούμε και θα το συζητήσουμε αύριο στην Ολομέλεια. Ενώ συστηματικά επιβαρύνει τα ασφαλιστικά ταμεία με τις πολιτικές της, εισάγει στους ασφαλισμένους συμμετοχή για προληπτικές εξετάσεις, όπως αυτές των τρώγων καρκίνων, μήτρας, μαστού και προστάτου που είναι από τους καρκίνους που μαστίζουν τον πληθυσμό. Το κάπνισμα είναι μία αιτία -όπως ακούσαμε πριν από τους συνα-

δέλφους που είναι και γιατροί- όλων των καρκίνων και όχι μόνον αυτού του πνεύμονα. Ενώ και εγώ τη φωνή μου, κύριε Υπουργέ, ούτως ώστε το Υπουργείο Υγείας να προσπαθήσει να ανατρέψει την ιδιαίτερα βλαπτική για την υγεία και τις τσέπες των ασφαλισμένων και του δημοσίου συστήματος υγείας ρύθμιση. Αύριο θέλουμε να δούμε ότι έχει αποσυρθεί αυτή η ρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω το χρόνο της δευτερολογίας μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εντάξει, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ο δεύτερος λόγος είναι αυτός που ανέφερε ο κ. Νασιώκας. Εισαγάγατε ένα νόμο για τη δημόσια υγεία το 2005, που δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα τροποποιημένο κακέκτυπο του «νόμου Στεφανή» για τη δημόσια υγεία. Τι έχει γίνει μέχρι σήμερα; Όπως ήδη ακούσαμε, αυτός ο νόμος λανθασμένα υπήγαγε τις περιφερειακές διευθύνσεις δημόσιας υγείας στις Δ.Υ.Πε. αντί στις περιφέρειες, γιατί ακριβώς αυτές οι περιφερειακές διευθύνσεις είχαν ευρύτατη γκάμα αρμοδιοτήτων, που συνδέονται με τη διατροφή, με την πρόληψη ατυχημάτων, συνδέονται με μία σειρά από ζητήματα δημόσιας υγείας τα οποία φεύγουν από την αρμοδιότητα του Υπουργείου Υγείας. Το Υπουργείο έχει βεβαίως κορυφαίο και καταλυτικό ρόλο, αλλά δεν είναι το μόνο. Δεν μας ακούσατε τότε και το κάνατε. Εγώ θέλω να σας ρωτήσω το εξής: Τι έχει γίνει; Ποια είναι τα αποτελέσματα και τι θα κάνετε τώρα; Ακούμε περί εξαγγελιών καταργήσεως των Δ.Υ.Πε.. Τι θα γίνει η αρμοδιότητα της Δημόσιας Υγείας; Την έχετε σκεφθεί καθόλου; Σας έχει προβληματίσει;

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Τι έχει γίνει με αυτήν την ανεξάρτητη αρχή που προβλεπόταν για τη δημόσια υγεία; Τι γίνεται με τα περιφερειακά συμβούλια υγείας; Έχουν συσταθεί, έχουν συνέλθει; Γιατί αυτά τα περιφερειακά συμβούλια υγείας θεωρώ ότι θα είχαν μία ουσιαστική συμβολή -εφόσον ήταν ενεργά και λειτουργούσαν πάνω στο δημόσιο προβληματισμό- και στο άνοιγμα ζητημάτων από την πρόληψη διαφόρων μορφών ασθενειών, από την πρόληψη σε θέματα, όπως το κάπνισμα, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά, αλλά και τα διατροφικά που γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, μια και προσέρχεστε από αγροτική περιοχή, κύριε Υπουργέ. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει διάχυτος φόβος στους αγρότες για το περίφημο θέμα των φυτοφαρμάκων.

Ξέρετε αυτός ο φόβος υπάρχει και στη δική μου περιοχή, στην Αττική, διότι υπάρχουν πολλοί αγρότες στην Αττική, αλλά κατά κόρον στη Θεσσαλία, στην Πελοπόννησο οι αγρότες είναι θορυβημένοι. Δεν θα πρέπει, λοιπόν, αυτό το σύστημα δημόσιας υγείας να τονωθεί, να ενισχυθεί, να λειτουργήσει; Τι έχετε κάνει προς αυτήν την κατεύθυνση; Ακούστηκαν πάρα πολύ σημαντικά νούμερα από τον εισηγητή μας. Αν διαβάσετε μόνο το 1% των πόρων της υγείας για την πρόληψη τότε είναι λογικό οι άνθρωποι στα νοσοκομεία να βρίσκονται στα όριά τους. Όχι απλώς προσλήψεις δεν κάνετε, αλλά υποχρηματοδοτείται συστηματικά το δημόσιο σύστημα με αποτέλεσμα να μην μπορεί να θεραπεύσει κανέναν πλέον, διότι έτσι όπως έχει καταντήσει, οι εργαζόμενοι έχουν ξεπεράσει τα όριά τους. Στα νοσοκομεία δεν μπορούν πια να δουλέψουν! Απεργούν γιατί βρίσκονται σε απόγνωση. Δεν απεργούν για δικαιώματα, απεργούν λόγω απόγνωσης.

Έχετε οδηγήσει, λοιπόν, το σύστημα υγείας εκεί που το έχετε οδηγήσει και έχετε πλήρως εγκαταλείψει τη δημόσια υγεία, με αποτέλεσμα όχι μόνο η στρατηγική για την πρόληψη του καπνίσματος, για την αλλαγή στάσης για το κάπνισμα να έχει πάει πίσω, αλλά εγώ θα σας αναφέρω και κάτι άλλο. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά -και το είχαμε ξανα συζητήσει εδώ το θέμα σε άλλη επερώτηση- ότι οι δείκτες του AIDS στην Ελλάδα έχουν αυξηθεί τόσο πολύ, ώστε να αλλάξει η θέση της χώρας στη διεθνή κατάταξη σε ό,τι αφορά τη συχνότητα της ασθένειας. Ποιες είναι οι ενέργειες πρόληψης που έχετε κάνει γι' αυτό;

Άρα, λοιπόν, φοβούμαι πολύ, κύριε Πρόεδρε, ότι εδώ όπως είπα και αρχίζοντας την ομιλία μου έχουμε ένα συστηματικό παραγκωνισμό της πρόληψης. Έχουμε αφήσει τα πράγματα

εντελώς στην τύχη τους. Δεν υπάρχει σχεδιασμός, δεν υπάρχει πολιτική, δεν υπάρχει πνοή, δεν υπάρχει φαντασία στο να μπορέσουμε να φτιάξουμε ένα καινούργιο πλαίσιο δημόσιας υγείας σε ό,τι αφορά τις αντιλήψεις του κόσμου. Αφού τους ίδιους τους νόμους μας τους κάνουμε μόνο για να φανούμε και δεν τους εφαρμόζουμε, αφού αδυνατούμε να χρηματοδοτήσουμε και να στηρίξουμε ένα σημαντικότατο πρόγραμμα για το κάπνισμα, το οποίο είχε αρχίσει το 2002 και το έχουμε αφήσει στην τύχη του, είναι βέβαιο ότι οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια προς το να επιδεινώνεται η δημόσια υγεία των Ελλήνων, να επιδεινώνεται η υγεία των κατοίκων αυτής της χώρας και βεβαίως αυτό έχει πολλαπλά αποτελέσματα: πρώτα στον άνθρωπο και μετά στην κοινωνία και την οικονομία μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Ο κ. Αντωνακόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι πως το κάπνισμα είναι ένας από τους πιο σοβαρούς βλαπτικούς παράγοντες της κατάστασης της υγείας του ανθρώπου στις μέρες μας. Δυστυχώς, όμως, απέναντι στην οικονομική και εμπορική σκοπιμότητα που έχει η κυκλοφορία του καπνού, τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται, έχουν μόνο περίπου θεωρητική αξία.

Δεν θα αναφερθώ σε δείκτες, γιατί πράγματι είναι αδιαμφισβήτητοι οι δείκτες νοσηρότητας που προκαλούνται από το κάπνισμα. Σήμερα εδώ πρέπει να αναδείξουμε μέτρα πολιτικής προς δύο κατευθύνσεις. Η μία κατεύθυνση είναι η αντιμετώπιση των ήδη ασθενών καπνιστών, γιατί πράγματι ο καπνιστής θεωρείται ασθενής, είναι εθισμένος στη νικοτίνη και το κάπνισμα είναι μία νόσος επιδημική και μεταδοτική. Πρέπει να δούμε, λοιπόν, τι κάνουμε γι' αυτούς τους ανθρώπους, που θέλουν να σταματήσουν το κάπνισμα, αλλά μόνοι τους δεν μπορούν. Το 70% των καπνιστών θέλει να σταματήσει το κάπνισμα. Μόνο το 3% τα καταφέρνει μόνο του. Δεύτερον, πρέπει να προτάξουμε την πρόληψη. Κυρίως η πρόληψη και η αγωγή υγείας εφαρμόζεται στη νέα γενιά, στα παιδιά.

Όσον αφορά, λοιπόν, την αντιμετώπιση αυτού του νοσήματος, του καπνίσματος, μόνο ένα ειδικό κέντρο υπάρχει στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στην Ιατρική Σχολή, το οποίο έχει να δείξει σημαντικό έργο. Εκεί έχουν προσφύγει πάνω από οκτακόσιοι συνάνθρωποί μας και οι πεντακόσιοι κατάφεραν να κόψουν το κάπνισμα. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δημιουργήσουμε τέτοια κέντρα σε όλη τη χώρα. Τουλάχιστον στα περιφερειακά νοσοκομεία, πρέπει να υπάρχουν ειδικά κέντρα διακοπής του καπνίσματος.

Όσον αφορά τώρα την πρόληψη και τα προγράμματα που υπάρχουν, εκτιμώ ότι δεν είναι μόνο θέμα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Μια σειρά από Υπουργεία, που έχουν αρμοδιότητα σε χώρους της κοινωνικής ζωής εμπλέκονται. Πρώτα και κύρια, όταν μιλάμε για πρόληψη, για αγωγή υγείας, αρμόδιο είναι το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και θα πρέπει από τα δημοτικά σχολεία να αρχίσει υποχρεωτικό μάθημα για την αγωγή υγείας. Ο δάσκαλος είναι ο καλύτερος επιστήμονας για τη διάδοση των υγιεινών τρόπων ζωής, για να εμπεδώσουμε την αγωγή υγείας -όχι ο γιατρός, ο δάσκαλος- γιατί εκεί φτιάχνουμε συμπεριφορές και νοοτροπίες, στα σχολεία.

Στη Σουηδία, λοιπόν, όπου εφαρμόζουν ένα τέτοιο πρόγραμμα, είναι ελεύθερο το κάπνισμα στα σχολεία, στα δημοτικά και στα γυμνάσια. Έχουν το μικρότερο ποσοστό καπνιστών σε όλη την Ευρώπη. Εμείς εξαντλούμε την αυστηρότητά μας στην ποινή και την καταδίκη αυτού του, αν θέλετε, υγειονομικού αδικήματος και όχι ηθικού, γιατί κάπου το κάπνισμα το είχαμε τατίσει μ'ένα ηθικό αδικήμα. Ας μην το βλέπουμε έτσι, γιατί αυτό έχει μέσα του μεγάλη υποκρισία, όταν από την άλλη μεριά αφήνουμε την προώθηση του καπνού, όταν διαφημίζουμε το κάπνισμα με τρόπους, που τελικά παραβιάζουν αρχές και δεοντολογίες.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι θα πρέπει το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Παιδείας, το Υπουργείο Πολιτισμού, το Υπουργείο

Περιβάλλοντος, το Υπουργείο Εσωτερικών -γιατί εκεί υπάγονται οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις- και οι δήμοι, με μία σειρά από υπηρεσίες, να καταρτίσουν ένα ενιαίο λειτουργικό πρόγραμμα, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και να μην εξαντλούμαστε σε αφορισμούς, γενικόλογίες και βερμαλισμούς γύρω από τα μεγάλα ζητήματα. Υπάρχει τρόπος, αν το θέλουμε, να αποκαλύψουμε στους συνανθρώπους μας τι καταστροφή είναι το κάπνισμα για την υγεία τους. Υπάρχει τρόπος, αρκεί να φτάσει με τον κατάλληλο τρόπο σ' αυτούς από τους κατάλληλους συνανθρώπους μας, από τους κατάλληλους επιστήμονες. Για να γίνει, όμως αυτό, χρειάζονται κάποια κονδύλια. Δεν είναι, όμως, τόσα πολλά. Όμως, είναι θέμα βούλησης.

Εάν μια σειρά από Υπουργεία λένε ότι το κάπνισμα βλάπτει σοβαρά την υγεία, έχω την εντύπωση ότι κάποιο άλλο Υπουργείο -αυτό που τα φθηνά τσιγάρα τα έκανε πολύ ακριβά και μέσα από αυτήν τη συνήθεια εισπράττει για τον προϋπολογισμό πάρα πολλά- μάλλον υποσυνείδητα εύχεται «Να έχετε την υγεία σας να καπνίζετε, για να εισπράττουμε». Αυτό δεν είναι αντίληψη. Είναι η ίδια αντίληψη του τροχονόμου, που βάζει υψηλό πρόστιμο, για παράδειγμα, επειδή έκανε μία παράβαση, γιατί αυτό είναι εισπρακτικό μέτρο, ενώ δεν λαμβάνουμε μέτρα για τη μείωση των ατυχημάτων στους εθνικούς δρόμους. Έτσι, λοιπόν, η εισπρακτική διάσταση κάποιων κακών συνηθειών, έχω την εντύπωση ότι ίσως να φρενάρει -αόρατα βεβαίως, γιατί κανείς δεν τολμά να το φέρει στο προσκήνιο αυτό- τις πολιτικές πρόληψης τέτοιων εγκληματικών συμπεριφορών ή, αν θέλετε, αυτοκτονικών συμπεριφορών.

Δυστυχώς, λοιπόν, από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης πρόσφατα είχαμε χαρακτηριστεί ως πληνιτάρχες του καπνίσματος. Βέβαια, μία άλλη έρευνα δείχνει ότι είμαστε τρίτοι στην Ευρώπη, μετά την Ουγγαρία και την Πολωνία. Δεν μας τιμά, δεν δείχνει μία κουλτούρα. Και η κουλτούρα, δεν διαμορφώνεται μόνο με διοικητικά μέτρα. Εγώ πιστεύω πως με όρους κράτους δεν φτιάχνεις κουλτούρα. Φτιάχνεις κουλτούρα με όρους προτύπων. Όμως, το κράτος έχει ρόλο στην παραγωγή πολιτισμού, στο πώς προβάλλονται πρότυπα μέσα από τα μέσα ενημέρωσης και κυρίως από τις τηλεοράσεις. Εκεί πρέπει να μπει ένας κώδικας και μπορούμε να προλάβουμε πράγματα. Είναι τρομερή η επίδραση των τηλεοπτικών ειδώλων στον τρόπο ζωής.

Πριν από κάποια χρόνια, όταν σε μία πολύ υψηλής τηλεθέασης σαπουνόπερα η πρωταγωνίστρια έκανε αυτοεξέταση για καρκίνο μαστού, την άλλη μέρα σε γνωστό κέντρο των Αθηνών δεκαπλασιάστηκε η προσφυγή γυναικών για να εξεταστούν, διότι επηρεάστηκαν από την πρωταγωνίστρια αυτής της σαπουνόπερας.

Μπορούν, λοιπόν, να αξιοποιηθούν θετικά τα μέσα ενημέρωσης και όχι μόνο αρνητικά, όχι μόνο η προβολή του εγκλήματος, όχι μόνο η προβολή της πραγματικότητας, όχι η θεοποίηση της κακοποιού συμπεριφοράς. Μπορούμε να προβάλλουμε θετικά πρότυπα ζωής. Αυτά, όμως, πρέπει να απασχολήσουν την κορυφή της πυραμίδας μιας κοινωνικής οργάνωσης, που είναι η κυβέρνηση, που είναι το Κοινοβούλιο.

Εν πάση περιπτώσει, καλές είναι και κάποιες προπαγανδιστικές τακτικές που εφαρμόζουμε, αλλά έχουν τη διάρκεια φωτοβολίδας. Θα πρέπει να προχωρήσουμε σταθερά, με σίγουρο βηματισμό, για να μπορέσουμε να έχουμε κάποιο αποτέλεσμα.

Επιμένω ότι το πρώτο, το ουσιαστικό βήμα είναι το δημοτικό σχολείο και το γυμνάσιο. Εκεί, λοιπόν, θα πρέπει όλοι να στρέψουμε την προσοχή μας, καθώς επίσης θα πρέπει να δώσουμε μεγάλη προσοχή στην αντιμετώπιση των ασθενών, γιατί -επαναλαμβάνω- οι καπνιστές είναι ασθενείς. Είναι μία μορφή παραβατικής συμπεριφοράς, μία μορφή αυτοκαταστροφικής συμπεριφοράς. Θέλουν, λοιπόν, ένα χέρι βοήθειας από την επίσημη πολιτεία σε συγκεκριμένα, οργανωμένα κέντρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εν πάση περιπτώσει, επειδή κάποιοι προφανώς έχουν μια σύγχυση για το τι σημαίνει αντικαπνιστική και τι σημαίνει αντικαπνική πολιτική, αυτό έχει εντελώς αποσυνδεθεί και ιδίως μετά τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, από όπου τελικά -το γνωρίζετε

πολύ καλά- προκύπτει ότι δεν έχει καμία σχέση η αντικαπνιστική με την αντικαπνική πολιτική. Επίσης, γνωρίζετε πολύ καλά ότι μόνο το 20%, δυστυχώς, των καπνοπαραγωγών καλλιεργούν, σε σχέση μ' αυτούς που καλλιεργούσαν πέρυσι και πρόπερσι, μετά την αναθεώρηση της Κ.Α.Π..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Άρα, λοιπόν, ας μη μείνει από τον καπνό το ποσοστό της επίπτωσης που έχει στον καρκίνο του πνεύμονα και σε κάποιες άλλες θανατηφόρες νόσους. Ας μείνει, λοιπόν, ένα πλεόνασμα κοινωνικό που μπορούμε να το έχουμε, ας μείνει ένα πλεόνασμα οικονομικό που μπορεί να πάει σε άλλες δράσεις και όχι στο να κάνουμε χημειοθεραπείες γι' αυτήν την τρομερή επίπτωση που έχει το κάπνισμα, τη δημιουργία όγκων σε όλο τον ανθρώπινο οργανισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πήρατε και το χρόνο της δευτερολογίας σας, βέβαια.

Ο συνάδελφος κ. Ματζαπετάκης έχει το λόγο, στον οποίο ευχόμαστε κα «χρόνια πολλά» για τη γιορτή του.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για τις ευχές σας.

Για να έχουμε χρόνια πολλά, πρέπει να προσέχουμε την υγεία μας λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καπνίζετε, κύριε συνάδελφε;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Κάπνιζα παλαιότερα, το έχω κόψει και από καπνιστής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Απ' ό,τι βλέπω, όλοι μετανοούντες είσατε σήμερα. Οι περισσότεροι καπνίζατε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Κανείς δεν βλέπει το λάθος, αν δεν το έχει διαπράξει ο ίδιος. Νομίζω ότι μετά από μία μεγάλη περίοδο, που πραγματικά έβλεπα να με βλάπτει, δεν με πείραξε μόνο το θέμα της υγείας, αλλά έφτασε και σε κάποιο σημείο να ντρέπομαι που κάπνιζα. Ίσως ήταν αυτό το στοιχείο που με έκανε περισσότερο παντός άλλου να αποφασίσω να το κόψω. Το έκοψα δε –και εδώ διαφωνώ με το συνάδελφο κ. Αντωνακόπουλο, που είπε πως πρόκειται περί ασθένειας- έχοντας στην τσέπη μου επί μία εβδομάδα και τα τσιγάρα και τον αναπτήρα, για να πάω κόντρα και να μην παρασυρθώ ζητώντας από τον ένα και από τον άλλο τσιγάρο.

Μεγάλο το θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα. Είναι ένα πολυσυζητημένο θέμα από πολλά χρόνια. Έχει αναπτυχθεί επανειλημμένως, έχει συζητηθεί στα ραδιόφωνα, έχουν γράψει γι' αυτό, έχουν αφιερωθεί εκατοντάδες χιλιάδες ώρες και στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση και είναι γνωστό. Επομένως, δεν νομίζω ότι θα μπορούσαμε να αναπτύξουμε κάποια ιδιαίτερη πτυχή, τη στιγμή μάλιστα που οι αγαπητοί συνάδελφοι προηγούμενως έθεσαν όλες τις παραμέτρους του θέματος.

Έχουμε θέσει μέσα από την ερωτήσή μας ορισμένα ερωτήματα και θα έλεγα ότι δεν θα έπρεπε να συζητήσουμε τίποτε άλλο. Για το «δια ταύτα», νομίζω πως τα περιλαμβάνουν όλα αυτές οι τρεις ερωτήσεις προς τον Υπουργό και αυτές αναδεικνύουν το πρόβλημα. Νομίζω ότι αν καθίσουμε να το αναλύσουμε ο καθένας από τη δική του πλευρά, θα πούμε πολλά, αλλά εγώ θα ήθελα να κάνω μια ιστορική αναδρομή.

Μακάρι να μπορούσα να έφερνα από το σπίτι μου το σατιρικό μονόπρακτο του Τσέχωφ, το «Αι βλαβεράι συνέπειαι του καπνού», που γράφτηκε το 1886, πριν από εκατόν είκοσι χρόνια από σήμερα, μέσα από το οποίο αναφέρονται πάρα πολλά πράγματα, τα οποία θα ήταν πολύ χρήσιμα. Δεν αναφέρει μόνο τις συνέπειες για τους καπνίζοντες, αλλά και την απορία των γιατρών τότε σχετικά με το πώς ήταν δυνατόν άνθρωποι οι οποίοι δεν κάπνιζαν, αλλά βρίσκονταν σε χώρους που άλλοι κάπνιζαν, να είχαν προβλήματα υγείας όμοια ή παρόμοια μ' αυτά που είχαν οι καπνιστές. Αγνωούσαν τι ακριβώς συνέβαινε. Εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι αυτό οφειλετο εις το παθητικό κάπνισμα. Και θα μπορούσα να πω και άλλα πράγματα από τον

Τσέχωφ.

Θα ήθελα να επιταχύνω και να αναφερθώ στο θέμα της κακής αυτής συνήθειας. Θα πρέπει να βοηθήσουμε όσους έχουν πρόβλημα με κάθε τρόπο. Όπως ελέχθη προηγουμένως, πρέπει να τους βοηθήσει και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και διάφοροι άλλοι –εγώ θα έλεγα- και κυρίως οι γονείς. Δηλαδή, δεν μπορεί κανείς να ζητάει από κάποιο να σταματήσει ένα κακό, όταν την ίδια στιγμή στο σπίτι καπνίζουν.

Θυμάμαι το συγχωρεμένο τον πατέρα μου. Δεν αναφέρωμαι σε καινούργια περιστατικά, για να μη φωτογραφίσω καταστάσεις. Κάποιος πολύ γνωστός καθηγητής τού έλεγε να μην καπνίζει, την ίδια ώρα που το γιλέκο του –ήταν και παχύς- ήταν γεμάτο από στάχτες. Την ώρα που μιλούσε και έλεγε να μην καπνίζει ο ασθενής του, εκείνος κάπνιζε πούρο και βεβαίως γινόταν αναξιόπιστος.

Το 2002 αποφασίστηκε με υπουργική απόφαση να εφαρμοστεί μια αντικαπνιστική εκστρατεία –και εγώ θα καλύψω το χρόνο από τη δευτερολογία μου- εμπνευσμένη από τον αείμνηστο Δοξιάδη και το Γεννηματά. Εφαρμόστηκε τον Οκτώβριο του 2002 και αφορούσε τη δυνατότητα της απαγόρευσης του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους. Το 2003 αυτό επεκτάθηκε και στον ιδιωτικό τομέα.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ και καιρό γίνεται ένας μεγάλος αγώνας και μάλιστα από τον Κύπριο Επίτροπο κ. Μάρκο Κυπριανού, ο οποίος έχει εξασφαλίσει και ένα ποσό γύρω στα 72.000.000 ευρώ για την αντικαπνιστική εκστρατεία προκειμένου να ευαισθητοποιήσει ιδίως τους νέους ανθρώπους, τα δεκαπεντάχρονα παιδιά –είπε και ο κ. Νασιώκας ότι ξεκινούν από την ηλικία των δέκα ετών- ώστε να αποφύγουν το κάπνισμα. Όμως, ενώ στην Ευρώπη γίνεται αυτό το πράγμα, ενώ υπάρχει μια τάση να απαγορευτεί το κάπνισμα, εδώ στην Ελλάδα θεωρούμε δικαίωμα το να «ντουμανιάζουμε» –συγγνώμη για τη φράση- χώρους, όπου παρίσταται ο κόσμος, αγνοώντας το δικαίωμα του καθενός να έχει καθαρό αέρα.

Την ώρα που θεωρείται αντικοινωνική συμπεριφορά το κάπνισμα στην Ευρώπη, εδώ στην Ελλάδα θεωρούμε ως κανόνα του *savoir vivre* να προσφέρουμε στο διπλανό μας τσιγάρο.. Πολλές φορές, όταν προσφέρουν, λέω: «Κάντε το κακό στον εαυτό σας. Μην προσφέρετε τουλάχιστον στον άλλο». Και έχει αποδειχθεί ότι πάνω από το 60% αυτών που δέχονται την προσφορά, παίρνουν το τσιγάρο και έτσι καπνίζουν ένα επιπλέον τσιγάρο. Πολλοί μάλιστα έτσι ξεκινούν το κάπνισμα, από την παρότρυνση κάποιου φίλου, ο οποίος για λόγους ευγενείας προσφέρει το τσιγάρο.

Αποφασίστηκε μια ελαστικότερη αντιμετώπιση για το θέμα του καπνίσματος, αλλά η χαλαρότητα στις αποφάσεις εδώ στην Ελλάδα πρέπει να ξέρετε ότι μετατρέπεται σε ασοδοσία. Δυστυχώς, δεν έχουμε κάποιο όριο και κάποιο περιορισμό. Και η προσπάθεια που έχει γίνει και οι αυστηροί κανόνες που εφαρμόστηκαν στην περίοδο των Ολυμπιακών Αγώνων, δυστυχώς «πήγαν περίπατο».

Πέραν, όμως, όλων αυτών που αναφέρουμε για το κάπνισμα, θα ήθελα να κάνω και μια γενικότερη αναφορά όχι μονάχα στον τομέα του καπνίσματος, αλλά και στον τομέα άλλων στοιχείων που έχουν σχέση με την υγεία, στο AIDS, στα ναρκωτικά, στο θέμα του «ΨΥΧΑΡΓΩΣ». Θυμάμαι προεκλογικά –χωρίς να παραγνωρίζω, αυτό δεν έχει καμία αιχμή- την ευαισθησία του κ. Καραμανλή της Αρχηγού της αντιπολιτεύσεως, τότε που επισκεπτόταν τα κέντρα απεξάρτησης. Υπήρχε πραγματικά μια επικοινωνιακή προσέγγιση με τους τηλεθεατές, έδειχνε το έντονό του ενδιαφέρον. Θα ήθελα μετά από τόσα χρόνια να δω τι πρόοδος θα υπάρχει όσον αφορά τη μείωση της λίστας απεξάρτησης, τη μείωση της λίστας μεθαδόνης, δηλαδή το πόσα παιδιά πεθαίνουν, μέχρι να φτάσουν στο σημείο να μπουν στις μονάδες απεξάρτησης. Και θα ήθελα ακόμη να ξέρω και τι γίνεται με το «ΨΥΧΑΡΓΩΣ», όπως επίσης θα ήθελα να ξέρω σχετικά με την ερώτηση που έκανε προηγουμένως ο κ. Νασιώκας- σε τι ποσοστό περίπου ανέρχεται η αύξηση του AIDS στην Ελλάδα.

Είναι λυπηρό να ερχόμαστε να κάνουμε ερωτήσεις και επερωτήσεις για τα αυτονόητα. Να ξέρετε ότι κανείς από εμάς δεν στερείται της ευαισθησίας, κανείς μάλιστα από εμάς δεν θα

μπορούσε να πει ότι επιχαιρεί διαπιστώνοντας ότι η Κυβέρνηση δεν επιτυγχάνει αυτά τα οποία είχε προτείνει και ότι τα αποτελέσματα είναι κατώτερα των αποτελεσμάτων, που εμείς σαν κυβέρνηση είχαμε επιτύχει. Δεν επιχαιρούμε γι' αυτό και πραγματικά θα είμαστε ευτυχείς να βρεθούμε στην ευχάριστη κατάσταση να χειροκροτήσουμε προσπάθειες που γίνονται. Θα μας βρείτε αρωγούς, αλλά μέχρι τότε, πρέπει να γίνει κάποια προσπάθεια.

Κλείνω εδώ, αναφερόμενος στην ελαστικότητα που αποφάσισε ο κ. Κακλαμάνης να υπάρξει από το 2005 και μετά. Δύο άνθρωποι έπαιξαν σημαντικό ρόλο στο θέμα του καπνίσματος και συμπτωματικά λέγονται και οι δύο «Κακλαμάνης»: Ο τώως Υπουργός Υγείας, που άφησε χαλαρά τα πράγματα, αλλά να μην ξεχνάμε και τον Απόστολο Κακλαμάνη, που εδώ μέσα στη Βουλή τουλάχιστον έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο και ξεκίνησε κάτι πολύ καλό, αλλά δυστυχώς πάλι βλέπω να χαλαρώνει, διότι ψάχνουμε να βρούμε χώρο που να μην υπάρχουν καπνίζοντες και δυστυχώς δεν βρίσκουμε, κύριε Πρόεδρε. Κάντε κάτι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο. Καπνίζετε εσείς;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν καπνίζει κανείς μας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά η επίκαιρη αυτή επερώτηση έχει τα ωραία κοινοβουλευτικά χαρακτηριστικά ότι δεν μπαίνει κάποιος στη λογική του κοινοβουλευτικού, κομματικού και κυβερνητικού διαγκωνισμού για το τι κάνουμε, τι έγινε, γιατί δεν γίνεται, ασχέτως αν πολλές φορές τα ερωτήματα έχουν και αυτήν τη χροιά. Και καλό είναι να γίνονται, διότι νομίζω ότι κατ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να πάρουμε αποφάσεις και να υπάρχει συναντίληψη, ιδιαίτερα πάνω στο θέμα του καπνίσματος, πάνω στο θέμα του αλκοόλ, πάνω στο θέμα των εξαρτησιογόνων, που είναι θέματα που μας ενώνουν και έτσι μας δίνουν λιγότερο τη δυνατότητα ή το δικαίωμα να αντιδικούμε, αναίτιώς πολλές φορές.

Ο κ. Γρηγοράκος έφυγε, αλλά εφόσον έθεσε τις ερωτήσεις αυτές, καλό είναι να δώσω κάποια απάντηση. Όσον αφορά το πρώτο σκέλος της αριανής συζήτησης, αρμοδιότητας του Υπουργού κ. Τσιπουρίδη, για το θέμα των προληπτικών εξετάσεων, επειδή έγινε και μια μεγάλη αναφορά και σχόλιο από τις εφημερίδες με πηχυαίους τίτλους για το ότι η Κυβέρνηση ανάλγητα καταργεί τον προληπτικό έλεγχο και ορίζει ένα ποσοστό, που πρέπει να πληρώνεται από τους δικαιούχους ασφαλισμένους, νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός, ο κ. Τσιπουρίδης, έδωσε μία απάντηση και ερμήνευσε τα όσα παρερμηνεύτηκαν. Νομίζω ότι μου δίνεται και εμένα η δυνατότητα ακριβώς αυτής της διευκρίνισης όσον αφορά το θέμα των προληπτικών εξετάσεων. Δεν θυμάμαι τον αριθμό του νόμου, είναι ένας νόμος του 1999 -νομίζω ότι Υφυπουργός ήταν τότε ο κ. Φαρμάκης, που υπογράφει- που λέει ότι σε επίπεδο προληπτικής ιατρικής χορηγούνται δωρεάν τα πάντα από τα ασφαλιστικά ταμεία. Λόγω του ότι η Εθνική Επιτροπή Εμβολιασμού τα τρία καινούργια εμβόλια, της ανεμοβλογιάς, του μηνιγγοκοκκού και του πνευμονοκόκκου, τα χαρακτήρισε ως υποχρεωτικά, για να υπάρξει η δυνατότητα της υποχρέωσης αυτής, δόθηκε οδηγία από την Εθνική Επιτροπή Εμβολιασμού να υπάρξει ένα ποσοστό συμμετοχής των ασφαλισμένων, όπως συμβαίνει και σε όλα τα άλλα κράτη. Γι' αυτό δίνεται η εξουσιοδοτική δυνατότητα από το νόμο στον Υπουργό διότι δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα νομοθετικής ρύθμισης, τη στιγμή που υπάρχει ένας άλλος νόμος και αναφέρεται στο επίπεδο των προληπτικών εξετάσεων, ώστε να δοθεί η δυνατότητα της συμμετοχής σ' ένα ποσοστό που θα ορίσουν τα ασφαλιστικά ταμεία, τη στιγμή που κάποια ταμεία έχουν ορίσει τη συμμετοχή αυτή, παραδείγματος χάρι Ο.Π.Α.Δ..

Άρα, λοιπόν, εστιάζεται -και μόνο σήμερα- στο επίπεδο των τριών αυτών εμβολίων και δεν έχει καμία σχέση με το «τεστ Παπανικολάου», με το προστατικό αντιγόνο και με όλες τις άλλες εξετάσεις που γίνονται στο επίπεδο της πρόληψης του καρκίνου του μαστού. Άρα, δεν υπάρχει καμία ανησυχία που να

μας βάξει σε κάποια συζήτηση πάνω στο θέμα της προληπτικής ιατρικής, ώστε κατ' αυτόν τον τρόπο να ανησυχούν οι συμπολίτες μας.

Μια και η κουβέντα από τον καπνό ξεστράτισε και σε πάρα πολλά άλλα σημεία, πρέπει να πω ότι οι μη έχοντες και κατέχοντες όπως είναι οι διακινούμενοι πληθυσμοί, λόγω χάρη οι Αθίγγανοι, πρέπει να εμβολιάζονται δωρεάν μερίμνη του Υπουργείου Υγείας, όπως ξέρει ο προκάτοχός μου κ. Νασιώκας.

Επίσης, ο κ. Γρηγοράκος αναφέρθηκε στο δημοσίευμα και στο συμβάν για τη λεγεωνέλα στο «Αττικό Νοσοκομείο». Πράγματι υπήρξε και πολύ καλά λειτούργησε η υπηρεσία ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων. Μετά από καλλιέργειες που έγιναν στα φίλτρα των κλιματιστικών και σε άλλα επίμαχα σημεία, όπου ανιχνεύεται η λεγεωνέλα, εντοπίστηκε και προχωρήσαμε ακριβώς στην αποκατάσταση των δικτύων. Θα ήταν έλλειμμα από πλευράς δικής μας φροντίδας, αν δεν κάναμε αυτές τις εξετάσεις, όπως όριζε η υπουργική απόφαση η δική μου για το 2004, που ήταν ακριβώς να ελεγχθούν νοσοκομεία και ξενοδοχεία, δηλαδή χώροι όπου υπάρχει έντονος συγχρωτισμός, για να διαπιστωθεί στα απόλυτα φίλτρα η ύπαρξη τέτοιων συγκεκριμένων μικροβίων.

Και επειδή έγινε και ένα σχόλιο από τηλεοράσεως για το θέμα των νοσοκομείων, που κάνουν αυτές τις μελέτες και τις έρευνες στο επίπεδο των καλλιέργειών, καλό θα είναι και σε άλλους χώρους -που δεν είναι νοσοκομεία και ξενοδοχεία, ως ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί δηλαδή, σε άλλους χώρους -που υπάρχει έντονος συγχρωτισμός και μάλιστα τα κλιματιστικά λειτουργούν χωρίς έλεγχο των απολύτων φίλτρων τους, όπως και τα μπόιλερς- να γίνουν εξετάσεις και εκεί, για να βρουν ακριβώς σ' αυτούς τους χώρους στους οποίους αναπτύσσονται υψηλές θερμοκρασίες και αν υπάρχουν ή όχι αυτά τα μικρόβια.

Στο συγκεκριμένο, λοιπόν, νοσοκομείο έγινε υπερχλωρίωση, διότι δεν ήταν δυνατό να γίνει η τεχνική της υπερθέρμανσης που ανεβάζει τη θερμοκρασία στους 70°C έως 75°C, διότι κατασκευαστικά το νοσοκομείο με τις τότε μελέτες που έγιναν, οι οποίες ετηρήθησαν, ήταν για μάξιμουμ υπερθέρμανσης 45°C. Γι' αυτό κιόλας προβαίνουμε σε αλλαγές κάποιων επί μέρους δικτύων και ασφαλιστικών στοιχείων (παγίδων) που έχει το «Αττικό Νοσοκομείο».

Έρχομαι στο θέμα του καπνίσματος. Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να ξέρετε, επειδή αναφέρθηκε εδώ από πολλούς συναδέλφους το θέμα της αντικαπνιστικής και αντικαπνικής πολιτικής, ότι το θέμα της αντικαπνιστικής εκστρατείας ξεκινάει από πολύ παλιά. Ξεκινά από το 1970. Εμείς, οι παλιότεροι, θυμόμαστε ότι τα πακέτα των αμερικανικών σιγαρέτων «PALL MALL», χαρακτηριστικά είχαν απ' έξω ένα μεγάλο τσιγάρο και ένα σκελετωμένο χέρι, που κρατούσε τα δύο άκρα του σιγαρέτου με τον αντίχειρα και το δείκτη. Έτσι πέρναγε το μήνυμα ότι αν καπνίζεις, αν συνεχίσεις να καπνίζεις, σε περιμένει ο θάνατος, δείχνοντας αυτό το σκελετοποιημένο χέρι.

Αυτό γιατί ξεκίνησε τότε; Ξεκίνησε γιατί διαπιστώθηκε, κάνοντας οι οικονομέτρες αναγωγή κόστους από την καπνική πολιτική στις βλάβες που προκαλεί το τσιγάρο -από πλευρά διάγνωσης, θεραπείας, αποκατάστασης και εργασιών που χάνονται- ότι το κόστος είναι πολλαπλάσιο από το να μπουκ στην λογική της καπνικής πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Αυτό είναι μια ολόκληρη ιστορία. Δεν χρειάζεται να κάνουμε ανάλυση. Επειδή όμως ο κ. Αντωνακόπουλος αναφέρθηκε και στα καινούργια μοντέλα που επικρατούν σήμερα με την αποδέσμευση της καλλιέργειας και της επιδότησης, θέλω να πω ότι αυτήν τη στιγμή έχουμε καπνοκαλλιεργητές οι οποίοι δεν καλλιεργούν καπνό, εισπράττουν όμως την επιδότηση.

Το πρόβλημα, κύριε Νασιώκα, θα εμφανισθεί -επειδή και εσείς είστε από περιοχή καπνοπαραγωγών- μετά από τρία-τέσσερα χρόνια. Εκεί θα εμφανισθούν οι επιπτώσεις αυτής της πολιτικής. Ήδη οι αγρότες άρχισαν να το μετανιώνουν. Οι βλα-

πτικές όμως ιδιότητες του τσιγάρου, του καπνίσματος, δεν είναι μόνο αυτές, τις οποίες έτσι «χονδροειδώς» μπορούν να τις προσεγγίσουν οι πολίτες από την ενημέρωση που έχουν και τη δική μας αλλά και από την τηλεόραση.

Θα σας δώσω μία εικόνα από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, για να δείτε τις βλαπτικές καταστάσεις που προκαλεί το τσιγάρο, οι οποίες δεν είναι μόνο η στεφανιαία νόσος, ο καρκίνος του πνεύμονα, η αποφρακτική αρτηριοπάθεια, αλλά δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτό εδώ το θλιβερό ανθρωπάκι που υφίσταται όλες αυτές τις τρομακτικές επιπτώσεις από το κάπνισμα, όπως η απόπτωση των τριχών, ο καρκίνος του λάρυγγα, η πτώση των οδόντων και την εισφύση των φατνίων, ο καρκίνος του μαστού, ο καρκίνος του πνεύμονος κ.α.. Επειδή είμαστε πάρα πολλοί εδώ αυτήν τη στιγμή, γιατροί οι περισσότεροι, λειτουργοί της υγείας, υπάρχει και ένα άλλο μήνυμα: Ας προσέξουν, γιατί προκαλεί και έκπτωση στυτικής λειτουργίας.

Πραγματικά είχε ασχοληθεί με το κάπνισμα –σχολιάστηκε αυτό, αλλά καλό είναι να το αναφέρω και εγώ- ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης. Ήταν αυτός που πραγματικά σταμάτησε αυτήν τη θλιβερή εικόνα που παρατηρείτο στα «ορεινά». Πίσω στην Αίθουσα είχαμε τον καπνό αναθρόσκοντα, από τους αρεμιάνιους συναδέλφους που κατέφευγαν πίσω και κάπνιζαν.

Μη νομίζετε ότι και ο κ. Κακλαμάνης με την προσπάθεια που κατέβαλε –και εμείς οι περισσότεροι, θα έλεγα, τον χειροκροτήσαμε και τον επαινέσαμε γι' αυτήν την πρωτοβουλία που πήρε- δεν έτυχε και της λαιδορίας και συναδέλφων και κάποιων άλλων παραγόντων της δημόσιας ζωής. Η κατάσταση πάλι συνεχίζεται με το να καπνίζουμε κάποιοι και να δίνεται μία εικόνα θλιβερή.

Επειδή συνέχεια λέμε τι κάνει το κράτος, τι κάνει η Κυβέρνηση, οι κυβερνήσεις, πρέπει να πούμε το εξής: Είναι πλέον θέμα αγωγής της οικογένειας, του σχολείου, δική μας αγωγή το πώς συμπεριφερόμαστε και τι μήνυμα στέλνουμε προς τα έξω. Όταν εμφανιζόμαστε πολλές φορές σε τηλεοπτικά κανάλια και όλοι καπνίζουν μπροστά στις τηλεοράσεις και μετά με κροκοδείλια δάκρυα ερχόμαστε εδώ και αναφερόμαστε στις βλαπτικές ιδιότητες του καπνού, καταλαβαίνετε ότι δεν γινόμαστε πιστευτοί στον κόσμο και δεν μπορούμε να περάσουμε το μήνυμα και στα παιδιά μας, λέγοντάς τους να μην καπνίζουν, όταν αυτά βλέπουν τους μεγάλους, τους γονείς να καπνίζουν.

Υπάρχει βέβαια και η αντίθετη περίπτωση. Σε μια οικογένεια μπορεί να μην καπνίζει ο πατέρας και η μητέρα και εντούτοις, με τα πρότυπα που δημιουργούν τα παιδιά μέσω των φίλων, των γνωστών και των συμμαθητών, φτάνουν στο επίπεδο να καπνίζουν. Εκεί πραγματικά πρέπει να έρθουμε εμείς και να περάσουμε ένα μήνυμα, όχι μέσω της απαγόρευσης ή της τρομοκρατίας, αλλά από την πλευρά του τι θα πάθει αύριο ένα νέο παιδί. Ένα νέο παιδί που έχει τεράστια ψυχική και σωματική δύναμη, δεν μπορεί να νιώσει ότι μπορεί να πάθει καρκίνο του πνεύμονα ή να πάθει στεφανιαία νόσο. Αλλιώς, μπορούμε να περάσουμε το μήνυμα και κατ' αυτόν τον τρόπο να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα.

Άκουσα τον κ. Αντωνακόπουλο που είπε ότι στη Σουηδία μέσα στο σχολείο δεν υπάρχει το απαγορευτικό, αλλά υπάρχει μια αγωγή, η οποία ασκείται από το δάσκαλο που είναι εξοικειωμένος με θέματα δημόσιας υγείας και κατ' αυτόν τον τρόπο τα παιδιά συμμορφώνονται προς κάποιες νοσοτροπίες, οι οποίες έχουν αντικαπνιστική διάσταση. Πιθανόν και αυτό να είναι ένα μέτρο. Αλλά, όπως ξέρετε, αλλιώς συμπεριφέρεται ο Σουηδός, αλλιώς συμπεριφέρεται το Ελληνόπουλο, ο έφηβος, ο ενήλιξ Έλληνας με το ταπεραμένο που διαθέτει και με την εκρηκτική συνεχώς κατάσταση που εμφανίζει απέναντι σε πάρα πολλά εκ της πολιτείας νομοθετούμενα.

Κύριε Νασιώκα, πιστεύω ότι είπατε κάτι που δεν θα θέλατε βέβαια να το πείτε, γιατί δεν το πιστεύετε, ότι εμείς πιθανόν είμαστε εξαρτημένοι από πολυεθνικές εταιρείες καπνού.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Είπα ότι μπορεί να νομίζει κανείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το διατυπώσατε έντεχνα. Θα πρέπει στη δευτερολογία σας να το αποσύρετε αυτό τουλάχιστον,

γιατί όπως ξέρετε, κάνουμε έναν κοινό αγώνα όλοι μας, για να περιοριστεί το κάπνισμα και θα είμαστε ευτυχείς εάν θα μπορούσε να μηδενιστεί και αν βρίσκαμε κάτι άλλο πρόσφορο, που θα μπορούσε να λειτουργήσει εναντίον αυτής της εξάρτησης που έχουν όλοι ακριβώς οι καπνιστές.

Το θέμα δεν είναι να σχολιάζει κανείς τι κάναμε, τι κάνατε, τι έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση ή τι κάνουμε εμείς, τι θα κάνουμε αύριο. Θα πρέπει, όμως, να ξέρουμε και τα εξής για να γνωστοποιηθεί και η δική μας πολιτική:

Η χώρα μας υπέγραψε τη σύμβαση-πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για τον έλεγχο του καπνού στις 23-6-2003, αυτή επικυρώθηκε στις 8 Νοεμβρίου, υιοθετήθηκε με το ν. 3420 και δημοσιεύτηκε ο νόμος αυτός. Πήραμε μέρος στην πρώτη σύνοδο που έγινε στη Γενεύη από 6 έως 17 Φεβρουαρίου 2006. Ήμασταν τότε ως παρατηρητές. Αφού, όμως, επικυρώθηκε η σύμβαση αυτή, μετέχουμε τώρα, η Ελλάδα, ως ενεργό πλέον μέλος με ψήφο στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας για τη διαμόρφωση της συμβάσεως αυτής και είμαστε υποχρεωμένοι μέσα σε δύο χρόνια από τότε που έγινε η επικύρωσή μας, να δώσουμε τα στοιχεία, τα οποία και προκύπτουν από την πολιτική μας. Βέβαια, δεν θα εξαντληθεί η διετία, δεν θα πάμε στο 2008, αλλά τα έγκυρα στοιχεία φέτος, στη νέα σύνοδο του 2007, θα τα καταθέσουμε, για να γίνει πραγματικά μία αξιολόγηση των στοιχείων.

Κύριοι συνάδελφοι, ναι, υπήρξαν οι υπουργικές αποφάσεις, υπήρξε η υπουργική απόφαση του 2001, υπήρξε απόφαση επί υπουργίας Στεφανή το 2003 για τους δημόσιους χώρους, για τα νοσοκομεία, για τους χώρους άθλησης κ.λπ.. Την 1η Μαρτίου 2004 υπήρξε η συμπληρωματική υπουργική απόφαση που θέσπιζε ακριβώς τις απαγορευτικές διατάξεις για ορισμένους χώρους και στον ιδιωτικό τομέα, όπως εστιατόρια κ.λπ. και έλεγε ποιοι θα είναι οι χώροι των καπνίζοντων και των μη καπνίζοντων. Και βεβαίως υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα όσον αφορά τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Όλοι πηγαίνουν σε εστιατόρια, σε τέτοιους χώρους κ.λπ. και υπάρχει μια αναρχία όσον αφορά τους καπνίζοντες και μη καπνίζοντες.

Υπάρχουν υπουργικές αποφάσεις, υπάρχουν αστυνομικές διατάξεις, οι οποίες αναφέρονται συγκεκριμένα στους καπνίζοντες και μη καπνίζοντες. Υπήρξε, εάν ενθυμιάσθε, παλαιότερα, εδώ και μερικούς μήνες, μια επίκαιρη ερώτηση από το συνάδελφο κ. Μίμη Ανδρουλάκη, ο οποίος έφτασε να είναι και πιο, όχι επιθετικός, αλλά περισσότερο απαγορευτικός γι' αυτούς που καπνίζουν στα νοσοκομεία.

Σχολίασαμε το ότι θα πρέπει να μας απασχολήσει το θέμα του πειθαρχικού εξιτηρίου για αρρώστους που μπαίνουν στο νοσοκομείο, κρύβονται και καπνίζουν. Σ' αυτούς πρέπει κανείς να φθάσει στο σημείο να πει με καλό τρόπο, με μια καλή συζήτηση ότι θα πάρουν ένα πειθαρχικό εξιτήριο.

Στην Αγγλία, όπως ξέρετε, άρρωστοι οι οποίοι πηγαίνουν για στεφανιαία νόσο και τους βρίσκουν μετά οι γιατροί τους να καπνίζουν, δεν αναλαμβάνουν να τους χειρουργήσουν, δεν χειρουργούνται! Ή τα ασφαλιστικά ταμεία δεν αναλαμβάνουν το κόστος νοσηλείας. Θεός, κύριε, να χειρουργηθείς και καπνίζεις; Θα πληρώσεις! Έτσι, λοιπόν, σε βάζουν συμμετοχέ μεσα σε μια όχι απαγορευτική νοσοτροπία, αλλά σε μια πολιτική που σου δίνει τη δυνατότητα του να φροντίσεις κι εσύ τον εαυτό σου.

Να, λοιπόν, πώς πρέπει πάρα πολλά πράγματα, κύριοι συνάδελφοι, να τα δούμε ακριβώς από πλευράς αυτής της διάστασης και όπως ξέρετε πολύ καλά –κι εμείς οι γιατροί το βλέπουμε- το θέμα του καπνίσματος είναι μια εγκεφαλική λειτουργία. Είναι το σύνδρομο ακριβώς της ανταπόδοσης, όπως είναι για το μικρό παιδί. Το μικρό παιδί κλαίει. Γιατί κλαίει; Θέλει να πει γάλα. Μόλις καταλάβει ότι πάει στο μαστό της μαμάς και ακουμπήσει και πάρει τη θηλή ή το θηλάστρο, αμέσως σταματάει. Ικανοποιείται το εγκεφαλικό κέντρο και σταματάει.

Το ίδιο σύνδρομο της ανταπόδοσης είναι και με τον καπνιστή, ο οποίος όμως έχει αναπτύξει και άλλα εξηρημένα αντανακλαστικά, όπως όλη η τελετουργία του καπνίσματος. Εκεί είναι το εξωπραγματικό του σύστημα που λειτουργεί περίεργα. Έχει συνηθίσει να βάζει το χέρι στην τσέπη, να παίρνει τον αναπτήρα, να παίρνει τα τσιγάρα ή οι θεριακλήδες να παίρνουν το τσι-

γάρο, να το περνούν με σάλιο ή να το χτυπούν ή να κάνουν οποιαδήποτε τέτοια τελετουργία, που τους δίνει τη δυνατότητα να εξαντλήσουν το αντανάκλαστικό που τους έχει επί τόσα χρόνια καθιερωθεί και δημιουργηθεί.

Εδώ θα κάνω μια παρένθεση, κύριοι συνάδελφοι και θα πω το εξής. Πώς ένας άρρωστος, ο οποίος παθαίνει ένα καρδιακό επεισόδιο, παθαίνει ένα έμφραγμα και του λέει ο γιατρός ότι πρέπει να σταματήσει πια το κάπνισμα, παίρνει τη δύναμη και πετάει το τσιγάρο και τον αναπτύχρα; Ξαν κι εσάς, κύριε Ματζαπετάκη, που επί μία εβδομάδα το είχατε φυλαχτό, για να δείξετε πραγματικά τη δύναμή σας, ότι μπορείτε να αντισταθείτε στο να μην καπνίσετε, καίτοι είχατε τα εργαλεία μέσα ακριβώς στην τσέπη σας.

Είναι μια ολόκληρη ιστορία το θέμα «καπνίζω-δεν καπνίζω», είμαι καπνιστής αλλά αύριο παύω και γίνομαι καθαρός. Επειδή δεν σχολιάστηκε καθόλου, υπάρχουν νοσοκομεία στην Ελλάδα, όπως είναι το «Σισμανόγλειο», το «Κρατικό Αθηνών», το «Σωτηρία», το «Ιπποκράτειο», ο «Ευαγγελισμός», το «Ευγενίδειο», όπου υπάρχουν τέτοια θεραπευτικά κέντρα, που σου δίνουν τη δυνατότητα, με κάποια αγωγή που γίνεται, να ξεπεράσεις αυτήν την εξάρτηση που έχεις με το ταμπάκο. Να, λοιπόν, που υπάρχουν και τέτοιες δυνατότητες, οι οποίες δεν αναφέρθηκαν ή δεν σχολιάστηκαν.

Έγινε μια αναφορά σε μια επίκαιρη ερώτηση παλαιότερα για τη σύμβαση πλαίσιο -χαίρομαι ιδιαίτερα, κύριε Νασιώκα, για το ότι τοποθετηθήκατε πάνω στη σύμβαση αυτή- όπου σχολιάστηκε ότι είμαστε μία από τις μοναδικές χώρες -εμείς και το Λουξεμβούργο- που δεν έχουμε καταργήσει τη διάθεση των τσιγάρων στους κάτω των δεκαοκτώ ετών. Και ενώ αναφερθήκαμε, έγινε αμέσως το σχόλιο: Μα, αν πάει ένας στο περίπτερο της γειτονιάς, θα του ζητήσουν την ταυτότητα για να δουν αν είναι δεκαοκτώ και μίας ημέρας ή αν είναι δεκαεπτά και τριακοσίων εξήντα τριών ημερών;

Θέλω να πω μ' αυτό ότι, καίτοι όλοι έχουμε τη διάθεση να φθάσουμε σ' ένα τέτοιο σημείο, όχι απαγορευτικό αλλά τροποποιητικό της δουλειάς -θα έλεγα- που υπάρχει μέχρι σήμερα, εν τούτοις κάποιοι είναι αμύντορες του συστήματος της καπνιστικής διάθεσης και κατ' αυτόν τον τρόπο περνάνε κάποιο μήνυμα.

Ε, προς Θεού! Ένα παιδί δώδεκα, δεκαπέντε, δεκαέξι ετών φαίνεται. Εάν έχει τέτοια διάπλαση που μπορεί να διαλάβει της προσοχής του καταστηματούχου, τέλος πάντων, θα αποτελεί και μια εξαίρεση...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Πολλές φορές το στέλνουν οι ίδιοι οι γονείς...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Ματζαπετάκη, το ξέρετε πολύ καλά ότι πολλές φορές υπάρχουν και τέτοιοι γονείς -τι να κάνουμε!- που μέσα στην οικογένεια, μαζί με τα παιδιά, μπορεί και να πίνουν κιάλας και να καπνίζουν. Υπάρχουν όμως και άλλα πρότυπα. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς όλοι πρέπει να δώσουμε το μήνυμα ακριβώς της αντικαπνιστικής πολιτικής μας, η οποία δίνει τη δυνατότητα να ζήσουμε περισσότερα χρόνια και ποιοτικά.

Βέβαια, σχετικά με τις διάφορες ρυθμίσεις, σύμφωνα και με τη σύμβαση πλαίσιο όσον αφορά την αναγραφή της νικοτίνης, του μονοξειδίου και της πίσσας πάνω στα τσιγάρα, όπως επίσης και την αναγραφή κάποιων μηνυμάτων, ότι δημιουργεί πρόβλημα ή προκαλεί καρκίνο του πνεύμονα, έχω να πω ότι εμείς οι Έλληνες είμαστε ευρηματικοί. Έχουμε μια καλύπτρα, καλύπτουμε δηλαδή αυτό το μήνυμα που πάει να περάσει -και είναι υποχρεωμένη να το βάλει η καπνοβιομηχανία- και πολλές φορές μάλιστα υπάρχουν και καλύπτρες, οι οποίες δείχνουν και σηματοδοτούν ευφορία μεγαλύτερη λέγοντας ότι, επί παραδείγματι, κάνει καλό στο σεξ.

Λοιπόν, αυτό το θέμα της αντικαπνιστικής εκστρατείας νομίζω ότι δεν είναι θέμα της όποιας κυβέρνησης, αλλά είναι θέμα της κοινωνίας. Είναι ένα θέμα όλων μας και πρέπει να αποφασίσουμε τι θέλουμε. Θέλουμε πραγματικά να κάνουμε μια εκστρατεία αντικαπνιστική ή θέλουμε να βρισκόμαστε πολλές φορές εδώ στη Βουλή και να σχολιάζουμε τα ίδια θέματα, ενώ μπο-

ρούμε να πάρουμε πρωτοβουλίες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δυο λεπτά για να ολοκληρώσω. Στη δευτερολογία μου θα είμαι πολύ πιο σύντομος.

Αναφέρθηκε από συναδέλφους ότι η Κυβέρνηση μας πιθανόν δεν έχει την τόλμη να προχωρήσει σε απαγόρευση του τσιγάρου σε χώρους που σύμφωνα με τις υπουργικές αποφάσεις του 2001, του 2003 και του 2004 δίνει τη δυνατότητα αυτή στα όργανα της τάξεως.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι όποτε προσπαθήσαμε να περάσουμε μηνύματα αυτής της μορφής του «απαγορευμένου καρπού» -το είπε μάλιστα ο κ. Αντωνακόπουλος- κάπως διαφορετικά- πάντοτε είχαμε αντίθετα αποτελέσματα. Άρα, χρειάζεται αγωγή του παιδιού, χρειάζεται αγωγή του πολίτη για το μήνυμα που θα περάσει που να μην έχει τη μορφή της τρομοκρατίας, αλλά να είναι στο επίπεδο της νομοθεσίας ότι πράγματι το τσιγάρο προσβάλλει βλαπτικά την υγεία. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει η κ. Σουλβάνα Ράπτη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από κάτι που είπε στο τέλος ο Υφυπουργός κ. Γιαννόπουλος. Είπε ότι κάθε φορά που προσπαθούμε να περάσουμε κάτι απαγορεύοντάς το, δεν το καταφέρνουμε.

Θα πω το εξής: Το μετρό, το έχετε υπόψη σας, κύριε Υπουργέ; Φαντάζομαι πως ναι. Στους συρμούς του μετρό δεν επιτρέπεται να καπνίσει κανείς και αυτό τηρείται εδώ και τρία, τέσσερα, πέντε χρόνια που έχουμε το μετρό στην Αθήνα.

Επίσης, υπάρχουν οι εγκαταστάσεις του εξαίρετου αεροδρομίου που έχει η χώρα μας του «Ελευθέριος Βενιζέλος». Και εκεί...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Επιτρέπεται το κάπνισμα.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Όχι, υπάρχουν ειδικόι χώροι στους οποίους επιτρέπεται το κάπνισμα. Και εκεί έχει περάσει μια άλλη κουλτούρα.

Άρα, δεν είναι η απαγόρευση, είναι το πώς προσπαθούμε να περάσουμε κάτι. Το λέω μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα και όχι από θεωρίες.

Αυτή η Αίθουσα στην οποία σήμερα συζητούμε αυτήν την επίκαιρη ερώτηση για το πρόγραμμα ενός περιβάλλοντος ελεύθερο καπνού είναι μια Αίθουσα ελεύθερη καπνού. Δίπλα υπάρχει το καφεενείο. Είναι μια αίθουσα πλήρης καπνού. Είναι επίσης μια αίθουσα πλήρης συναδέλφων, αρκετοί από τους οποίους προβληματίζονται, συζητούν και σκέφτονται τρόπους με τους οποίους θα μπορούσαν «να το κόψουν το ρημάδι». Αλλά δεν τα καταφέρνουν.

Γιατί δεν τα καταφέρνουν; Θέλουν -και όπως είπε και ο κύριος Υπουργός- να υπάρχουν θεραπευτικά κέντρα στα νοσοκομεία. Βεβαίως υπάρχουν θεραπευτικά κέντρα στα νοσοκομεία. Ποιος τα ξέρει, όμως; Πόσο έχουν διαφημιστεί; Για να τα βρει κάποιος πρέπει ήδη να έχει πιεστεί πολύ, να έχει αποφασίσει ότι θέλει να κόψει το κάπνισμα. Η πολιτεία πρέπει να είναι ένα στάδιο πριν από κει και ενημερώνοντας τον πολίτη ότι υπάρχουν αυτά τα κέντρα, μπορεί έμμεσα να τον σπρώξει να πάει εκεί.

Η κατάσταση που επικρατεί σήμερα στη χώρα μας σε σχέση με τον έλεγχο του καπνίσματος είναι μεπρεδεμένη. Περιγράφηκε πριν από τους ομιλητές. Είτε σε δημόσιο χώρο, είτε σε ιδιωτικό χώρο, έχουν χαλαρώσει τα μέτρα. Υπάρχουν πρωτοβουλίες που εμφανίζονται, που διαμορφώνονται, που εφαρμόζονται άλλοτε λιγότερο αυστηρά, άλλοτε περισσότερο αυστηρά. Υπάρχουν, όμως και οι αριθμοί που είναι σκληροί και που αν οι αριθμοί αυτοί ήταν γνωστοί, αν γίνονταν γνωστοί μέσα από καθημερινά σποτ, εκείνοι οι οποίοι χαλαρά εφαρμόζουν τα μέτρα θα είχαν μια άλλη πρακτική.

Αναφέρω τρία πακέτα -να το πω έτσι- αριθμών. Ο ένας στους τρεις Έλληνες δεκαοκτώ χρονών είναι συστηματικός καπνιστής. Το 15% των παιδιών ηλικίας δέκα χρονών έχει δοκιμάσει

τσιγάρο. Το 45% των παιδιών ηλικίας δεκατεσσάρων χρονών έχει καπνίσει τουλάχιστον μια φορά. Αυτά τα στοιχεία δεν τα βρήκα σε κάποια μελέτη γενικής και αορίστως. Δεν τα λέω εγώ. Τα λένε διαπρεπείς επιστήμονες.

Και αναφέρω πολύ συγκεκριμένα, γιατί έχει τη σημασία του. Τα λέει ο Πρόεδρος της Ελληνικής Αντικαπνιστικής Εταιρίας, ο κ. Κούλης, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Αντικαρκινικής Εταιρίας, ο κ. Μπεσμπέας, ο Διευθυντής του Ελληνικού Ιδρύματος Καρδιολογίας, κ. Τούτουζας, ο Καθηγητής Πνευμονολογίας, κ. Μπεχράκης. Οι άνθρωποι αυτοί παρουσίασαν τους αριθμούς αυτούς και άλλα στατιστικά στοιχεία στις 31 Μαρτίου, τότε που ήταν η παγκόσμια ημέρα κατά του καπνίσματος.

Είπαν και άλλους αριθμούς και αξίζει τον κόπο να τους ακούσουμε. Είπαν ακόμη ότι το κάπνισμα τριπλασιάζει τις πιθανότητες να αναπτύξει κάποιος καρδιαγγειακή πάθηση. Είπαν ακόμη ότι το κάπνισμα ευθύνεται για το 90% των περιπτώσεων του καρκίνου του πνεύμονα, ο οποίος στοιχίζει στη χώρα μας πέντε με έξι χιλιάδες ζωές. Όλοι δυστυχώς στο περιβάλλον μας έχουμε ανθρώπους που έφυγαν από κοντά μας, γιατί δεν είχαν τη δύναμη να κόψουν το τσιγάρο.

Αυτό συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα; Οι αριθμοί αυτοί ναι, το φαινόμενο όχι. Οι άλλες χώρες παίρνουν μέτρα και προσπαθούν να τα τηρήσουν.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα, τη Γαλλία, γιατί προσφάτως, μόλις την περασμένη βδομάδα -αν δεν κάνω λάθος πρέπει να ήταν 17 του μηνός- δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στη Γαλλία ένα διάταγμα που ενισχύει την απαγόρευση του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους. Είναι ένα διάταγμα που έρχεται σε συνέχεια ενός νόμου, ο οποίος είχε ψηφιστεί το 1991.

Αναφέρω επίσης και την Ισπανία και θα εξηγήσω μετά το λόγο. Στην Ισπανία, λοιπόν, προχώρησαν σε ανάλογα μέτρα πέρσο το Δεκέμβριο. Το αναφέρω αυτό γιατί το 30% των Ισπανών καπνίζει και είναι από τους περισσότερο φανατικούς. Αλλά δεν είναι τόσο φανατικοί, όσο οι Έλληνες. Και εκεί εμείς τους ξεπερνάμε. Στα κακά είμαστε πρώτοι. Στα καλά είναι που υπολείπομαστε.

Όλη αυτή η κατάσταση που επικρατεί στην Ελλάδα -την περιέγραψαν οι συνάδελφοι εύγλωττα- είναι μια πραγματικότητα για την οποία κάτι πρέπει να κάνουμε, κάτι πρέπει να κάνει η πολιτεία.

Τι κάνει; Δεν κάνει! Δηλώνει, ανακοινώνει, αλλά στην πράξη δεν κάνει τίποτα. Μένουν οι θλιβερές διαπιστώσεις. Οι διαπιστώσεις σύμφωνα με τις οποίες η νοσηρότητα αυξάνεται, δηλαδή, αρρωσταίνουμε περισσότερο. Επίσης, αυξάνεται η θνησιμότητα. Δηλαδή, πεθαίνουν όλο και περισσότεροι άνθρωποι. Και το προσδόκιμο ζωής για το οποίο γίνεται πολλή κουβέντα, με βάση στοιχεία του Ο.Ο.Σ.Α. που τα επεξεργάστηκε το Εργαστήριο Οργάνωσης και Αξιολόγησης Υπηρεσιών Υγείας του Πανεπιστημίου Αθηνών, βλέπουμε να μειώνεται. Με άλλα λόγια, πεθαίνουμε όλο και σε μικρότερες ηλικίες.

Και εδώ, τίθεται και πάλι το ερώτημα, το Υπουργείο τι κάνει; Επαναλαμβάνω -δυστυχώς, επαναλαμβάνω- δεν κάνει! Έχουμε όχι μόνο Έλληνες πανεπιστημιακούς, Έλληνες διαπρεπείς, επιστήμονες και καθηγητές, αλλά έχουμε και ξένους, έχουμε τον κ. Κόνολι από το Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ, ο οποίος δηλώνει ότι πρέπει να πάρουμε τα μέτρα μας εδώ στην Ελλάδα. Διαφορετικά, σε ένα βάθος χρόνων, θα έχουμε τετρακόσιες χιλιάδες παιδιά να πεθαίνουν από το κάπνισμα.

Το Υπουργείο τι κάνει; Δεν κάνει! Αντιθέτως αδρανεί! Έχουμε μία ασυνέχεια πολιτικής, να την πω έτσι. Έχουμε αλλαγή δύο Υπουργών σε διάστημα δυόμισι-τριών χρόνων. Έχουμε αλλαγή δύο Υπουργών οι οποίοι βλέπουμε να δίνουν όλη τους τη βαρύτητα, όλη τους την ενέργεια σε ζητήματα υποδομών ή σε άλλα ζητήματα τα οποία ενδεχομένως είναι περισσότερο -ή θεωρούνται ότι είναι περισσότερο- ευνοϊκά για τους ίδιους, αλλά έχουν παραμελήσει τον τομέα της πρόληψης.

Έτσι, λοιπόν, όχι μόνο δεν έχουμε καινούργια προγράμματα, αλλά έχουμε και ολιγωρία για τα προγράμματα που ήδη υπάρχουν. Στο μεταξύ, δεν υπάρχει μόνο το κάπνισμα. Έχουμε την παχυσαρκία, έχουμε τις συνθήκες διατροφής. Μα, θα μου πείτε

ότι είμαι άδικη. Είμαι άδικη, γιατί πιστεύετε ότι η πρόληψη είναι πρωταρχικό ζήτημα.

Όντως, είναι γεγονός και μάλιστα αναφέρεται -και το καταθέτω- στο κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας το Φεβρουάριο του 2004 -και διαβάζω πολύ χαρακτηριστικά- το εξής: «αρχή και προτεραιότητα του προγράμματός μας είναι η προστασία της υγείας και επομένως η επένδυση στην προληπτική ιατρική. Η πρωτοβάθμια φροντίδα περίθαλψης είναι σαφώς αποδοτικότερη και οικονομικότερη από τη διαχείριση της ασθένειας». Μα, δεν διαφωνεί κανείς σ' αυτό. Το θέμα είναι ότι δεν κάνατε κάτι στην πράξη για να το προωθήσετε και απ' ό,τι φαίνεται, δεν πρόκειται να κάνετε αν κρίνουμε από τα κονδύλια που εγγράφονται στον προϋπολογισμό.

Τότε, λοιπόν, κάνατε κάποιες διαπιστώσεις, διαπιστώσεις οι οποίες συνοδεύονταν και από μία περιγραφή της τότε, κατά τη γνώμη σας, κατάστασης, μια περιγραφή που έλεγε ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα λειτουργεί υποτυπώδως, ότι οι υπηρεσίες λειτουργούν αποσπασματικά, χωρίς συντονισμό και χωρίς καθοδήγηση, ότι ορισμένες απ' αυτές λειτουργούν λόγω ελλείψεως αναγκαίου προσωπικού, ενώ δεν καλύπτουν όλα τα αντικείμενα.

Αν -κάνω υπόθεση εργασίας- υποθέσουμε ότι όλα αυτά συνέβαιναν τότε -που δεν συνέβαιναν- εμείς δυστυχώς βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να τα επαναλάβουμε σήμερα, τρία χρόνια μετά με διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αναφέρθηκε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός σ' ένα νόμο -τον θυμίζω- το ν. 2676/99. Σύμφωνα μ' αυτόν, λοιπόν, καθιερώθηκε η υποχρεωτική προληπτική ιατρική για όλους τους Έλληνες ασφαλισμένους και τα μέλη των οικογενειών τους με δαπάνες που βαρύνουν αποκλειστικά τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και το δημόσιο.

Μάλιστα, γι' αυτή τη ρύθμιση -η οποία στη χώρα μας πρέπει να πω ότι δεν εκτιμήθηκε ιδιαίτερα ή, αν θέλετε, δεν εκτιμήθηκε στο βαθμό που θα έπρεπε- αξιολογήθηκε θετικά από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας. Αξιολογήθηκε θετικά ως προς τις πολιτικές που ακολουθούμε στον τομέα της πρόληψης. Μόνο που υπάρχει μια λεπτομέρεια. Αυτές τις θετικές αξιολογήσεις τις θυμόμαστε μόνο όταν έχουμε να κάνουμε με την επικοινωνία. Και φέρνω εδώ στο μυαλό μου μία τελευταία εκδήλωση που είχε σχέση με την πρόληψη του καρκίνου του μαστού που έχει άμεση σχέση -δυστυχώς- και με το κάπνισμα.

Εκεί, λοιπόν, είδαμε τον αρμόδιο Υπουργό περιχαρή να φωτογραφίζεται και να αγκαλιάζεται με τους διοργανωτές αυτής της καμπάνιας. Διότι διοργανώτης αυτής της καμπάνιας, της πολύ σημαντικής, δυστυχώς, δεν ήταν το Υπουργείο Υγείας. Ήταν ο Όμιλος Εθελοντών κατά του Καρκίνου και οφείλουμε συγχαρητήρια. Πήραν μέρος εκεί και συνάδελφοί μας πολιτικοί. Εμφανίστηκε εκεί και ο κ. Αβραμόπουλος. Αγκαλίασε και αυτός την προσπάθεια και έμεινε εκεί, στην αγκαλιά.

Δεν ακούσαμε τίποτα για το ποια ολοκληρωμένη δράση θα εφαρμοστεί από εδώ και πέρα για την προληπτική αντιμετώπιση της νόσου. Δεν ακούσαμε τίποτα για το πώς θα υλοποιηθεί. Δεν ακούσαμε τίποτα για το πόσα χρήματα θα επενδυθούν.

Θα μου πείτε: «Καλά, μένεις εκεί, στο τότε.» Στο μεταξύ κύλησε ο καιρός, οι μέρες, οι εβδομάδες και έγινε μια πολύ μεγάλη παρέμβαση από το Υπουργείο Υγείας. Η παρέμβαση αυτή έγινε με ομιλία του αρμόδιου Υπουργού εδώ κοντά, στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία». Ήταν το στρατηγικό πρόγραμμα 2007-2013. Εκεί, λοιπόν, ο αρμόδιος Υπουργός ανέπτυξε και ξεδίπλωσε όλη του την πολιτική.

Πήρα, λοιπόν, και εγώ την άλλη μέρα τις εφημερίδες, για να διαβάσω τι ακριβώς θα γίνει. Διαβάζω, λοιπόν, στο «ΒΗΜΑ» τέσσερις γραμμές: «Πρωώθηση πρόληψης. Το Υπουργείο Υγείας προχωρεί στην υλοποίηση μιας επικοινωνιακής εκστρατείας για την προαγωγή της δημόσιας υγείας, την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των πολιτών.» Τελέα. Τίποτα άλλο.

Επειδή προηγουμένως ο κύριος Υπουργός χρέωσε στους δημοσιογράφους ότι παρερμηνεύουν, λέω και εγώ ότι εδώ θα παρερμηνεύθηκε. Θα έχει πει «πράματα και θάματα» ο άνθρωπος και δεν γράφονται. Ζήτησα, λοιπόν, το πλήρες κείμενο της ομιλίας.

Το πλήρες κείμενο της ομιλίας, λοιπόν, μέσα σε μισή σελίδα-τσα λέει τα εξής: «Είναι εξαιρετικά σημαντικό να κατανοήσουμε ότι στην εποχή που ζούμε η πρόληψη σώζει ζωές και συνεισφέρει άμεσα στην οικονομική βιωσιμότητα του δημόσιου συστήματος υγείας.» Αυτά που σας έλεγα προηγουμένως, πριν από μερικά λεπτά, περιλαμβάνονταν στο κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας το Φεβρουάριο του 2004, σαν να μην πέρασε ο καιρός, σαν να μην πέρασαν τρία χρόνια.

Επαναλαμβάνει δε και λέει επί λέξει: «Επαναλαμβάνω για μια ακόμη φορά ότι η πρόληψη συμβάλλει στον τομέα της υγείας, καθώς είναι επένδυση για την αποσυμφόρηση του συστήματος και τον περιορισμό των δαπανών.» Και πάλι τελεία. Συνέχεια, δυστυχώς, δεν υπάρχει.

Καταλήγοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι τα πράγματα, δυστυχώς, δεν είναι όπως θέλει να τα περιγράψει ο κύριος Υπουργός σε μια φιλότιμη προσπάθεια. Μίλησε σε σχέση με την πρόληψη και με τη ρύθμιση που φέρνει ο συνάδελφός του κ. Τσιτουρίδης για το θέμα των προληπτικών εξετάσεων, του τσεκάπ, όπως λέμε, και απέδωσε σε ερμηνεία των δημοσιογράφων –σε παρεξήγηση με άλλα λόγια- αυτό το θέμα.

Ξέρετε κάτι; Προφανώς εκείνες τις ημέρες ή εκείνη την ημέρα, κύριε Υπουργέ, εσείς ή κάποιοι συνεργάτες σας που σας ενημέρωσαν, δεν θα διαβάσατε όλες τις εφημερίδες ή δεν θα διαβάσατε όλη την ύλη των εφημερίδων. Γιατί υπήρχαν παράλληλα την επομένη πηχυαίοι τίτλοι των εφημερίδων που έλεγαν ότι ο κ. Αβραμόπουλος διαφωνεί. Δεν κατάλαβε ολόκληρος Υπουργός; Δεν συνεννοήθηκαν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αν θα μπορούσα, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να έχω ένα-δυο λεπτά από τη δευτερολογία μου, σας ευχαριστώ.

Λέω, λοιπόν, και σκέφτομαι πού ακριβώς πατάει η διαφωνία του κ. Αβραμόπουλου. Αν το θέμα είναι γι' αυτά τα τρία εμβόλια που μας είπατε, τι γίνεται; Δεν ξέρει ο Υπουργός την ύλη του Υπουργείου του; Δεν συνεννοείται με τους Υπουργούς; Τι ακριβώς γίνεται;

Εν πάση περιπτώσει, καταλαβαίνω ότι προσπαθείτε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα. Καλά κάνετε, κακά κάνετε; Εσείς θα το κρίνετε. Εκείνος, όμως, που κρίνει είναι ο ελληνικός λαός, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες που βιώνουν πραγματικά καθημερινά το αλύπητο χτύπημα της Κυβέρνησης στην τσέπη τους.

Και σαν να μην έφθανε αυτό, τώρα πραγματικά τους ωθείτε να σταματήσουν να φροντίζουν και το ελάχιστο, που κανονικά θα έπρεπε να είναι το περισσότερο για την Κυβέρνηση: την υγεία τους. Όταν είναι κοινό μυστικό –και το βλέπουμε όλοι- πόσο δύσκολα ξεκινάει κάποιος να πάει στο γιατρό, αντιλαμβάνεστε πόσο δυσκολότερα θα ξεκινήσει να επισκεφθεί το γιατρό, όταν θα πρέπει να βάλει και το χέρι στην τσέπη.

Μάλιστα το περιγράφατε λέγοντας ότι θα δοθεί η δυνατότητα της συμμετοχής, λες και οι ενδιαφερόμενοι ήθελαν πάρα πολύ, ήταν το όνειρό τους να συμμετέχουν οικονομικά στις προληπτικές εξετάσεις. Για όνομα του Θεού!

Είπατε επίσης ότι κάναμε αγώνα. Εσείς προσωπικά μπορεί να κάνατε αγώνα. Η Κυβέρνησή σας τρία χρόνια τώρα δεν έχει δείξει να κάνει αγώνα για την πρόληψη, δεν έχει δείξει να κάνει αγώνα για την αντικαπνιστική εκστρατεία.

Είπατε επίσης να περάσουμε από το «πειθαρχικό» τους ασθενείς στην περίπτωση που συλληφθούν να καπνίζουν κατά τη νοσηλεία τους στα νοσοκομεία. Εγώ θα σας έλεγα κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, και είστε γιατρός και το ξέρετε. Πόσοι μα πόσοι γιατροί και νοσηλεύτες, νοσηλεύτριες δεν καπνίζουν μέσα στα νοσοκομεία την ώρα που δέχονται τον ασθενή; Μήπως θα έπρεπε να ξεκινήσουμε από εκεί;

Τελειώνοντας, επειδή μονίμως αντιμετωπίζουμε εκείνο το κλασικό «μα, εσείς δεν έχετε προτάσεις», έχω μερικές προτάσεις να καταθέσω, κύριε Υπουργέ. Γιατί πιστεύω ότι το θέμα της αντικαπνιστικής εκστρατείας είναι θέμα κουλτούρας, είναι θέμα πολιτισμού και είναι το μεγάλο στοίχημα αν θα μπορέσουμε να κάνουμε το μη κάπνισμα μόδα, να το κάνουμε στυλ. Και πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό; Πάρα πολύ απλά.

Τα επικοινωνιακά χαρίσματα που διαθέτει ο καθένας από

εσάς στην Κυβέρνηση αλλά και τα κονδύλια που σπαταλούνται δεξιά και αριστερά να επικεντρωθούν σε μία επικοινωνιακή πολιτική για την αντικαπνιστική εκστρατεία. Έξυπνα, σύντομα σποτ, τα οποία να μας βομβαρδίζουν –ναι, να μας βομβαρδίζουν- από τηλεοράσεως και ραδιοφώνου. Ζητήστε από το Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης σε κάθε σήριαλ να μπει και ένας χαρακτήρας: ο αντικαπνιστής. Και έχουν οι καλλιτέχνες και οι συγγραφείς μας τον τρόπο να τον κάνουν να είναι ένας χαρακτήρας ελκυστικός.

Νομίζω ότι πραγματικά εάν το θελήσετε, αν το θελήσετε μέσα από την καρδιά σας, μέσα από την ψυχή σας και πιστέψετε σ' αυτή την υπόθεση, κάτι θα μπορέσετε να κάνετε. Και πραγματικά το ευχόμαστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία Ράπτη.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να ομολογήσω εξ' αρχής ότι είμαι καπνιστής. Και οφείλω να το ομολογήσω γιατί αλλιώς τα όσα πω μπορούν να θεωρηθούν από υποκριτικά ως πλασματικά.

Το ότι είμαι καπνιστής δεν με κάνει περήφανο. Το ότι είμαι καπνιστής δεν σημαίνει ότι θέλω να ζω σ' ένα χώρο γεμάτο καπνό. Το ότι είμαι καπνιστής δεν σημαίνει ότι θέλω να επιβάλω στους άλλους την άποψή μου. Και νομίζω ότι ξεκινώντας απ' αυτό το τελευταίο θα ήμουν ο τελευταίος που θα έκανε μία δημόσια εμφάνιση κρατώντας ένα τσιγάρο και στους τηλεθεατές που με βλέπουν να επιβάλω ένα ιδιόμορφο στυλ.

Άρα, νομίζω ότι πρέπει να ξεκινήσουμε από μας τους ίδιους, από τους ανθρώπους που συμμετέχουμε σ' αυτή την Αίθουσα, από τους ανθρώπους που βρίσκονται στα τηλεοπτικά παράθυρα, που συμμετέχουν στο δημόσιο διάλογο, οι οποίοι με κάποια αφορμή ή με κάποιο τρόπο πολλές φορές και επιδεικτικά επιβάλουν ως στυλ το κάπνισμα. Γιατί ποιος θα είναι οι νουθεσίες που σωστά ανέφερε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προς το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης όταν εμείς οι ίδιοι δεν μπορούμε να επιβάλουμε το «μη καπνίζουν» είτε στις αίθουσες συνεδριάσεως των επιτροπών είτε στους χώρους πέριξ αυτής της Αίθουσας;

Θα σας πω όμως ότι ιστορικά δύο ήταν οι φορές που η πολιτεία ασχολήθηκε ουσιαστικά με το κάπνισμα. Η πρώτη ήταν επί του αιμνήστου Υπουργού Υγείας Σπύρου Δοξιάδη επί κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος και επέβαλε μία εκτεταμένη στα τέλη της δεκαετίας του '70 αντικαπνιστική εκστρατεία. Έκτοτε το όραμα του «μη καπνίζουν» μάλλον εγκαταλείφθηκε, παραχωρήθηκε σε μία άλλη νοοτροπία και κουλτούρα, η οποία ήθελε να επιβάλει το κάπνισμα και μάλιστα αρειμανώς και δημοσίως και σε όλες τις δημόσιες λειτουργίες ως life style για να έρθει –και να του δώσω συγχαρητήρια και δημόσια γι' αυτό- ο κ. Νασιώκας με την πρωτοβουλία που ανέλαβε τότε υλοποιώντας τη συμμετοχή της χώρας στη Διεθνή Συνθήκη για τους χώρους ελεύθερου καπνού, να επιβάλει με την απόφασή του την υποχρέωση των ελεύθερων χώρων καπνού σε όλες τις δημόσιες εκφάνσεις της ζωής μας.

Εφαρμόστηκε αυτή η πολιτική; Υπάρχουν σήμερα τραπέζια μη καπνιστών σε ταβέρνες, εστιατόρια, καφετέριες; Θα σας πω ότι από τη ζωσα πραγματικότητα δεν τα βρίσκω και ότι τώρα υπάρχει ένα πρόβλημα κουλτούρας καταναλωτή, που δεν το επιβάλει. Αλλά υπάρχει και ένα ζήτημα κουλτούρας, το οποίο πολύ σωστά ανέφερε ο Υπουργός, ότι όταν πάμε να επιβάλουμε κάτι άνωθεν, δυστυχώς αυτό καταλήγει σε αποτυχία.

Εγώ εντυπωσιάστηκα από τον τρόπο με τον οποίο επιβλήθηκε η απαγόρευση του καπνίσματος στην Ιταλία. Η Ιταλία σε σχέση με την Ελλάδα έχει ένα κοινό στοιχείο. Οι Ιταλοί είναι εξίσου ή και περισσότερο παραβατικοί, από τους Έλληνες. Και όμως, η επιβολή της απόλυτης απαγόρευσης του καπνίσματος σε δημόσιους χώρους, ταβέρνες, μπαρ, καφετέριες, εστιατόρια, χώρους εργασίας, δημόσιες υπηρεσίες, ήταν καθολική παρ' ότι είναι μια χώρα στην οποία το κάπνισμα αποτελούσε στοιχείο κουλτούρας πάντοτε στα φοιτητικά στέκια, πάντοτε

στα νεολαιίστικα στέκια και έτσι γέμιζαν καπνό και κάπνιζαν αυτά τα γνωστά τσιγάρα «ΕΜ-ΕΣ», το μονοπώλιο που λέγανε οι Ιταλοί και ήταν της ιταλικής κυβέρνησης.

Χρειάζεται, λοιπόν, να κάνουμε διαφήμιση ή χρειάζεται να κάνουμε απαγορεύσεις; Αυτό που ακούσαμε σαν πρόταση από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η διαφήμιση. Εγώ δεν θα διαφωνούσα με τη διαφήμιση, αρκεί να μπορούμε να επιβάλουμε εμείς οι ίδιοι αυτό το life style, αυτόν τον τρόπο του ζην, αυτήν τη μόδα όπως σωστά αναφέρθηκε, του μη καπνίζεин. Πώς μπορούμε; Ο καθένας με το προσωπικό του παράδειγμα και από την άλλη σεβόμενοι πάνω απ' όλα τους κανόνες, που η ίδια η πολιτεία επιβάλλει.

Είναι αλήθεια ότι το κάπνισμα κοστίζει και σε χώρες που ο τρόπος επιμερισμού των ασφαλιστικών εισφορών είναι πολύ διαφορετικός και πολύ προσωπικός, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, π.χ. αν καπνίζεις πληρώνεις περισσότερα ασφάλιστρα ζωής, πληρώνεις πολύ περισσότερα ασφάλιστρα αυτοκινήτου. Διότι ο καπνιστής οδηγός είναι πιο εύκολο να υποπέσει σε ατύχημα παρά ο μη καπνιστής, ακριβώς γιατί έχει κάποια άλλη ασχολία. Και σήμερα πάρα πολλές χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν επιβάλει την καθολική απαγόρευση του τσιγάρου με μερική ή μεγαλύτερη επιτυχία. Στη Γαλλία –ένα μεγάλο στοίχημα- την 1η Φεβρουαρίου επιβάλλεται η απαγόρευση του καπνίσματος και θα έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον να δούμε πώς θα εφαρμοστεί. Από την άλλη στην Ελλάδα ακόμη και οι χώροι στους οποίους επεβλήθη η απαγόρευση του καπνίσματος, όπως ήταν το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», υπαναχώρησαν, στην πίεση προφανώς της παραβατικότητας και άνοιξαν πολλές περιοχές μέσα στο χώρο είτε αφίξεων είτε αναχωρήσεων, όπου επιτρέπεται το κάπνισμα σε κάποιους ειδικά διαμορφωμένους χώρους. Αεροδρόμιο που πρωτοτυπεί γιατί ελάχιστα πλέον είναι τα αεροδρόμια σε όλο τον κόσμο στα οποία υπάρχουν έστω και κλειστοί χώροι αποκλειστικά για καπνιστές.

Εγώ είμαι πολύ προβληματισμένος για το αν θα πρέπει να είναι η απαγόρευση ή η διαφήμιση ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Αυτό που είναι σίγουρο είναι ότι θα πρέπει να αποκλειστούν οι παραβατικές συμπεριφορές εκεί που πραγματικά υπάρχει και ζωτική ανάγκη απαγόρευσης του καπνίσματος, όπως στους χώρους υγείας και θα συμφωνήσω με τον Υπουργό απόλυτα στην χρήση καπνού είτε από το νοσηλευτικό είτε από το ιατρικό προσωπικό είτε από τον ασθενή και θα πρέπει να είναι κάτι το οποίο θα τιμωρείται σκληρά. Νομίζω ότι θα πρέπει όλοι να στηρίξουμε μια τέτοια απόφαση που Υπουργείου Υγείας και βέβαια να μην έρθουμε εδώ μετά ή να μη βάλουμε τις εφημερίδες οι οποίες «κόπτονται» για την αντικαπνιστική εκστρατεία να πουν γιατί επεβλήθη το τάδε πρόστιμο ή γιατί ο τάδε ασθενής απεβλήθη από το νοσοκομείο, ενώ νοσηλευόταν, γιατί κάπνιζε.

Γιατί σημασία δεν έχει μόνο εμείς να αποφασίσουμε να επιβάλουμε ορισμένους κανονισμούς, έχει σημασία τη στιγμή που αρχίζουν και λειτουργούν αυτοί οι κανόνες να στηρίξουμε την εφαρμογή τους. Γιατί αυτό το οποίο πολλές φορές συμβαίνει είναι να ερχόμαστε εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα και να λέμε «θέλουμε να μπουν απαγορεύσεις», «θέλουμε να μπουν περιορισμοί», «θέλουμε να επιβληθούν πρόστιμα» και μόλις επιβάλλονται τότε αρχίζουμε και λέμε «μα, τον κακόμοιρο τον άνθρωπο τον οποίο βγάλαμε από το νοσοκομείο, ενώ κάπνιζε, ή τον νοσηλευτή ή το γιατρό στον οποίο επιβάλαμε ένα σκληρό πρόστιμο γιατί κάπνιζε στους χώρους του νοσοκομείου» και αυτό ενδεχομένως αποτελεί δίωξη ή οτιδήποτε άλλο. Εκεί θα περιμένουμε πραγματικά, όταν θα ληφθούν αυτές οι αποφάσεις του Υπουργείου Υγείας, και τη στήριξη της Αντιπολίτευσης και ας μην κάνουμε εκείνη τη στιγμή την οποιαδήποτε χάρη προς τον οποιοδήποτε φίλο ή γνωστό ή προς τον οποιοδήποτε τηλεοπτικό παραγωγό, που θέλει να κάνει το πρωινό του σόου, στηρίζοντας ανθρώπους που επιβάλλουν τέτοιες παραβατικές συμπεριφορές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Βαρβιτσιώτη.

Ο κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γυρνώντας οι ναύτες του Κολόμβου από την Αμερική, μαζί με τους λίγους θησαυρούς που έφεραν, κουβάλησαν μαζί τους δύο μεγάλα δεινά που βασανίζουν έκτοτε την ανθρωπότητα. Το ένα ήταν ο καπνός και το άλλο η σύφιλη. Ακολούθησαν και άλλα δεινά και αγαθά βέβαια, δεν θέλω να τα ισοπεδώσουμε όλα.

Από εκεί και πέρα, γενικεύτηκε το κάπνισμα στην Ευρώπη και σε όλη την υφήλιο. Στην αρχή, σαν μιμητισμός. Δεν είναι κάτι ευχάριστο όταν πρωτοκαπνίζει κάποιος. Αυτό το δηλώνουν όλοι. Εγώ ομολογώ ότι δεν έχω καπνίσει ποτέ προσωπικά, αλλά με έχουν καπνίσει όσο όλες τις ρέγγες της Ιρλανδίας σε διάφορες συνεδριάσεις που συμμετέχω, γιατί στην Αριστερά συνηθίζουμε να κάνουμε μακρόσυρτες συνεδριάσεις και εκεί ο καπνός δημιουργεί παραπετάσματα που δεν βλέπει ο ένας τον άλλο, καθώς επίσης και σε άλλους χώρους περιλαμβανομένων και των διαφόρων χώρων και των αιθουσών της Βουλής, όπου, κύριε Πρόεδρε –αυτό σας καταμαρτυρώ- δεν έχετε καταφέρει σαν Πρόεδρος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να μην καπνίζουν μέσα στην αίθουσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΔΡΑΚΤΑΣ: Πάμε καλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Αυτό πρέπει να είναι απόλυτο, κύριε Πρόεδρε, και πριν φθάσουμε σε απαγορεύσεις και να αποβάλλουμε ασθενείς από τα νοσοκομεία –δεν ξέρω αν θα γίνει κάποτε αυτό- τουλάχιστον να μην καπνίζουν στις αίθουσες του Κοινοβουλίου όταν συνεδριάζουμε.

Αυτό που μου έκανε εντύπωση επίσης είναι το εξής: Ήμουν πριν δέκα μέρες στη Ρώμη. Η απόλυτη απαγόρευση στους διαφόρους χώρους. Η προσωπική μου άποψη –γιατί δεν μπορώ να πω ότι υπάρχουν εδώ κομματικές θέσεις πώς θα πρέπει να το χειριστούμε- είναι ότι αυτή η απαγόρευση είναι για το καλό των καπνιστών πρώτα και κύρια και μετά και των μη καπνιστών. Μπαίνει βέβαια ένα ερώτημα: Είναι για καλό; Γιατί; Βλάπτει το τσιγάρο; Και πολλές φορές μπαίνουν τέτοια ερωτήματα από ανθρώπους οι οποίοι δεν θέλουν να πειστούν, παρά το ότι έχουν συγγενικά τους άτομα που έχουν χαθεί. Και εγώ έχω ζησει αυτό το δράμα σαν γιατρός –και ο κ. Νασιώκας το ξέρει και οι άλλοι γιατροί και ο κ. Ματζαπετάκης, και ο κύριος Πρόεδρος- άπειρες φορές, όταν έρχονται με την ακτινογραφία, με τις αξονικές, τις μαγνητικές, με τον καρκίνο του πνεύμονα, τις μεταστάσεις ή με το έμφραγμα και σου λένε «κάνε κάτι, σώσε, τι μπορούμε να κάνουμε», αλλά τότε δυστυχώς είναι πολύ αργά. Και βέβαια επειδή σου λέει «αυτό από πού αποδεικνύεται», μόνο ένα στοιχείο θα σας πω. Πριν από πενήντα χρόνια δεν υπήρχε καρκίνος του πνεύμονα στις γυναίκες στην Ελλάδα, ήταν φαινόμενο σπάνιο, σπανιότατο. Τώρα σε τι ποσοστό είναι; Σχεδόν το 40% των γυναικών υποφέρουν από καρκίνο του πνεύμονα. Και ξεκινάει μερικές φορές –όπως έχω την ατυχία να το διαπιστώσω και σαν γιατρός- στα τριάντα έξι και τριάντα οκτώ χρόνια. Ήλθε με παράλυτα τα πόδια μία νέα ωραιότατη κοπέλα γεμάτη μεταστάσεις στην σπονδυλική στήλη από καρκίνο του πνεύμονα.

Και αναρωτιέσαι, είναι ανάγκη; Γιατί; Εμφράγματα. Κάθε μέρα χάνονται άνθρωποι. Δεν θέλω να αναφερθώ τώρα γιατί είναι και τα προσωπικά δεδομένα, αλλά και απ' αυτήν την Αίθουσα λείπουν πάρα πολλοί, θύματα του τσιγάρου! Το ξέρουμε! Και Υπουργοί διαπρεπείς και εκλεκτοί καθ' όλα. Δυστυχώς! Επομένως ότι το τσιγάρο βλάπτει, αυτό είναι αναμφισβήτητο.

Έχουν κάνει μεγάλες μελέτες στην Αμερική. Διάβασα τόμους ολόκληρους με τις φοβερές συνέπειες του καπνού –που αναφέρθηκε προηγουμένως σαν τίτλος σε έργο του Τσέχοφ- και από το 1988 είχα κάνει μια τέτοια εργασία, ένα άρθρο, όπου μερικά στοιχεία δυστυχώς δεν έχουν αλλάξει καθόλου. Έχουμε το φοβερό προνόμιο να έχουμε είκοσι χιλιάδες θανάτους εξαιτίας του καπνίσματος κάθε χρόνο στην Ελλάδα, εξήντα πέντε άνθρωποι ημερησίως. Είναι μια τρομερή αιμορραγία και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε. Και έρχονται οι ειδικοί και σου λένε, αν καπνίζεις ένα τσιγάρο, αυτό συντομεύει τη ζωή σου κατά πέντε περίπου λεπτά, όσο κάνεις να το καπνίσεις. Ένα πακέτο τσιγάρο, σου συντομεύει κατά μιάμιση ώρα τη ζωή σου κάθε μέρα. Εάν ξεκινήσεις στα δεκαπέντε χρόνια και καπνίζεις ένα

πακέτο από εκεί και πέρα, συντομεύεις τη ζωή σου κατά οκτώ-μιας χρόνια, εάν ξεκινήσεις στα είκοσι πέντε τη συντομεύεις κατά τεσσαράμισι χρόνια. Εάν ξεκινήσεις δε με δύο πακέτα και βάλε από τα δεκαπέντε, δεκαοχτώ χρόνια κ.λπ., τότε δυστυχώς τα πράγματα είναι τραγικά.

Υπάρχουν άλλες μελέτες, που βέβαια τα νούμερα δεν θα είχαν εδώ κανένα νόημα να τα τονίσουμε. Αλλά ειδικά για τις γυναίκες υπάρχει και κάτι άλλο, υπάρχουν τα εγκεφαλικά επεισόδια, τα καρδιοαγγειακά, που εάν συνδυαστούν με αντισυλληπτικά ο κίνδυνος θρόμβωσης στη γυναίκα που χρησιμοποιεί αντισυλληπτικά και καπνίζει είναι είκοσι τρεις φορές μεγαλύτερος απ' ό,τι σε μια άλλη γυναίκα. Αυτά πρέπει να τα λάβουμε σοβαρότατα υπόψη.

Βέβαια σου λέει ο άλλος, δεν βλέπεις παραδείγματος χάριν που στην Ελευσίνα καπνίζουν οι ταμινιέρες, τα διυλιστήρια, η υψικάμινος ή ότι ο παππούς μου κάπνιζε πολύ κ.λπ.. Ο παππούς όμως ζούσε στα Τζουμέρκα και πήγε ενενήντα χρονών. Δυστυχώς σήμερα δεν ζούμε κάτω απ' αυτές τις συνθήκες και ασφαλώς η ρύπανση που προκαλούν οι βιομηχανίες, τα αυτοκίνητα, τα φυτοφάρμακα και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κάποιος είναι επικίνδυνες. Αλλά αν βάλουμε και το τσιγάρο, ποια είναι η διαφορά του από τις άλλες πηγές; Είναι ότι πάει συμπεκνωμένη στους πνεύμονες όλο αυτό το ντουμάνι, όλος αυτός ο καπνός που έχει χίλιες πεντακόσιες, χίλιες επτακόσιες ουσίες, δεν ξέρουμε πόσες. Δεν είναι μόνο η νικοτίνη, αλλά είναι και τα άλλα παράγωγα της καύσης του τσιγάρου συν αυτά που περιτυλίζουν τα φίλτρα και βάζουν διάφορες ευφραντικές ουσίες και φτάνουν στο να κάνουν εξαρτημένο τον άνθρωπο. Δυστυχώς ξεκινάει σαν παιχνίδι και γίνεται μετά εξάρτηση και γίνεται ανάγκη, που δεν μπορεί να απαλλαγεί. Από αυτήν την άποψη το τσιγάρο είναι οκτώ φορές πιο εξαρτησιογόνο απ' ό,τι το αλκοόλ. Δηλαδή αυτό είναι μια παθολογική κατάσταση πια, που το καταλαβαίνει και ο καπνιστής που θέλει να το κόψει αλλά δεν μπορεί.

Τι πρέπει να κάνουμε τώρα; Αυτό είναι το ερώτημα. Γιατί το ότι βλέπεις το τσιγάρο, δεν νομίζω ότι τίθεται θέμα, ούτε είναι ρατσισμός αυτός. Και βέβαια δεν φταίει και αυτός που δεν καπνίζει να υφίσταται τις συνέπειες τη στιγμή που αναφέρει ο καθηγητής Τριχόπουλος, ότι κάθε χρόνο έχουμε τουλάχιστον διακόσιους θανάτους εξαιτίας του καπνίσματος από παθητικό κάπνισμα από καρκίνο του πνεύμονα και έρχεται και ο καθηγητής Βορίδης και λέει ότι έχουμε τουλάχιστον τέσσερις χιλιάδες θανάτους κάθε χρόνο στην Ελλάδα από παθητικό κάπνισμα από εμφράγματα του μυοκαρδίου. Δηλαδή δώδεκα ανθρώπους κάθε μέρα, έστω κι αν είναι δέκα. Είναι μικρό το νούμερο;

Τι θα πρέπει να κάνουμε τώρα; Αυτό είναι το ερώτημα. Πώς μπορούμε να εμποδίσουμε αυτήν την εκατόμβη θανάτου, αυτές τις φοβερές επιπτώσεις που έχει στην υγεία και αυτών που καπνίζουν και αυτών που δεν καπνίζουν;

Το ένα είναι βέβαια η ενημέρωση και η πρόληψη. Και θα πρέπει να μάθουν οι νέοι, ιδιαίτερα, άνθρωποι τους φοβερούς κινδύνους που έχουν απ' αυτό.

Και εδώ είναι και η ενημέρωση στα σχολεία και η ενημέρωση από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και το παράδειγμα που πρέπει να δώσουν πρώτα οι γιατροί οι οποίοι δυστυχώς στην Ελλάδα είναι οι χειρότεροι απ' όλους. Οι γιατροί, οι δάσκαλοι και από κοντά όλους αυτούς που μιμούνται οι νέοι. Οι αθλητές, παραδείγματος χάριν, οι τηλεοπτικοί αστέρες, τέλος πάντων, που εμφανίζονται με το τσιγάρο, με το πούρο μπροστά στην τηλεόραση. Τουλάχιστον αν κάνει «μπιπ» εκείνη την ώρα για να σταματήσει, όπως όταν λένε κακά λόγια. Να κόβεται αυτός που μιλάει τη στιγμή που καπνίζει. Τουλάχιστον αν κάνουμε αυτό.

Λοιπόν, από εκεί και πέρα θα πρέπει να πάρουμε και άλλα μέτρα. Τα μέτρα θα πρέπει να είναι όχι μόνο προληπτικά αλλά και απαγορευτικά.

Πρώτον, η διαφήμιση των τσιγάρων κατηγορηματικά να κοπεί σε όλα τα επίπεδα. Και εδώ νομίζω ότι υπάρχουν και διεθνείς συνθήκες που είμαστε υποχρεωμένοι να τις τηρήσουμε.

Δεύτερον, απαγόρευση στους χώρους όπου συγκεντρώνονται πολλοί άνθρωποι. Και πολύ περισσότερο όπου συγκεντρώνονται νέοι. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι πρέπει και εμείς

να φτάσουμε στην απαγόρευση σε όλους τους χώρους όπου συγκεντρώνονται άνθρωποι είτε είναι εστιατόρια, είτε είναι pub είτε είναι οποιοδήποτε άλλο χώρο.

Και το είπε πολύ σωστά η κ. Ράππη: «γιατί μέσα στο μετρό δεν καπνίζουμε; Πώς μπορούμε και δεν καπνίζουμε στο μετρό;» Γιατί στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» δεν καπνίζουμε; Γιατί θεωρηκλῆδες εδώ συνάδελφοί μας τυχαίνει να έρχονται από τις Φιλιππίνες και κάνουν τριάντα ώρες μέσα στο αεροπλάνο και δεν κάπνισαν. Και επιβίωσαν. Δεν έπαθαν τίποτα. Ξέρω άλλους γιατρούς, χειρουργούς, οι οποίοι είναι φανατικοί καπνιστές. Και τυχαίνει να χειρουργήσουν δεκαπέντε ώρες. Τυχαίνει η εγχείρηση να τραβήξει σε μάκρος. Και δεν είχαν κανένα πρόβλημα. Επομένως υπάρχει η δυνατότητα.

Και βέβαια όταν τύχει δυστυχώς κάποια στιγμή και έχεις το εμφράγμα ή τον καρκίνο του πνεύμονα και πας με τις εξετάσεις στο γιατρό και σου πει «κόψε το τσιγάρο», τότε το κόβεις. Αλλά είναι ανάγκη να φτάσουμε εκεί; Είναι δράμα. Είναι ανθρώπινο δράμα αυτό.

Να μην πω και τις οικονομικές επιπτώσεις. Η αντιμετώπιση ενός καρκινοπαθούς με καρκίνο του πνεύμονα στοιχίζει το λιγότερο 150.000 ευρώ. Έχουμε πέντε χιλιάδες θανάτους το χρόνο από καρκίνο του πνεύμονα. Και βάλτε τα εμφράγματα, τα εγκεφαλικά, τις άλλες παθήσεις που προκαλεί το κάπνισμα. Ευτυχώς μερικοί γλιτώνουν. Εδώ βέβαια πρώτα θα πρέπει να σταθμίσουμε και να υπολογίσουμε την υγεία και από εκεί και πέρα και όλες τις άλλες επιπτώσεις.

Νομίζω ότι είναι καιρός να ενεργοποιηθούμε να ξεκινήσουμε και να δώσουμε το καλό παράδειγμα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής και από εκεί και πέρα αν κάποιοι θέλουν να καπνίσουν αν διακεδικήσουν κάποιο χώρο εφόσον θέλουν, αλλά όμως μακριά απ' αυτούς που δεν καπνίζουν, απ' αυτούς που θέλουν να αναπνέουν καθαρό αέρα. Γιατί δυστυχώς ο καπνός –και τελειώνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε– δεν είναι σαν κάτι άλλο όπως το αλκοόλ που το πίνει κάποιος μόνος του ή τρώει παραπάνω ή κάτι βλαβερό ή οτιδήποτε άλλο παίρνει μόνος του κ.λπ.. Ο καπνός διαχέεται και υποχρεωτικά τον αναπνέει και ο άλλος. Αυτό είναι και αναφαίρετο ανθρώπινο δικαίωμα τουλάχιστον να αναπνέουμε λίγο καθαρότερο αέρα απ' αυτόν που μας επιτρέπουν δυστυχώς οι συνθήκες της σύγχρονης ζωής.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Λεβέντη.

Ο κ. Νασιώκας έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τα θερμά μου συγχαρητήρια στους συναδέλφους που έφεραν το τόσο σημαντικό αυτό θέμα. Και συγγνώμη που δεν το είπα νωρίτερα.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ευχαριστούμε, κύριε Λεβέντη.

Οι βλαπτικές επιδράσεις του τσιγάρου, όπως περιγράφηκαν απόψε εδώ, όπως έχουν περιγραφεί από επιστημονικά συνέδρια, από έγκριτους επιστήμονες και πλέον είναι θεμελιωμένη και κλασική γνώση που δεν αμφισβητείται. Γιατί στο παρελθόν υπήρξε μια συζήτηση αν κάνει τόσο κακό ή όχι ή αν κάνει και καλό. Αυτό, λοιπόν, είναι δεδομένο.

Είναι ένα από τα πολύ άσχημα, όπως είπατε, κύριε Λεβέντη, που μας έφερε η ανακάλυψη του Νέου Κόσμου.

Το ερώτημα, που τίθεται εδώ σήμερα –γιατί εδώ δεν είναι ένα επιστημονικό συνέδριο και καλώς θέτουμε το όλο θέμα, απλά πρέπει να μπορούμε και στο διά ταύτα– είναι τι γίνεται, τι δεν γίνεται, γιατί δεν γίνεται και τι μπορεί να γίνει.

Οι καπνοβιομηχανίες θέλοντας να περάσουν ένα πρότυπο ζωής –το κατάφεραν, άλλωστε γι' αυτό επεκτάθηκε το κάπνισμα από το μμητισμό και από αυτό το πρότυπο– συνδύασαν την υγεία με το κάπνισμα. Αν δείτε τις διαφημίσεις, ο καπνιστής –έτσι είναι πάντα– είναι πάντα υγιής, δυναμικός, πλούσιος, πανέμορφος –άνδρας ή γυναίκα– και έχει δόξα. Και περνάει στον κόσμο το μήνυμα ότι επειδή καπνίζει, έχει όλα αυτά. Είναι επιτυχημένος και η υπόθεση σηκώνει τσιγάρο.

Η ευθύνη μας, λοιπόν, είναι να περάσουμε το ακριβώς αντίθετο πρότυπο ζωής: Όποιος καπνίζει, είναι ένα άτομο που δυστυχώς κάποια στιγμή μπήκε στο κάπνισμα, είναι εξαρτημένο άτομο και δεν μπορεί να το κόψει. Θέλει να το κόψει, αλλά δεν

μπορεί.

Παράδειγμα –ελέχθησαν βέβαια πολλά εδώ- ο Αμερικανός ηθοποιός, που παρουσίαζε τη μεγάλη διαφήμιση με τα «CAMEL», ο οποίος πέθανε από καρκίνο του πνεύμονα. Και πριν πεθάνει είχε πει ότι αν ήξερε τι θα γινόταν, παρά τα χρήματα, τα οποία ήταν πολλά, δεν θα διαφήμιζε το κάπνισμα ποτέ.

Το ζήτημα είναι να κόψουν το κάπνισμα όλοι όσοι καπνίζουν. Το άλλο και σημαντικότερο, βέβαια, είναι το πώς δεν θα ξεκινήσουν οι νέοι να καπνίζουν.

Κύριε Υφυπουργέ, υπάρχει πράγματι ένα δίκτυο ιατρικών, που πρέπει να οργανωθεί καλύτερα, σε όλη την Ελλάδα, σε όλα τα δημόσια νοσοκομεία, κατά του καπνίσματος. Πρέπει να γίνει πολύ πιο συστηματική δουλειά. Και πρέπει να γίνουν και πολλά άλλα, για να στηριχθούν αυτοί οι άνθρωποι, που αποφασίζουν - κι όταν ενημερώνονται, το αποφασίζουν πολλοί- να κόψουν το τσιγάρο και στην Ελλάδα. Και είναι το μόνο θετικό σημείο σήμερα που βλέπουμε έως τώρα. Διότι όλα τα άλλα είναι αρνητικά.

Το κρίσιμο, όμως, μέγεθος είναι πώς δεν θα μπουν τα παιδιά μας σε αυτή τη βλαβερή συνήθεια του καπνίσματος. Πώς θα γίνει αυτό;

Εδώ, κύριε Υφυπουργέ, υπάρχουν ευθύνες από όλους μας. Υπάρχουν ευθύνες από την πολιτεία. Θεωρώ ότι η πολιτεία έχει ευθύνη. Η εκάστοτε κυβέρνηση έχει μεγάλη ευθύνη. Κι εσείς, η δική σας Κυβέρνηση, έχετε μεγαλύτερη ευθύνη, γιατί βρήκατε ένα πρόγραμμα και δεν το προχωράτε, το σταματάτε. Δεν λέω ότι τα συμφέροντα είναι αυτά που σας το επιβάλλουν. Γεννάται, όμως, το ερώτημα σε κάποιους: Ενέδωσε η Κυβέρνηση στα συμφέροντα και δεν προχωράει τα μέτρα κατά του καπνίσματος;

Να ρωτήσω, λοιπόν, την Κυβέρνηση το εξής: Φέραμε εμείς αυτό το θέμα σήμερα, όπως είχαμε φέρει πριν λίγες ημέρες και το θέμα για τα νοσοκομειακά απόβλητα. Γιατί δεν έφερε –ο Υπουργός Υγείας, εσείς κύριε Υφυπουργέ- στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων κάποια από αυτά τα μεγάλα θέματα Δημόσιας Υγείας που μας απασχολούν; Εμείς θα τα φέρουμε. Και τον αλκοολισμό θα τον φέρουμε, κύριε Υφυπουργέ και τη διατροφή και τον τρόπο ζωής και την άσκηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δεν έχω μόνο πέντε λεπτά στη δευτερολογία. Οκτώ έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Πήρατε τρία λεπτά από τη δευτερολογία σας κατά τη διάρκεια της πρωτολογίας σας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Εκείνο ήταν υπέρβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ήταν χρόνος από τη δευτερολογία σας...

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Νομίζω ότι μου το «έκλεψαν» λίγο εκείνο. Τέλος πάντων.

Δεύτερον: Πράγματι οι δείκτες στην Ελλάδα και στο κάπνισμα και στα άλλα μεγάλα θέματα της δημόσιας υγείας επιδεινώνονται. Φταίτε μόνο εσείς; Πριν έρθετε εσείς ήταν όλα άριστα; Όχι βέβαια. Όταν, όμως, πέφτει το όριο ηλικίας στους δεκάχρονους ως επίπεδο -οι δεκάχρονοι τώρα Ελληνόπαιδες δοκιμάζουν το κάπνισμα, μετά από μεγάλες έρευνες- δεν έχουμε μεγαλύτερο πρόβλημα; Όταν κρατάμε τα ίδια ποσοστά, παρ' όλο που τώρα κόβουν περισσότεροι το κάπνισμα, δηλαδή λίγο πάνω από το 45% -και μάλιστα η ποσότητα του τσιγάρου, που καταναλώνεται, είναι μεγαλύτερη- δεν έχουμε μεγάλο πρόβλημα; Όταν, όπως σας είπα πριν, αυξάνονται τα κρούσματα του AIDS, όταν η διατροφή μας δεν πάει καθόλου καλά και τα παχύσαρκα παιδιά είναι περισσότερα, όταν εμφανίζονται χιλιάδες άλλα προβλήματα σε θέματα δημόσιας υγείας και πρώτα απ' όλα ο αλκοολισμός, δεν έχει ευθύνες;

Θα σας πω πώς μετράει αυτή η ευθύνη, πώς φαίνεται. Σας άκουσα που μιλήσατε. Η αγόρευση σας ήταν σημαντική, αλλά επιστημονική. Πολιτικά, όμως, περίμενα το εξής: Ξέρω ότι η πολιτική είναι η τέχνη του εφικτού και ότι αν έχουμε αποτελέσματα, από αυτό κρινόμαστε και όχι από τις προθέσεις, οι οποίες είναι πάρα πολύ καλές. Σας άκουσα, λοιπόν, να λέτε ότι κάποτε θα πρέπει να πάρουμε μέτρα και ότι κάποτε αυτά τα

μέτρα θα πρέπει να τα στηρίξουμε όλοι.

Μα εγώ σας ρωτάω ένα πράγμα. Υπάρχουν μέτρα γιατί δεν τα εφαρμόζετε. Φθάνουν μόνο αυτά τα μέτρα; Όχι, βέβαια! Θα συμπληρωθούν και θα επεκταθούν; Της γενικής απαγόρευσης και στην Ιταλία και στον Καναδά –έτυχε να είμαι εκεί εκείνη την ημέρα πριν δύο χρόνια που απαγορεύθηκαν παντού, στις 4 Σεπτεμβρίου του 2004- είχε μεσολαβήσει ένα διάστημα όπου υπήρχε μία σχετική ενδιάμεση εφαρμογή. Έτσι κάπως προχωράνε τα πράγματα και κάποτε έρχεται και επιβάλλεται εκ των πραγμάτων και νομοτελειακά η πλήρης εφαρμογή.

Πιστεύω ότι πρέπει να εφαρμόσουμε και δύο άλλα πράγματα: τα προγράμματα στα σχολεία, τη διαφήμιση και την ενημέρωση και την εφαρμογή των νόμων.

Να συμπληρωθούν οι νόμοι, κύριε Υφυπουργέ, και με επιβολή ποινής εκεί που χρειάζεται και να γίνουν πιο αυστηροί, αλλά να εφαρμόσουμε αυτό που έχουμε, αλλιώς δεν πρόκειται να προχωρήσουμε και να έχουμε αποτελέσματα.

Έρχομαι τώρα σ' ένα θέμα σημαντικό. Είπατε ότι αυτό που ψηφίζει αύριο η Βουλή, ο κ. Τσιπουρίδης, έχει να κάνει με τα τρία εμβόλια, δηλαδή με το εμβόλιο της ανεμοβλογιάς, του μηνιγγιτιδιοκόκκου και του πνευμονιοκόκκου. Άρα η γενική διάταξη ότι στις προληπτικές εξετάσεις μπορεί να επιβληθεί συμμετοχή, αναφέρεται μόνο σ' αυτά.

Και σ' αυτά μόνο να αναφέρεται, κύριε Υφυπουργέ, διαφωνούμε, γιατί παρ' όλο που είναι, πράγματι, ακριβά εμβόλια και έχουν κόστος, χρειάζεται, αφού η Εθνική Επιτροπή Εμβολιασμού τα έκρινε τώρα, γιατί τώρα προχωρούν οι εξελίξεις, τώρα και σ' άλλες χώρες μπαίνουν, ως απαραίτητα και ως υποχρεωτικά πρέπει να μπουν, γιατί είναι σημαντικό κίνητρο για πάρα πολλούς.

Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε άλλα πράγματα, όμως και γι' αυτό, γιατί δεν βάζει αυτήν τη διάταξη; Γιατί η διάταξη λέει «δύναιται» να βάζει συμμετοχή σε προληπτικές εξετάσεις; Και μόνο αυτό ανοίγει τη δεύτερη πληγή, την πληγή που λέει ότι μπορούμε να μεταφέρουμε βάρη στην ασφάλειά μας, ιδιαίτερα, για την πρόληψη. Σας είπα πριν ότι ο προϋπολογισμός της πρόληψης στο Υπουργείο Υγείας είναι περίπου το 1%. Στη δημόσια υγεία, όπου μπαίνει και η Αυτοδιοίκηση, τα έργα ύδρευσης και αποχέτευσης και περιβάλλοντος κ.λπ. δεν ξεπερνά το 10%. Το 90% πηγαίνει σε περίθαλψη και θεραπεία. Όχι να μειώσουμε και από το 1% να βάζουμε και εκεί συμμετοχή.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώντας σας πάρα πολύ για την ανοχή σας θα πω το εξής: Πρέπει να κάνουμε πολλά για τη δημόσια υγεία. Όμως δεν κάνετε πολλά ούτε για το σύστημα υγείας. Και εκεί δεν κάνετε πολλά, αλλά για τη δημόσια υγεία δεν κάνετε σχεδόν τίποτα. Ξεκινείστε. Εμείς σας στηρίζουμε.

Θα πω και δύο κουβέντες για την Λάρισα. Χθες ήταν ο Υπουργός εκεί. Βρήκε το πανεπιστημιακό νοσοκομείο όπως το είχαμε παραδώσει. Τριάντα τρία κρεβάτια παραπάνω στους τριάντα δύο μήνες. Τους προηγούμενους τριάντα δύο μήνες τριακόσια κρεβάτια περισσότερα, για να κάνουμε μια σύγκριση. Είπε, όμως, ότι θα αναπτυχθεί το πανεπιστημιακό. Δεν έβαλε χρονοδιάγραμμα. Είπε ότι θα γίνει η νέα πτέρυγα του Γενικού Νοσοκομείου της Λάρισας. Με υπογραφή του, βέβαια, πριν λίγες ημέρες παραδέχτηκε ότι τα 2,5 εκατομμύρια ευρώ που τα βρήκε με Σ.Α.Ε. ο προηγούμενος Υπουργός, για την πτέρυγα όχι μόνο δεν τα χρησιμοποίησε, αλλά σταμάτησε το έργο. Τώρα θα φτιάξει την πτέρυγα και θα τη λειτουργήσει με κονδύλια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο δεν χρηματοδοτεί τέτοια έργα. Είπε, δηλαδή, τα ίδια πράγματα που είπα πριν από δύο χρόνια ακριβώς ο κ. Κακλαμάνης εκεί και αυτά τα δύο χρόνια, δυστυχώς, δεν έγινε τίποτα. Μακάρι αυτά που είπα τώρα ο κ. Αβραμόπουλος να γίνουν για τη Θεσσαλία. Είναι σημαντικά έργα. Δυστυχώς δεν υπάρχουν τα εχέγγυα και δεν φαίνεται ότι θα πραγματοποιηθούν οι εξαγγελίες.

Κύριε Υπουργέ, είμαστε εδώ για να στηρίξουμε κάθε σας πρωτοβουλία. Αυτό που θα καταγγέλλουμε συνεχώς, είναι η αδράνεια σας. Δεν λέτε τίποτα. Λέτε ότι όλα πρέπει να γίνουν. Δεν γίνεται τίποτα, δεν κάνετε τίποτα. Στη δημόσια υγεία, όμως, αυτό το πληρώνουμε, το πληρώνουν τα παιδιά μας. Δυστυχώς

τα παιδιά μας αρχίζουν κάθε ημέρα το κάπνισμα όλο και σε μικρότερη ηλικία, όλο και περισσότερο και πρέπει να κάνουμε όλοι, πολύ περισσότερα, αλλά εσείς πρέπει να ξεκινήσετε επιτέλους να κάνετε κάτι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Νασιώκα.

Ο Υπουργός κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν υπάρχει κάποιος άλλος να δευτερολογήσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν βλέπω να υπάρχει δευτερολογία.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δευτερολογία εγώ θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν φθάσαμε σ' εσάς ακόμη.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Όχι, το λέω για τον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Θα μιλήσετε, αφού μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Συμφωνώ μαζί σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Με τον Κανονισμό, δηλαδή.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ακριβώς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δήλον ότι, που έλεγαν και οι αρχαίοι.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε αντιληπτό από τη σημερινή συζήτηση πάνω σ' αυτό το κορυφαίο θέμα του καπνίσματος ότι όλοι μας έχουμε μια συναντίληψη για το θέμα αυτό. Βέβαια εύλογα παρουσιάζεται μια διαφοροποίηση με κάποιες αιχμές πολλές φορές από κάποιους συναδέλφους, όσον αφορά τη διατύπωση ή την τοποθέτηση στο θέμα του καπνίσματος.

Άκουσα μετά προσοχής την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη συνάδελφο κ. Σουλβάνα Ράπτη, που έκανε ορισμένα σχόλια. Κυρία Ράπτη, δεν είναι κακό που ο Υπουργός Υγείας αγκαλιάζει την πρόεδρο των εθελοντριών για τον καρκίνο του μαστού.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν είπα αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είναι κακό που ο Υπουργός Υγείας βρίσκεται σ' αυτήν την εκδήλωση.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Συμφωνώ μαζί σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πρέπει να βγει το μήνυμα προς τα έξω ότι δεν είναι μόνο το σύστημα...

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Επιτρέψτε μία διακοπή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι. Θα ολοκληρώσω πρώτα και μετά στη δευτερολογία σας θα μιλήσετε.

Δεν είναι θέμα το ότι ο Υπουργός βρίσκεται σε μία τέτοια συνάντηση που βγαίνει ένα μήνυμα προς τα έξω, ότι πρέπει να προσέξουν οι γυναίκες και τον καρκίνο του μαστού.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ασφαλώς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πρέπει όλοι μας, γυναίκες και άνδρες, να βρεθούμε κοντά στο γυναικείο πληθυσμό και να τους πούμε ότι μεγαλύτερη σημασία από τα οποιαδήποτε προληπτικά μέτρα –και να είναι ένα μήνυμα αυτό προς τη γυναίκα– είναι η αυτοεξέταση που πρέπει να κάνει η γυναίκα για τον καρκίνο του μαστού.

Δεν θα πρέπει να σχολιάζεται ο Υπουργός προχθές που ανεπύχθη η στρατηγική στο χώρο της υγείας, λέγοντας ότι μόνο δύο σειρές είδατε οι οποίες αφορούσαν το θέμα της προληπτικής ιατρικής. Άλλο το γενικό πρόγραμμα που έχει στρατηγικούς στόχους και άλλο οι τακτικές κινήσεις που παίρνονται για τα διάφορα θέματα.

Δεν είναι ατυχές αυτό που σχολιάστηκε, ότι ψηφιακοί μαστογράφοι πλέον θα μπουν σε νοσοκομεία, για να δίνεται η δυνα-

τότητα της μεταφοράς ψηφιακής εικόνας, σε κέντρα που έχουν εξοικείωση με τη μαστογραφία και δεν είναι το εξάμηνο που κάνουν οι συνάδελφοι στα διάφορα ακτινολογικά κέντρα, για να αποκτήσουν την οποιαδήποτε εξοικείωση με τον καρκίνο του μαστού. Επειδή αναφερθήκατε πολύ στο θέμα αυτό, θα σας έλεγα ότι στην Αμερική υπάρχει ένα τεράστιο πρόβλημα τώρα με αγωγές που έχουν κάνει κατά νοσοκομείων και ιατρών, οι οποίοι γιατροί διέγνωσαν τότε ότι δεν είχε τίποτα μια μαστογραφία. Οι γιατροί αυτοί έφυγαν από την Αμερική, άλλαξαν συμβόλαια –άλλοι βρίσκονται στις Ινδίες ή στην Κίνα– και τώρα έχουν μια ολόκληρη διαδικαστική ιστορία νομικής φύσεως. Γι' αυτό, λοιπόν, η ψηφιακή εικόνα είναι κάτι που δίνει δυνατότητα, αλλά ταυτόχρονα η ψηφιακή εικόνα θέλει εξοικείωση και πολύ καλή γνώση. Να, λοιπόν, που υπάρχουν και άλλες τακτικές όσον αφορά την προληπτική ιατρική.

Επειδή αναφερθήκατε πάλι στο θέμα αυτό, σχολιάζοντας τι κάνει το Υπουργείο, θέλω να σας πω ότι και στο θέμα αυτό μαζί με την Αντικαρκινική Εταιρεία, όπου αδειοδοτήθηκε, προσφάτως, μία κινητή μαστογραφική μονάδα, σε πρόγραμμα το οποίο εκπονείται, θα προσεγγίσουμε τις δυστροπίες περιοχές και εκεί που δεν πηγαίνει «ο Μωάμεθ στο βουνό», θα πάει το «βουνό στον Μωάμεθ», για να μπορέσουμε τις ξεχασμένες γυναίκες της ηπειρωτικής και νησιωτικής Ελλάδος να τις φέρουμε κοντά και να μπορέσουμε να δούμε, ακριβώς, εάν έχουν έναν inside καρκίνο στο μαστό.

Άρα, κυρία Ράπτη, με τις αναφορές σας πάνω στο θέμα αυτό, λέγοντας ότι η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει απολύτως τίποτα, έχετε μία τάση μηδενιστική. Εγώ δεν μπορώ να σας αφαιρέσω αυτήν τη διάθεση την οποία έχετε, αλλά, τουλάχιστον, θα πρέπει να καταλάβετε ότι και εμείς κάνουμε στο χώρο της δημόσιας υγείας πάρα πολλά πράγματα.

Κύριε Νασιώκα, ως προς αυτό που αναφέρατε για το θέμα της πολιτικής των νοσοκομειακών μολυσματικών αποβλήτων, θέλω να σας πω ότι υπάρχει μια ολόκληρη διαχείριση. Εφαρμόζουμε τη δική σας απόφαση του Οκτωβρίου του 2003, στην οποία έχουν προστεθεί κάποια άλλα στοιχεία της θερμικής πυρόλυσης αδρανολογίας και δίνεται η δυνατότητα της σωστής διαχείρισης.

Χαίρομαι που παίρνετε αυτές τις πρωτοβουλίες να φέρετε όλα τα προβλήματα που ταλαιπωρούν τη δημόσια υγεία σε μία δημόσια συζήτηση-διαβούλευση, διότι από τις συζητήσεις αυτές πάντοτε θετικά μηνύματα βγαίνουν, είτε αυτό λέγεται αλκοόλ είτε λέγεται εξαρτησιογόνια είτε λέγεται κάπνισμα είτε παιδική παχυσαρκία που απασχολεί, πράγματι, την κοινωνία μας σήμερα. Όμως, αν και δεν είναι του παρόντος μια και αναφερόμαστε στο κάπνισμα και αφού μας δίδεται η ευκαιρία, ας περάσουμε το μήνυμα προς τα έξω ότι όσο λιγότερο τρώνε τα παιδιά μας τόσο πιο γερά είναι.

Τα μηνύματα που έρχονται –τα κατοχικά– από τις γιαγιάδες και τους παππούδες πρέπει πια να φύγουν από τη μέση, για να καταλάβουν ότι παιδιά γερά είναι τα αδύνατα παιδιά και όχι τα παχύσαρκα, αυτά που κουβαλούν τόσες αρρώστιες κοντά τους και κανείς δεν γνωρίζει την πρόγνωση υγείας που θα έχουν αύριο.

Ανεφέρθη για τον Αμερικανό Κόνελ από το Χάρβαρντ, ο οποίος είχε έρθει προχθές, ειδικός της αντικαπνιστικής εκστρατείας και είπε ορισμένα πράγματα. Πολύ ωραία τα είπε ο χριστιανός, καλά έκανε, αλλά δεν μας είπε ότι ολόκληρη η Αμερική τη σύμβαση πλαίσιο δεν την έχει υπογράψει ακόμη. Θα την υπογράψει. Γι' αυτό σας λέω, κύριε Νασιώκα, ότι εμείς δεν έχουμε καμία σχέση εξάρτησης, συνάφειας με οποιαδήποτε κέντρα πολυεθνικών εταιρειών που διαχειρίζονται τον καπνό.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Δεν είπα κάτι τέτοιο. Δεν το υπαινίσσεται.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνετε μία αναφορά και σας το είπα στην πρωτολογία μου, ότι ήταν έντεχνο το σχόλιό σας, «γιατί δεν εφαρμόζετε τις πολιτικές αυτές, τις υπουργικές αποφάσεις» κ.λπ..

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Τ' ανέφερα, υπό την έννοια, γιατί δεν προχωράει. Θα σας κατηγορήσουν γι' αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν θέλω να πω, γιατί και εσείς, αφού είχατε τα όπλα αυτά το 2001 -τρία, τέσσερα στην αρχή- δεν τα εφαρμόσατε, γιατί θα έπρεπε να σχολιάσουμε και να πούμε ποιες ήταν οι ποινές σε παραβατικές καπνιστικές συνήθειες που εφαρμόστηκαν σε κάποιους και ποια ήταν, ακριβώς, η απάντηση των αρχών.

Να σας πω το άλλο. Η Ελλάδα, θα μπει και αυτή στο πλαίσιο λειτουργίας των άλλων χωρών. Ιταλία, Καναδάς, αύριο η Γαλλία. Και είναι και μία εξοικείωση της κοινωνίας μ' αυτό που θα έρθει. Της απαγόρευσης, δηλαδή, του καπνίσματος σε χώρους που, πραγματικά, βλάπτουν την υγεία των ιδίων, αλλά βλάπτουν με τη συμπεριφορά τους και τους ευρισκομένους δίπλα τους που είναι οι παθητικοί καπνιστές. Τι άλλο πρέπει να πούμε εμείς εδώ, τι άλλο πρέπει να σχολιάσουν και πολλοί συνάδελφοι, όσον αφορά τις βλαπτικές ιδιότητες που έχει το τσιγάρο.

Αναφερθήκαμε στη γυναίκα, η οποία ταλαιπωρείται αυτήν τη στιγμή με τον καρκίνο του πνεύμονα και έχει ξεπεράσει τους άνδρες, γιατί φαίνεται ότι οι άνδρες φοβούνται περισσότερο και έχουν συμμορφωθεί. Συμμορφώνονται κατά κάποιο τρόπο, μηδὲ εξαιρουμένου και του κ. Αδρακτά που δήλωσε ότι μπήκε πια εις την χωρεία των μη καπνιστών. Τι άλλο πρέπει να πούμε; Εδώ βλέπετε στο δρόμο ότι κυκλοφορούν και καπνίζουν. Εργάζονται σε βαριές εργασίες -σκάβουν, κάνουν διάφορες χειρωνακτικές δουλειές- και καπνίζουν. Ό,τι το βλαπτικότερο. Δηλαδή, περιορίζεται ο αναπνεύσιμος αέρας και από την καταπόνηση, αλλά παράλληλα και από το σιγάρετο που καπνίζουν.

Μ' όλα αυτά, θέλω να περάσουμε προς τα έξω, σ' όλους αυτούς που μας παρακολουθούν, τα εξής μηνύματα. Ότι το τσιγάρο δεν δίνει κανένα νόημα ζωής. Κυρίως, θέλω να απευθυνθώ προς τα παιδιά, λέγοντάς τους -το έχω δηλώσει πολλές φορές- ότι το αντρίλκι και η χειραφέτηση δεν φαίνεται με το να καπνίζουν ένα τσιγάρο. Άλλες είναι οι αξίες που μπορούν τα παιδιά να δομήσουν μέσα, ακριβώς, στην ανάπτυξη τους και που θα τους δώσει τη δυνατότητα να είναι αποφασιστικοί και να καταλάβουν, ότι το νόημα της ζωής δεν είναι αυτό που ο φίλος τους ή η φίληνά τους, τους το σερβίρει, αλλά είναι η προσπάθεια η δική τους να αντισταθούν στον οποιοδήποτε -ας το πούμε- πειρασμό.

Κύριοι συνάδελφοι, ως προς τα μέτρα που θα πάρει η Κυβέρνησή μας πάνω, ακριβώς, στο θέμα της αντικαπνιστικής εκστρατείας, θέλω να πω ότι δεν είναι μόνο η αγωγή, η οποία θα περάσει διά μηνυμάτων, μέσω της τηλεοράσεως και στο σχολείο. Δεν είναι μόνο ο εκπαιδευτικός που μπορεί να έχει εξοικειωθεί -είναι, ακριβώς και ένα έλλειμμα που υπάρχει για πάρα πολλά θέματα μέσα στη σχολική οικογένεια- αλλά και ο σχολίατρος που μπορεί να προσφέρει πολλά. Είναι ένα θέμα, το οποίο αναφέρεται στο νόμο του Παπαδόπουλου, τον 2889. Μπορούμε, ακριβώς, να δούμε πιλοτικά πώς μπορούμε να το εφαρμόσουμε, διότι πραγματικά ο σχολίατρος σήμερα, δεν θα είναι αυτός που θα απαγορεύει, αλλά αυτός που θα δίνει οδηγίες ιατρικές, θα νοουθετεί και θα δημιουργεί προϋποθέσεις μιας καλύτερης συμπεριφοράς, αν υπάρχει έλλειμμα οικογενειακό, λόγω, ακριβώς, των προβλημάτων που θα αντιμετωπίζει η οικογένεια στην καθημερινή βιοπάλη, όπου ο άνδρας και η γυναίκα πραγματικά προσφέρουν στην οικογένειά τους.

Στα μέτρα τα οποία, επίσης όπως είπαμε, είναι στα λίαν προσεχώς, λαμβανόμενα είναι και το θέμα της απαγόρευσης πώλησης τσιγάρων στα παιδιά κάτω των δεκαοκτώ ετών. Ο φορέας που πρέπει να δημιουργηθεί, για την υλοποίηση όλων αυτών των θεμάτων, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, πιθανόν θα είναι το Ινστιτούτο Νοσημάτων Θώρακος, που αναβαθμίζεται και θα παίξει ένα πρωταγωνιστικό ρόλο ακριβώς πάνω στα νοσήματα του αναπνευστικού και, κυρίως, βέλαια στο κάπνισμα που είναι η γενεσιουργός αιτία πολλών νοσημάτων που δεν είναι μόνο, όπως είπαμε, ο καρκίνος, αλλά παράλληλα συντείνει και στα διάφορα εργατικά νοσήματα, στη δημιουργία της χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας. Έχουμε, λοιπόν, όλα αυτά τα μέτρα, με τις διάφορες απαγορευτικές διατάξεις, οι οποίες θα έρθουν στο προσκήνιο.

Χαίρομαι γιατί η κ. Ράπτη είπε: «Μα πώς είναι δυνατόν οι για-

τροί να δίνουν συμβουλές, οδηγίες, συνταγές στους ασθενείς και να καπνίζουν αρειμανίως μπροστά στους άρρωστους». Ναι, κυρία Ράπτη έχετε απόλυτο δίκιο, δεν είναι εικόνα αυτή που παρουσιάζουν κάποιοι συνάδελφοι, αυτής της μορφής. Το ξέρει και ο κ. Λεβέντης και όλοι εμείς εδώ, που είμαστε μέσα στα νοσοκομεία το ξέρουμε πολύ καλά, όπως και εσείς το ξέρετε λόγω των αφηγήσεων του συζύγου σας. Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει όλοι να αποφασίσουμε. Καλό είναι να λέει ο καθένας τα μέτρα του και διάφορα άλλα, αλλά πρέπει να συναποφασίσουμε, να συστρατευθούμε όλοι μαζί σε πρωτοβουλίες τις οποίες θα πάρουμε όχι διότι έχουμε απογοητευθεί από την άρνηση που παρουσιάζει η κοινωνία, οι πολίτες να συμμορφωθούν ή κλαψουρίζουν πολλές φορές αν κάτι τους τύχει, αλλά να αποφασίσουμε ότι ναι, θα προβούμε σ' αυτά τα μέτρα τα οποία έχουν διατυπωθεί πολλές φορές υπό τη μορφή υπουργικών αποφάσεων, αστυνομικών διατάξεων και να δώσουμε την αίσθηση στον πολίτη ότι φροντίζουμε την υγεία του και ότι πιο πάνω από την υγεία του δεν είναι τίποτε άλλο.

Νομίζω όμως, ότι αδικείτε όλους μας και αδικείτε εαυτούς, εάν λέτε επί παραδείγματι ότι η κυβέρνηση είναι απλώς παρατηρητής και παρακολουθεί έτσι νωχελικά την όλη διαδικασία και δεν παίρνει μέτρα. Έχουμε καιρό μπροστά μας για να δείτε, ακριβώς, τα μέτρα τα οποία προτιθέμεθα να πάρουμε σε επίπεδο αγωγής υγείας, που εκεί εστιάζεται η όλη προσπάθειά μας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Σε λίγο καιρό έχουμε εκλογές, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το απαγορευτικό σας είπα, δεν είναι το στυλ στο μεσογειακό λαό που λέγεται Έλληνας. Μην ανατρέξουμε σ' άλλες εποχές, σε απαγορευτικές διατάξεις, γιατί χειρότερα κάνουν τα πράγματα από το να βελτιώνουν μία εικόνα που και εσάς σας απασχολεί και εμάς μας απασχολεί και ενδιαφέρει απόλυτα τον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η κ. Ράπτη έχει το λόγο.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από πού να ξεκινήσω και πού να τελειώσω. Θα προσπαθήσω να το κάνω σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ξεκινώ από το άλφα. «Αγκαλιάζω». Είπε ο κύριος Υπουργός ότι κακώς παρατήρησα τον προϊστάμενό του, τον αρμόδιο Υπουργό, ότι συμμετείχε στις εκδηλώσεις «Αγκαλιάζω». Να διευκρινίσω. Προφανώς ο κύριος Υπουργός δεν με πρόσεχε αρκετά εκείνη την ώρα, διότι είπα και επαναλαμβάνω ότι ο όμιλος εθελοντών κατά του καρκίνου ανέλαβε αυτήν την καμπάνια με τον κωδικό «Αγκαλιάζω», έκανε πάρα πολύ καλά, θερμά συχαρητήρια και εκείνο το οποίο είπα είναι το εξής: «Παρέστη στην εκδήλωση και ο αρμόδιος Υπουργός» και πολύ καλά έκανε. Αγκάλιασε και αυτός και πολύ καλά έκανε. Εκείνο για το οποίο τον μέμφομαι είναι και διαβάζω ακριβώς το τι είπα: «Ότι από και και πέρα, πέρα από την αγκαλιά που προσέφερε, δεν προσέφερε τίποτε άλλο. Τι θα μπορούσε να προσφέρει το Υπουργείο; Μία πρόταση για ολοκληρωμένη δράση που να εφαρμόζεται για την προληπτική αντιμετώπιση της νόσου». Δεν μας είπε κάτι γι' αυτό ο κύριος Υπουργός ούτε στην εκδήλωση, ούτε μετά.

Δεν μας είπε αν υπάρχει αυτή η πολιτική και στην περίπτωση που υπάρχει πώς θα αντιμετωπιστεί. Δεν μας είπε πόσα χρήματα θα επενδυθούν στην πρόληψη.

Και καταλήγω λέγοντας ότι οι εθελοντικές οργανώσεις δεν υπάρχουν, για να υποκαθιστούν την πολιτεία, το Υπουργείο. Το Υπουργείο οφείλει να αναλαμβάνει δράσεις, να μην περιμένει από τις εθελοντικές οργανώσεις. Πολύ καλά κάνουν και ευτυχώς που υπάρχουν και είναι προπομποί. Μία δουλειά είναι αυτή.

Ένα δεύτερο πράγμα είναι τα εμβόλια, η πρόληψη και το τσεκ απ. Προηγουμένως, προσπαθήσατε να το μινιμάρετε και είπατε ότι εν πάση περιπτώσει αυτή η ιστορία αφορά τρία εμβόλια. Είναι τρία εμβόλια, τα οποία εκρίθησαν υποχρεωτικά. Από την στιγμή που εκρίθησαν υποχρεωτικά, όπως είπα και ο εισηγητής κ. Νασιώκας, δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να υπάρχει

συνεισφορά. Το ένα είναι αυτό.

Το δεύτερο ζήτημα στο πλαίσιο του ιδίου θέματος είναι η στάση που κρατά το Υπουργείο Υγείας και ο αρμόδιος Υπουργός. Επιχειρήσατε να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα και μέσα σ' αυτήν τη φιλότιμη προσπάθειά σας ξεχάσατε ότι οι εφημερίδες γράφουν τα μιν, γράφουν και τα δε. Έσπευσα και τις προμηθεύτηκα. «Τον άδειασε ο Αβραμόπουλος για τα τσεκ απ στα ταμεία» από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ». «Φωτιάς για τα τσεκ απ. Αντιδράσεις» από την εφημερίδα «ΤΟ ΕΘΝΟΣ». «Αποστάσεις Αβραμόπουλου από το τσεκ απ με το εκκαθαριστικό» από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ». Έχω και άλλες εφημερίδες, αλλά δεν θα με πάρει ο χρόνος. Το λέω αυτό απλά, για να συμβάλλω στην ενημέρωσή σας.

Σε κάθε περίπτωση είμαστε κάθετα αντίθετοι σ' αυτήν την υπόθεση. Ο πολίτης έχει δικαίωμα στο τσεκ απ. Μία πολιτεία, μία κυβέρνηση που θέλει τον τόπο να αναπτυχθεί, θέλει δύο πολύ απλά πράγματα για τους πολίτες της, να είναι υγιείς και μορφωμένοι. Η υγεία ξεκινά από την πρόληψη και αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση επιχειρεί να τορπιλίσει αυτήν τη βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη του τόπου, την προστασία της υγείας του πολίτη. Είναι σημαντικό και πρέπει να το λάβετε υπ' όψιν σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω με την ανοχή σας.

Πηγαίνω σ' ένα άλλο θέμα, στο θέμα του ότι σας αδικήσαμε, γιατί λέμε ότι δεν κάνατε τίποτα. Και πάλι εδώ θα καταθέσω ένα απόσπασμα από το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας του Φεβρουαρίου του 2004. Εκεί είναι γραμμένο, ακριβώς, το ίδιο πράγμα με ελάχιστα διαφορετικά λόγια με αυτό που είπε στην προ εβδομάδος εκδήλωση στο ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» ο αρμόδιος Υπουργός. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ήσασταν εκεί; Είχατε πάει στην εκδήλωση στη «Μεγάλη Βρετανία»;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Γιατί με ρωτάτε;

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Απαντήστε μου, αν θέλετε. Αν δεν θέλετε, δεν μου απαντάτε. Ήσασταν εκεί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Νομίζω ότι δεν μπορώ να χαρακτηρίσω την ερώτησή σας.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν απαντάτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα σας απαντήσω.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Όχι, μη με παρεξηγάτε. Ρωτώ για τον εξής λόγο, διότι εγώ δεν ήμουν εκεί. Είχα λάβει πρόσκληση, αλλά, δυστυχώς, ανεληγμένες υποχρεώσεις δεν μου επέτρεψαν να είμαι εκεί. Ζήτησα όμως και βρήκα το απομαγνητοφωνημένο κείμενο της ομιλίας του κυρίου Υπουργού. Γιατί, όπως σας είπα και στην πρωτομιλία μου, επειδή η εφημερίδα –μιλάω για την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» που είχε ολοσέλιδο ρεπορτάζ για την εκδήλωση αυτή- είχε πέντε σειρές για το θέμα της πρόληψης, σκέφτηκα, όπως είπατε και εσείς: Μήπως το ρεπορτάζ δεν είναι ολοκληρωμένο, μήπως κάτι λείπει; Ανέτρεξα, λοιπόν, στο κείμενο και βρήκα, ακριβώς, τι γίνεται. Είναι, λοιπόν, μισή σελίδα για την πρόληψη και άλλη μισή σελίδα –για να μην αδικήσω- που αναφέρεται στην ανάπτυξη του δικτύου πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Εσείς ως γιατρός ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας έχει άμεση σχέση με την πρόληψη, ότι πάνε χέρι χέρι αυτά τα δύο.

Και καταλήγω, για να μην καταχρώμαι του χρόνου –σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή σας- στο ότι κάτι πρέπει να κάνουμε, όπως είπε ο κ. Λεβέντης και όπως λέμε και όλοι μας. Πέρα από τις διαπιστώσεις, πρέπει κάτι να κάνουμε γι' αυτήν την υπόθεση και το να κάνουμε κάτι δεν ξεκινά κατά την ταπεινή μας γνώμη από την πρακτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση στα περισσότερα των ζητημάτων, αν όχι σε όλα, τη γνωστή πρακτική του «πονάει χέρι, κόβει χέρι».

Έτσι δεν πάμε πουθενά. Μένουμε στάσιμοι ή πάμε προς τα πίσω. Θα πρέπει να φροντίσουμε να δούμε μέσα σ' ένα σύγχρονο πλαίσιο με ποιο τρόπο μπορούμε να προωθήσουμε την

αντικαπινοτική εκστρατεία και το λέω έτσι για να συνεννοούμαστε. Υπάρχει το πλαίσιο, το οποίο περιέγραψε αναλυτικότερα και διεξοδικότερα ο κ. Νασιώκας. Εγώ θα προσθέσω σ' αυτό μερικές ιδέες, αν θέλετε, για να δείτε ότι η διάθεσή μας είναι, πραγματικά, για να βοηθήσουμε, όχι να βοηθήσουμε την Κυβέρνηση, δεν είναι εκεί το θέμα μας, αλλά για να βοηθήσουμε τους πολίτες να ζουν καλύτερα και περισσότερο.

Είπατε για τα σχολεία, μιλήσατε για το σχολίατρο. Καλός είναι ο σχολίατρος, αλλά δεν φθάνει, κύριε Υπουργέ, και θα σας δώσω μία ιδέα πολύ συγκεκριμένη. Στις σχολικές τάξεις μπορούμε να κρεμάσουμε δύο φωτογραφίες προ καπνίσματος και μετά το κάπνισμα για το πως γίνεται ο οργανισμός εσωτερικά. Είναι κάτι σαν αυτό που μας παρουσιάσατε από το Βήμα της Βουλής. Και κάτι άλλο, μοντέρνο, μέσα στην εποχή. Τα περισσότερα σχολεία διαθέτουν ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Είναι πολύ εύκολο να βρεθεί ένα πρόγραμμα, στο οποίο να γίνεται η εξής δουλειά: Φωτογραφίζεται η μικρή μαθήτριά ή ο μαθητής πώς είναι τώρα και μέσα από μία διαδικασία προσομοίωσης φαίνεται στον υπολογιστή η εικόνα του για το πως θα είναι μετά από είκοσι ή τριάντα χρόνια, εάν καπνίσει και εάν δεν καπνίσει. Εάν αυτό λειτουργήσει λιγάκι –να το πω έτσι- και σαν παιχνίδι, εντός εισαγωγικών, αντιλαμβάνεστε ότι θα έχει πολύ μεγαλύτερη εμβέλεια και διεισδυτικότητα στον καθένα και άρα μπορούμε να έχουμε και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Και άλλες προτάσεις είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε, αρκεί εσείς επιτέλους να πάρετε μπροστά, να κουνηθείτε ως Υπουργείο, ως Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ. Είπατε προηγουμένως –και κλείνω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι «θα έχουμε όλο τον καιρό». Ποιο καιρό, κύριε Υπουργέ; Εδώ πέρα γίνεται λόγος για εκλογές, αλλά και εκλογές πρόωρες να μη γίνουν, τρία χρόνια περάσανε. Πότε περιμένετε;

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επειδή τελειώσατε, κυρία Ράπτη, με το θέμα των εκλογών, εκλογές θα γίνουν, όταν προβλέπεται να λήξει η κοινοβουλευτική μας θητεία. Και όταν θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου, επειδή εμείς θα είμαστε κυβέρνηση, θα έχουμε όλη τη δυνατότητα, χωρίς καθυστέρηση να εφαρμόσουμε αυτά τα μέτρα, τα οποία και εσείς τα απεμπολήσατε, αλλά δεν παίζει κανένα ρόλο, εγώ δεν θέλω να κάνω κριτική τι έγινε παλιά, αλλά τι γίνεται τώρα και σας είπα, ακριβώς, ποιο είναι το σχόλιό μου και το πιστεύω μου.

Σχετικά μ' αυτές τις αναφορές που κάνατε –ιδιαίτερα τις τελευταίες για τα ομοιώματα, τα οποία μπορεί να προκαλέσουν ένα ανθημα στα παιδιά, όχι φόβου, πιθανόν συγκίνησης, πιθανόν ανησυχίας- καλό είναι να μας απαντήσουν και αυτοί οι οποίοι ειδικά ασχολούνται μ' αυτά τα θέματα, οι ψυχολόγοι. Θα σας έλεγα, όμως, από την εμπειρία που έχω, όπως και εσείς έχετε από την επικοινωνία με τους μικρούς, ότι τα παιδιά, επειδή έχουν τέτοια δύναμη ψυχής, δεν πιστεύουν ποτέ, ότι, όταν θα φτάσουν σαράντα ετών, θα είναι έτσι. Δεν μπορεί ο δεκαπεντάρης να δει τον εαυτόν του σ' αυτήν τη θλιβερή εικόνα που έδειξα, το ανθρωπάκι του Παγκοσμίου Οργανισμού Υγείας. Δεν είναι άσχημο, να το δοκιμάσουμε, αφού, βέβαια, το σχολιάσουν οι πλέον ειδικοί ημών. Είμαι, όμως, υποχρεωμένος να πω και πάλι ότι, καίτοι διαβάσατε ξανά το απόσπασμα της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ», όπως καταλαβαίνετε, εμείς δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε...

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν διάβασα το απόσπασμα της εφημερίδας, διάβασα το απόσπασμα της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας του κυρίου Υπουργού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το απόσπασμα της ομιλίας του Υπουργού. Να ολοκληρώσω. Επειδή, λοιπόν, αναφερθήκατε σ' όλα αυτά, όπως καταλαβαίνετε, εμείς δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε τον τρόπο με τον οποίο θα χαρακτηρίσουν οι έγκριτοι δημοσιογράφοι τις οποιεσδήποτε αναφορές –δηλώσεις του κ. Τσιτουρίδη πάνω στο θέμα της συμμετοχής σε επίπεδο προλη-

πτικής ιατρικής και ούτε, βέβαια, μπορούμε ούτε έχουμε τη δυνατότητα -και μακριά από εμάς- να ποδηγετήσουμε τον Τύπο, λέγοντας τι θα κάνει.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δηλαδή τώρα μου λέτε ότι οι τίτλοι των τριών μεγαλύτερων σε κυκλοφορία εφημερίδων είναι λάθος; Αυτό λέτε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κυρία Ράπτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είναι λάθος. Είναι εκτίμηση του δημοσιογράφου. Τους τιμώ όλους. Και όπως ξέρετε και εσείς η παλιά ιδιότητα δεν ξεχνιέται ποτέ. Και εγώ δεν μπορώ να ξεχάσω τη δική μου τέχνη. Κάνετε συγκεκριμένες αναφορές. Όμως αυτός ο χαρακτηρισμός ήταν μειωτικός.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ποιος χαρακτηρισμός ήταν μειωτικός;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Και παράλληλα στην αναφορά που κάνατε για τον «προϊστάμενό σας» και με ρωτήσατε αν πήγα...

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν έκανα χαρακτηρισμό. Ο Υπουργός δεν είναι προϊστάμενος του Υφυπουργού;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...δεν μπόρεσα να καταλάβω το πνεύμα της ερώτησης, αν ήμουν ή δεν ήμουν στην ομιλία του κυρίου Υπουργού. Βεβαίως ήμουν στην ομιλία του κυρίου Υπουργού, που ανέφερε, ακριβώς, την στρατηγική στην υγεία όσον αφορά το κυβερνητικό μας πρόγραμμα.

Και παράλληλα σας είπα για τις τακτικές κινήσεις πάνω στα επιμέρους θέματα, προληπτική ιατρική, πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, δίκτυο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας που είναι κάτι καινούριο που έρχεται και στην πατρίδα μας. Είναι μια παλιά αναφορά του νόμου Γείτονα του 1998. Πραγματικά θα δώσει μια νέα διάσταση στο θέμα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας για όλο τον ελληνικό λαό.

Παράλληλα επειδή έγινε μεγάλο σχόλιο για τον εθελοντισμό θα έλεγα ότι ο εθελοντισμός είναι μια ζώσα πραγματικότητα.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Δεν σχολίασαμε τον εθελοντισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρία Ράπτη.

(Κωδωνοκρουσίες)

Να μην γράφονται οι διακοπές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Ράπτη, ακούστε μας όπως και εμείς σας ακούσαμε.

Αναφερθήκατε στο θέμα του εθελοντισμού σαν να απεμπολούμε εμείς -λόγω του εθελοντικού κινήματος που υπάρχει ή και πρέπει να υπάρξει ή και πρέπει να ενδυναμωθεί- τις υποχρεώσεις που πρέπει να έχει η συντεταγμένη πολιτεία για να καλυφθεί, ενδεχομένως, το κενό από τους εθελόντες και τις εθελόντριες. Οι υποχρεώσεις της πολιτείας, της Κυβέρνησης είναι συγκεκριμένες. Υπάρχει όμως και ανάγκη όλοι μας, να συστρατευτούμε σ' αυτό το ζωντανό κίνημα όπου είναι αυτό, σε όποιον τομέα αναφέρεται -υπάρχει αυτός ο ορίζοντας- διότι ο εθελοντισμός όταν υπήρξε το 2004 στους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν είχε αποσπασματικό χαρακτήρα. Είναι ευτύχημα που έχει διαχρονική συνέχεια.

Τελειώνοντας μπαίνω στο πεδίο δράσης άλλου Υπουργείου επειδή σχολιάστηκε. Νομίζω ότι έγινε ένα σχόλιο που ο καιρός θα δείξει ότι δεν έχει καμία σχέση με το θέμα της προληπτικής ιατρικής σε επίπεδο κάποιων εξετάσεων. Υπάρχει μεγάλη προκλητή ζήτηση υπηρεσιών υγείας. Εκεί τραυματίζονται οικονομικά και θανάσιμα τα ασφαλιστικά ταμεία. Ξέρετε πολύ καλά ότι πρέπει να κάνουμε δυο χειρισμούς.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και

Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να διασφαλίσουμε την υγεία των Ελλήνων πολιτών μέσα από οδηγίες οι οποίες πρέπει να είναι συγκεκριμένες από το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας σε επίπεδο πρόληψης και ποιες εξετάσεις χρειάζονται.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πρέπει να ξέρετε, κυρία Ράπτη, ότι όλα τα συστήματα στον κόσμο λειτουργούν κατ' αυτόν τον τρόπο. Εμείς δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε με το σκεπτικό ή με το θυμικό το δικό μας ή με την άγνοια την τραγική των πολιτών και με την ανασφάλεια που έχουν όσον αφορά την υγεία τους. Εμείς πρέπει να πούμε ακριβώς ποιες εξετάσεις, ποτέ, γιατί, υπό ποιες προϋποθέσεις πρέπει να γίνονται.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ να μην γράφονται οι διακοπές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Και σας είπα ότι αυτός ο νόμος ...

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρία Ράπτη.

Δεν είναι διαδικασία αυτή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακαίρως μιλάμε για κάτι που είναι του άλλου Υπουργείου. Αλλά οφείλουμε να δώσουμε εξηγήσεις που εσείς θέλετε να δώσετε τη διάσταση ότι ο Έλληνας ασφαλισμένος πολίτης θα πληρώνει. Σας λέμε, λοιπόν, ότι δεν θα πληρώνει για όλες αυτές τις εξετάσεις.

Τα ασφαλιστικά ταμεία διαμορφώνουν πολιτική, εκτός αν θέλουμε στην Ελλάδα να λειτουργούμε κατά περιεργό τρόπο. Είμαστε ένα ευρωπαϊκό κράτος και πρέπει να λειτουργούμε όπως λειτουργούν στη Γαλλία, στη Γερμανία, στην Αγγλία. Δείτε τα πρότυπα και τα μοντέλα αυτά και θα δείτε ότι αδικείτε τον κ. Τσιπουρίδη αναφέροντας ότι βάζει χαράτσι, όπως έγραψαν πολλοί, στον ελληνικό λαό.

Ένα μόνο σας λέω, ότι ο ελληνικός λαός θα απολαμβάνει πλούσιες τις υπηρεσίες υγείας, ποιοτικά αναβαθμισμένες, με ασφαλιστικά ταμεία που θα αποκτήσουν ευρωστία και δεν θα είναι ασφαλιστικά ταμεία πείνας και φτώχειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 4/3/22.9.06 επερωτήσεως Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ακύρωση του προγράμματος «Για ένα περιβάλλον ελεύθερο καπνού, παντού».

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων ΚΑ' Δευτέρας 13 Νοεμβρίου 2006, ΚΒ' Τρίτης 14 Νοεμβρίου 2006, ΚΓ' Τετάρτης 15 Νοεμβρίου 2006 και παρακαλώ το Σώμα για την επικύρωσή τους.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων ΚΑ' της Δευτέρας 13 Νοεμβρίου 2006, ΚΒ' της Τρίτης 14 Νοεμβρίου 2006, ΚΓ' της Τετάρτης 15 Νοεμβρίου 2006 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε σ' αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συνάντηση του Σώματος και ώρα 21.41', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τρίτη 28 Νοεμβρίου 2006 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

